

Genç Birikim'den...

Sevgili Okuyucular,

Öncelikle, sizinle bir kez daha buluşma nimetini veren âlemlerin rabbi Allah'a şükürler olsun. Selam, Rasulünün ve onun yolundan gidenlerin üzerine olsun, sizlerin üzerine olsun.

En son size hitap ettiğimizden bu yana kocaman bir ay geçti, ömrümüz bir ay daha azaldı. Hatta 2011 yılını bitirdik ve bir yenisine daha başladık. Gazeteler, dergiler ve görsel yayın organları geçen yılın değerlendirmesini yaptı. Ancak altını çizmek gerekir ki esasen biz Müslümanların yapacağı bir muhasebe yüzümüzü ağartacak gibi durmuyor.

Geçen yıldan bu yana ülkemizde pek çok değişiklikler yaşandı; tabii afetler oldu, depremler oldu, seçim oldu, terör devam etti, açılışlar oldu, darbeler yargılanır gibi oldu. Sevinç ve keder hep kolkolaydı. Genelde İslam dünyasında yaşananlar ise hep keder, elem, acı ve ızdırap vericiydi. Savaş vardı, işgaller devam etti, bahar dendi/dönüşüm dendi ama Müslüman kanı oluk oluk akmaya devam etti, halen de devam etmekte.

Tüm bu baş döndürücü gelişmeler yanında dikkat çeken bir husus ise Müslümanların etrafında olanlara odaklanmış iken değişme/dönüşüm/gelişme kavramlarının arkasında öz benliklerinden ve temel değerlerinden uzaklaşmakta olduğudur. Müslüman elbette çevresine duyarsız kalmaz ancak 'kendini ve ehlini ateşten koruma ve kollama' fonksiyonu hiç bir zaman savsaklanacak bir mesele değildir. Yaşadığımız coğrafyadaki bireysel hak ve hürriyetler Müslümanların

Allah rızası için daha rahat çalışma ortamı hazırlıyor olması gerekirken, kavramlarımızın içişi edilmekte olduğuna, insanların savrulduklarına, nass ile belirlenmiş temel ilkelerimizin -hatta günlük ibadetlerin gerekliliğinin bile- tartışılmaya başlandığına, tesettürlerimizin ciddiyetsizleştiğine, haram olduğu tartışmasız konuların bir yolunu bulup tevیل edildiğine özetle maddeciliğin, kapitalizmin, liberalizmin ve bireyselliğin bizi çepeçevre kuşattığına şahit oluyoruz. Emri bil maruf ve nehy-i anil münker terk edilmiş, örtüler kısalmış/daralmış, namazlar hobi olmuş, Kur'an bir yana bırakılmış, kişisel ve toplumsal hassasiyetler azalmış. Hiç şüphesiz ki bu durum iç acıtıcıdır, bu süreç tehlikelidir.

Allah-u Azimuşşan demiyor mu ki 'Biz onlara iktidar versek de onlar namazlarını kılar, oruçlarını tutar...' yani yönetse de yönetilse de ateşten koruyacak olan ibadetleridir, ahlakıdır, yaşantıdır.

Yoksa biz kitabın bir kısmına inanıyor da bir kısmına...

Dünyevileşmek... kapımızdaki büyük tehlike.

"De ki: 'Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinizden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez.'" (Tevbe 24)

Allah'a emanet olun.

Yıl: 14 Sayı: 152

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İbrahim Hakkı Toprak

Genel Yayın Yönetmeni
Ali Kaçar

Yazışma Adresi
İlkiz Sokak No: 22/B
Sihhiye - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri
İlkiz Sokak No: 22/B
Sihhiye - ANKARA
Tel : (0312) 229 67 18
Fax: (0312) 229 67 19

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Sistem Ofset
Strazburg Cd. No: 7/A
Sihhiye - ANKARA
Tel: (0312) 229 18 81

Baskı Tarihi:
09.01.2012

genc
BİRİKİM

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

Abone Şartları:

Yurtiçi abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 24.00 TL'yi Yurt dışı abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 35.00 TL'yi Yapı Kredi Bankası, Sihhiye Şubesi (Şub. Kod. 309, Hes. No: 69405472) no'lu hesaba veya Ramazan DEMİRHAN 6157119 no'lu posta çeki hesabına yatırmanız ve Posta Çeki alındı belgesinin fotokopisini ve adresinizi İlkiz Sokak No: 22/B Sihhiye /ANKARA adresine göndermeniz yeterlidir.

Bu sayımızda...

3

Âhireti Dünya Hayatımızın Merkezine Almak

M. Beşir ERYARSOY

5

Hız. Hüseyin'i Anmak ve Anlamak

Süleyman ARSLANTAŞ

10

"Türkiye Devleti" de Zaten "Şike" Yoluyla Kurulmuştu

Celal SANCAR

13

Radikal İslam'ın ve İslamî Terörün Panzehiri: ılımlı İslam(!) - 4

Ubeydullah TOPRAK

21

Yaratana Kulluk Ya da Sorumluluklarımızın Bilincinde Olmak - II

İsa MEMİŞOĞLU

31

Adım Adım Savaşa

Çev: İsmail CEYLAN

34

NATO Küresel Bir Cinayet Şebekesidir

Necdet YÜKSEL

36

Konferans: "Tebliğ Dili"

Genç Birikim

43

Olmaya Devlet Cihanda...

M. Cihat BATMAZ

47

Hayata Şahitlik Etmek

İdris GÖKALP

49

Öykü: Borç

Fatih PALA

52

Müslüman'a Verilen Akıl Nimeti ve İlim

Abdulkadir TOZCUER

56

Büyüyünce Ne Olacağım?

Betül GÜLER BULUT

58

Modern Dünya'nın Modern Kadın Kuralları

Ahmet FURKAN

60

Peygamberimiz'den (SAV) Gençlere Öğütler

M. Tayyp SAYAN

62

Meşru Yolumuz

Serdar GÜRBAY

64

Bir Annenin Günlüğünden

Büşra Betül BULUT

Âhireti Dünya Hayatımızın Merkezine Almak

M. Beşir ERYARSOY

Müslüman, Kur'ân ile birlikte, Kur'ân'a göre yaşayan insandır. Bu, Müslüman'ın, hayatı Kur'ân gözüyle görmesi, Kur'ân gözüyle değerlendirmesi anlamına gelir. Bu sebeple Müslüman eşya ve olaylarla ilgili değer ve hükümleri Kur'ân'a göre ve Kur'ân'dan hareketle belirler. İmanın bir anlamı da budur. Yani Müslüman, eşya ve olayları ele alırken Kur'ân'ın o husustaki değerlendirmelerinden hareketle onlara dair yargılarda bulunur, değerlendirmeler yapar ve o eşya ve olaylarla ilişki ve mesafesini bu değerlendirmelere göre belirler.

Şu iki hadis-i şerif bu hususta maksadımızı daha iyi açıklayıcı mahiyettedir:

Abdullah b. Mes'ud, Peygamber Efendimizin şöyle buyurduğunu rivayet etmektedir: "Allah, benden önce ne kadar peygamber gönderdiyse mutlaka o peygamberin kendi ümmeti arasından havarileri (candan dostları) ve yakın arkadaşları olmuştur. Bunlar onun sünnetini alır (uygular, gereğini yerine getirir) emrine uyarlar. *Sonra arkalarından yapmadıkları şeyleri söyleyen, emr olunmadıkları şeyleri işleyen kötü halefler gelir.* Eliyle onlara karşı cihad eden mü'mindir, diliyle onlara karşı cihad eden mü'mindir. Kalbiyle onlara karşı cihad eden mü'mindir. Bunun ötesinde ise, hardal tanesi kadar dâhi imandan eser yoktur." ¹

Hz. Ömer bir gün huzurundaki sahabilere *deniz dalgaları gibi gelecek fitnelere dair kimin*

Allah Rasûlünden bir şeyler bellediğini sorar. Huzeyfe, ben diyerek, Hz. Ömer'in takdirle isteği üzerine duymuş olduklarını şöylece anlatır:

"Fitneler, hasırın çubukları gibi kalplere birer birer arz edilir. Hangi kalbe bu fitneler içirilecek olursa ona siyah bir nükte konur (kara bir iz bırakır). Hangi kalp bu fitneyi kabul etmeyip red eder ve karşı koyarsa ona da beyaz bir nükte konur (beyaz bir iz bırakır). Sonunda kalpler iki tür olur: Birisi dümdüz bir kaya gibi bembeyaz olur, gökler ve yer kaldıkça hiçbir fitnenin böyle bir kalbe zararı olmaz. Diğeri ise baş aşağı devrilmiş (içinde hiçbir şeyin doğru dürüst duramadığı) kapkara bir testi gibi olur ve hevasından kendisine içirilen (yani nefsi değerlendirmelerine göre kabul ettikleri) dışında ne ma'ruf (iyi) olan bir şeyi ma'ruf olarak bilir/kabul eder; ne de münker (kötü) olan bir şeyi münker olarak görür." ²

Bu iki hadisin vurgulamak istediğimiz husus açısından önemi büyüktür. Kısaca ilk kayd ettiğimiz hadiste, münkere karşı takınılması gereken fiili tavır³; ikincisinde ise maruf ve münkere karşı takınılması gereken kalbî /itikadî tavır ortaya konulmaktadır.

2 Müslim, 207(Şamile, 2. Sürüm)

3 Burada hadisin fıkîhî inceliklerini ele alıp el, dil ve kalp ile münkere karşı çıkmanın mahiyeti, bunun hükümleri ve bunlarla kimlerin yükümlü oldukları gibi hususlar üzerinde durmayacağız. Bu gibi açıklamaların yeri burası değildir. Bunun için ilgili hadislerin şerhlerine bakılabilir.

1 Müslim, 71 (Şamile, 2. Sürüm)

Müslüman'ın takınması gereken fiilî tavır ve tutumun kalbî duruşuyla bağlantılı olduğu açıktır. O halde Müslüman'ın bütün değerlendirmelerini belirleyecek olan Kur'ânî bakıştır ve bu bakışın belirlediği zaviyeden değer yargılarını oluşturup bu değer yargılarıyla olanı biteni ele almaktır.

"Müslüman'ım" diyen kimsenin öncelikli olarak değerini belirlemesi gereken "nesne"lerin başında hiç şüphesiz dünya ve âhiret gelmektedir. Kur'ân'a göre dünya, -bu husustaki ilgili ayetlere tek tek atıfta bulunmaksızın söyleyecek olursak-; faydalanması az oyun ve eğlence kadar sıradan ve geçici, dünyape-restlerin ancak zahirini anladıkları, dolayısıyla Allah'ın belirlediği ölçülere göre onu gerçek mahiyetiyle görenlerin, ahireti kazanmak için bir menzil ve önemli bir fırsat diyarı olarak değerlendirdikleri geçici-zâil olmakla birlikte, ancak Allah rızasına uygun bir hayat ile imar edilebilecek bir yer ve içerisinde herkes için mukadder bir süre kalınacak, sonra da bırakılıp gidilecek bir yerdir.

Âhirete gelince, orası da dünyada yapı-lıp edilenlerin karşılığının görüleceği ebedi bir adalet, lütuf ve mükâfat yurdudur. Dünyada Kur'ân'ın ve -kayd ettiğimiz örnek- hadislerin belirlediği çerçevede bir duruş ve davranış içerisinde olmayanlar, İlahî adalet gereği cezalarını çekecek, duruş ve tutumlarını doğru bir şekilde belirleyip ona göre bir hayat sürmeye çalışanlar da Allah'ın lütuflarıyla vaad edilen mükâfatlara nail olacaklardır.

Kısaca durumun mahiyeti bu iken; Müslümanların her gün, her hal ve davranışlarında yapacakları her bir işin, her bir değerlendirmenin, kararın ve duruşun, ahirette karşılığını nasıl çıkacağını, Kur'ân ve Sünnetin, diğer bir ifade ile İslam'ın belirlediği esas ve çerçeve-

ler dâhilinde ele alıp değerlendirmeleri ve ona göre hareket etmeleri bir zorunluluk olarak karşımıza çıkmaktadır.

Âhiretin -iman etmeyenler bir tarafa- iman ettiğini söyleyenler tarafından bile çok az hatırlandığı, dünyeviliğin ve dünyevileşmenin büyük bir fitne olarak karşımıza çıktığı "*dalgalar halinde fitnelerin geldiği*" bir dönemden geçmekteyiz, hepimiz. Bunlardan kurtuluş ise Allah'ın Kitabı ve Rasulünün sünneti, onların değer ve yargılarıdır; yani duruş ve davranışlarımızı bu ilkeler doğrultusunda belirlemektir.

İşte Nebvî dille karşı karşıya bulunduğumuz ve her zaman mü'minlerin karşılaşabileceği her türlü fitneden kurtuluşun nebevî dille reçetesi:

Huzeyfe b. el-Yemân dedi ki: Allah rasûlüne: Ya Rasulallah, bu hayırdan sonra bir şer gelecek mi, dedim. O: "Ey Huzeyfe, Allah'ın Kitabını öğren ve onda ne varsa uy" buyurdu ve bu sözünü üç defa tekrarladı.⁴

Huzeyfe b. el-Yemân, kendisinin de ifade ettiği gibi, özellikle "*fitne*"ye dair hususlarda Peygamber Efendimize sorular sorardı. Çünkü hayrı gördüğü yerde peşinden gitmekte kararlı idi. Geriye fitnelere karşı alması gereken tedbirlerin ve takınması gereken tutumların ne olması gerektiğini öğrenmek kalıyordu. Bunu da hem kendisi için hem de ümmet adına öğrenmiş ve bizlere aktarılmasına da vesile olmuş oldu.

Âhireti yeniden dünya hayatının merkezine koymak için Müslümanların bir seferberlik başlatması gerektiği inancındayız. Yol göstericimiz, her konuda olduğu gibi bu alanda da Allah'ın Kitabı ve Rasulü'nün sünneti olsun.

4 Mûsned, 22195 (Şamile 2. Sürüm)

Hız. Hüseýin'i Anmak ve Anlamak

Süleyman ARSLANTAŞ
sarslantas46@hotmail.com

Çocukluğumda mahalle arkadaşlarımla top oynamak istediğimde büyükannem hep engel olurdu. Büyükanneme göre oynadığımız top Hz. Hüseýin'in (r.a) başını temsil ediyordu.. Ve ona ayak vurmak günahı!

Büyükannem bir taraftan dizinin dibine oturarak bilebildiği kadar dinimizi öğretiyor, nasihat ediyor, helali-haramı tanıtıyor, diğer yandan da torunlarına İslam tarihine ve tarihi şahsiyetlere ilişkin olarak malumatlar veriyordu. Zaman zaman Hz. Ali'den, onun cengâverliğinden, zaman zaman da Hz. Hüseýin ve Kербela'dan bahsederdi. Hatta Mevlana'dan bile bahsettiğini hatırlıyorum. Maraş harbine de şahitlik yapmış olan büyükannem bilhassa kendi annesinin çok bilgili, kültürlü olduğundan bahisle teyzelerimi bizzat onun yetiştirdiğini söyler. Mesela bu bağlamda büyük teyzem doksanlı yaşlarda vefat etti. Bizler ne zaman onun evine varsak bizlere Osmanlıca bir şeyler okur, anlatırdı. Annem tam bir Cumhuriyet çocuğu, bu yüzden de teyzelerim gibi Osmanlıca falan bilmiyordu. Ama o da Cumhuriyetin ilk yıllarındaki uygulamalara şahit olduğu için ondan da bir şeyler öğrendik sayılır.

Benim doğup büyüdüğüm şehir MARAŞ. Maraş'da hem Türklüğün, hem İslam'ın ve hem de Alevi-Sünni İslamî yaklaşımların neredeye tüm öğelerine rastlanır. Bunun da herhalde önemli nedenlerinden birisi Selçuklular zamanında önem verilen bir şehir olması, Antep-Maraş-Halep üçlüsü içerisinde yer alması ve bir de İttihat-Terakki dönemine kadar veya 1915'lere kadar Ermenilerle iç içe yaşamış olmasının birçok artıları ve eksileri olmuştur. 1531 Osmanlı

kayıtlarına baktığımızda Maraş'ın merkez nüfusu 16.000 civarında, ama ne var ki bunun neredeyse yarısı Ermenilerden oluşuyor. Diğer yarısı da Türkmen, Yörük ve Aşiretlerden oluşuyor. Elbette Ermenilerle asırlar boyu birlikte yaşamının önemli etkileşimleri olmuştur.

Babam erken yaşlarda vefat etti. O öldüğünde 10 yaşındaydım. Babamın 4 oğlundan biri, annemin 5 çocuğundan tek erkek evladı olmam nedeniyle çarşı-pazarla, günlük hayatla küçük yaşlarda tanıştım ve bu tanışıklığı da hiç kaybetmedim, halen çarşı-pazarla ilişkim devam eder. Keza çarşı-pazar gezmesi, çarşı-pazara aşinalık Hz. Peygamber (a.s)'ın da sünnetidir. Yine bir gün bakırcılar çarşısında bulunan amcamın iş yerine gittim. Amcam yün boyacısı. Dükkanında otururken de sürekli bakırcıların çekik sesleri geliyordu. Ama tam karşımızda 18-20'li yaşlarda bir bakırcı kalfasının çekik sesi daha farklı geliyordu kulağa. O genç kalfanın ya da ustanın çekik sesine farkında olmadan kendimi kaptırmış olmalıyım ki, birden çekik sesi kesilince olayı fark ettim. Keçe külahlı ustanın yanına gittim. Usta eline büyük bir kitap almış okuyor. Ne okuduğunu sorduğumda Arapça bir tefsir okuduğundan bahsetti. Yine bir başka gün kahvaltılık satan bir iş yerine uğradım bir şeyler almak için. Ne var ki ne iş yeri sahibi ne de diğerleri beni duymuyorlar. Zira hararetli bir şekilde tarih konuşuyorlar.. Şah İsmail ile Yavuz'un savaşlarını anlatıyorlar. Zaten kahir ekseriyeti Türkmenlerden oluşan Maraş ve benzeri vilayetlerin ahalisinin Sünni olmaları biraz da tesadüfi olsa gerek. Çünkü Alevilik daha çok Türkmenlerin tercihidir. Ama şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki; Tıpkı İmam Şafii Hazretleri

Rafızîlik ile suçlandığı zaman mahkemede söylediği: "Eğer Ali ve evlatlarını sevmek Rafızîlik ise iki cihan tanık olsun ben Rafızî'yim." Sözlerinde olduğu gibi Maraş kültüründe Ehl-i Beyt inanç ve sevgisi hep doruk noktada olmuştur. Ama elbette ki bu sevgi, muhabbet hiçbir zaman da ölçüsüz olmamıştır. Mesela sizlere ilginç gelebilir ama yine çocukluk yaşlarımda tartışma konularından birisi de Mevlana-Şems ikilisinin birbirleri ile olan münasebetleri, İslam'daki yerleri vs. yani Maraş Mevlana'ya yaklaşımında da şerh düşen bir şehir!

Galiba biraz uzattım ama dünün çarşı-pazar ve yine ahalinin konuştuğu konular vs. konusunda bir fikir vermek istedim. Bilhassa günümüz insanlarının işgal alalarını dikkate aldığımızda dün, bugünden daha verimlidir diyebilir miyiz bilmem! Ama bildiğim bir şey varsa o da dün kreş yoktu, evler anaokulu idi. Çarşı-pazar bir mektep gibi idi. Genç kuşaklar ve çocuklar kulaklarında cömert, dillerinde cimri idiler. Günümüzde ise artık her şey para, ekonomi, siyaset vs. henüz iki yaşına gelmiş çocuktan 18-20 yaşına gelen delikanlıya kadar hemen hemen tüm çocuklar-delikanlılar kreşte, okulda, dershane, internet kafe'de.. Sözüm ona genç nesiller koşturuyor ama nereye? Bir Allah'ın kulu da sormuyor bu çocuklar nereye gidiyor, gelecekleri ne olacak? Ama neredeyse tüm ebeveynlerin hedefinde çocuklarının iyi bir üniversiteyi bitirmeleri, iyi bir iş sahibi olmaları, zengin olmaları falan var. Ahlaklı, dürüst, ilkeli insan yetiştirme hedefi aşağılarda seyrediyor. Doyumsuzluk had safhaya varmış, günlük ihtiyaçları karşılamak yetmiyor.. Keza çocukların

ekonomik geleceklerini de kurtarmak gerekiyor. Dahası ya torunlar! Onlarında istikbalini garantiye almak lazım.. Evet, maalesef bu gün bu haldeyiz. Günümüz çarşı-pazar'ı bir şey vermiyor. Camiler metalikleşti. İmamlar robot gibi, cemaat dersin kurşun asker gibi. Ruhsuz bir şekilde Cami'ye gidiyoruz, cemaatle diyalogu olmayan imam namazı kıldırıyor ve sonra birbirimizle selamlaşmadan soluğu dışarıda alıyoruz..

Toplumun hemen hemen her kesiminde bir vurdumduymazlık hâkim halde. Kimse kimseyi tenvir'e yanaşmıyor. Hemen herkes dilinde cömert kulağında cimri! Ama adil; hakkı-hakikati ifadeden çok batıl'ı, yanlış anlatılabilmek için konuşuyor. Vakıflar, dernekler her biri kendine bir misyon biçmiş ama bu misyonlar ya pasifize, geçmişin köhneleşmiş, Kur'an'dan nasibini almayan birtakım söylemlerini yaşamak ve yaşatmak için var. Ya da Allah ve O'nun ilkelerini, Hz. Peygamber (a.s) ve O'nun sahih sünnetini öğrenmek-öğretmek ve yaşatmak için değil; günde bilmem kaç defa tövbe istiğfar etmek. Bilmem ne kadar tespih çekmek için var..

Zekât, sadaka, infak. Evet, bunlar fakirlerin, yoksulların yolda kalmışların, borçlu olduğu halde borcunu ödeyemeyenlerin zenginler üzerindeki haklarıdır. Vakıflar-dernekler ve benzeri kuruluşlar yaptıkları hizmetlerde ve yine bu hizmetleri karşılayabilmek için Müslümanların zenginlerden aldıkları çeşitli maddi imkânları alırken ve harcarken şu ayet-i kerime'yi hiç düşündüler mi acaba? "Allah kiminize kiminizden daha fazla maddi imkân verdi. Ne var ki maddi imkânları geniş olanlar, sahip oldukları serveti

yanlarında çalıştırdıkları köle ve hizmetçileriyle paylaşıp da onları bu hususta kendileriyle eşit duruma getirmeye yanaşmıyorlar. Peki, onlar böyle yapmakla Allah'ın onca nimetine bile bile nankörlük etmiş olmuylar mı?" (Nahl/71)

Bu anlattıklarımız için bir yanı. Yalnız çarşı-pazar, vakıf ve derneklerimiz mi bu halde? Hayır. İslâmi tüm algılarımız, mezheb, meşreb ve tüm davranış ve ritüellerimiz de şirazesinden çıktı-çıkartıldı. Geçtiğimiz ay Hicri aylardan Muharrem idi. Her yıl Muharrem ayı, İslam dünyasında renkli geçer. Ama Sünni ve Şii ayırımı yaparak ifade edersek; Sünni dünyanın Hz. Ali ve evlatlarına olan tüm sevgi ve muhabbetlerine rağmen; Şia dünyası adı geçen ayı daha bir görkemli yâd eder. Zira bu ayın içerisinde Hz. Hüseyin ve yâranlarının şehid edildiği gün de vardır. Yani 10 Muharrem, Kerbela'da Hz. Hüseyin ve yâranlarının şehid edildikleri gün. Sünni âlemde bu ve benzeri günler genellikle Kur'an okumak, mevlid okumak ve dua etmekle yâd olunur. Şia dünyası ise bunların yanı sıra olayı daha bir farklı şekilde ele alır. Bilhassa Sünni dünyada ölümlerin arkasından okunan mevlidler, mersiyeleler adeta bir ibadet olarak algılanıyor. Oysa bunlar sadece hatırlama ve duaya vesile olması gereken ritüellerdir. Kaldı ki, bir kimse ölümünün ardından ne kadar mevlid okutursa okutsun, ne kadar Kur'an okursa okusun, sonuç itibarıyla ölen kişi dünya hayatında neye inandı, nasıl amel etti ise onun karşılığını bulacaktır hesap gününde.. Bir de salih evlat bırakmışsa ve o evlat ya da evlatlar Allah rızası için babalarının-annelerinin bıraktıklarından infâk'ta bulunurlarsa elbette bunların da sevabı ölenin artı hanesine yazılır. Tabii ki burada da o salih evlatların rolü vardır. Zira bir kimse vefat ettiğinde cenazesi daha defnedilmeden geride bıraktıkları, ölenin tüm servetini infâk etseler bu kalanların tasarrufudur. Ölüye ise hayırlı evlat faslından bir pay düşer.

Bizler ölmeden önce kendimizi hesaba çekmeliyiz ve sormalıyız kendimize; geride nasıl bir nesil bırakıyoruz, hangi hayırlı ameller bırakacağız, Allah'ın verdiği nimetlerin şükrünü edebiliyor muyuz? Unutmayalım ki, bu günkü sokak, çarşı-pazar, kreşler ve mektepler çocuklarımız için, geleceğimiz için ideal yerler değil. Özellikle genç anneler, genç babalar olarak geleceğin nesillerini mümkün olduğunca kendimiz yetiştirelim. Bizlerin kabir hayatında berzah âleminde amel defterlerimizin kapanmaması için salih ve saliha evlatlar yetiştirelim. Temel aşırı, tedaviyi, takviyeyi kendimiz yaptıktan sonra çocuklarımızı sokağa, çarşıya-pazara, kreşe-okula emanet edelim. Allah aşkına genç

anneler, genç babalar kendinize gelin! Dün tek odalı evde beş çocuk büyüten anneleri-babaları dikkate alın da; bu gün 3+1 evlerde bir çocuk bile yetiştirmekten acze düştüğünüzün hesabını-muhasebesini yapın..

Evet, yazımın başında büyükannemin bizlere top oynamayı yasak etmesinden bahsetmiştim. Onların bizlere top oynamayı yasak etmelerinin nedeni belli idi. Hz. Hüseyin ve yâranlarının başına gelenlerden dolayı bunu yasaklıyorlardı. Bu yasağın arka planında hem Hz. Hüseyin'e saygının bir ifadesi hem de Hz. Hüseyin ve yâranlarına karşı Kerbela'da yapılan katliamın bir telin'i vardı. Elbette yaşadığımız ortamda alevi de vardı sünni de vardı. Ama Allah da biliyor ki; hem aleviler hem de sünniler ehl-i beyt muhabbetinde birlikte hareket ederlerdi. Hz. Hüseyin sevgisi ve O'nun başına gelen felaket konusunda birlikte ağladık, birlikte hüznlendik. Yezid'e olan nefretimiz, Hz. Hüseyin'e olan muhabbetimiz ortak payda halindeydi. Öğrencilik yıllarında bir gün okul çıkışı iki arkadaş kavga ediyorlardı. Biz de kavgayı yatıştırmaya çalışıyorduk. Olayın basit bir nedenle başladığını anlayınca dedim ki; 'Aman! Ben de zannettim ki bir Yezid ölmüş..' (Bu ifade Maraş'ta bir nefret ve hakaret ifadesi olarak kullanılırdı.) Yezid kelimesi ağzımdan çıkar çıkmaz kavga edenlerden birisi kavgayı unuttu ve bana: 'O zalimin adını nasıl ağzına alırsın?' diye kükredi. Ben de; 'Tövbe! Bir daha ağzıma almam.' Dedim ve konuyu kapattık. Şunu ifade etmek istiyorum; Ehl-i Beyt ve özellikle Hz. Ali ve Hüseyin muhabbetinde bilhassa ehl-i sünnet camiada mükemmel ve ölçülü bir muhabbet her zaman olmuştur. Keza Yezid ve hempalarına karşı da nefret hiç eksik olmamıştır. Ama toptancı bir yaklaşım da olmamıştır. Yani Yezid'e olan nefret nedeniyle tüm Emevilerin reddi gibi bir ölçsüzlük de yaşanmamıştır. Zalim Yezid ile muhlis-muttaki Ömer b. Abdulaziz aynı kefedede tartılmamıştır. Ancak bu gün bu halin Şia dünyasında nefretin ve muhabbetin aynı ölçüde mükemmel ve itidalli olduğunu söyleyebilir miyiz?

Hz. Peygamber (a.s) bir hadis-i şeriflerinde: "Allah Yahudi'ye ve Nasara'ya lânet etsin ki, onlar peygamberlerinin kabrini mescid haline getirdiler." buyurmaktadır. (Bülüg'ul-Meran Cilt 4 Sh.304) Bizler biliyoruz ki, ölüm her zaman için mukadderdir. Ve her canlı ölümü tadacaktır. Keza bir kimse peygamber de olsa ölmüştür. Ve Peygamber de öldükten sonra geride kalanlara düşen O'nun sünnetine ittiba ile dinini yaşamaktır. Nitekim Hz. Peygamber (a.s) vefat ettiğinde, Hz. Ömer (r.a), Hz. Peygamber'e ölmü yakıştıramamış olmalı ki, O'nun ölümüne

inanmak istemediği gibi başkalarını da bu konuda uyarmayı ihmal etmiyordu! Bilindiği gibi Hz. Peygamber (a.s) Hz. Aişe validemizin ya-
tağında vefat etmişti. Hz. Ebu Bekir (r.a) vefat haberini alır almaz kızı Aişe'nin evine geldi. Hz. Peygamber'in yüzünü açtı, öptü ve bir rivayete göre: 'Ölün de dirin kadar güzelmış Yâ Rasu-
lallah.' Dedi ve Hz. Ömer'in halen konuşmaya devam etmesi üzerine "Dur ve dinle" diyerek bekleyen Müslümanlara hitaben: "Ey nâs! Her kim Muhammed'e tapıyorsa, bilsin ki Muhammed ölmüştür. Allah'a kulluk edenlerse, bilsinler ki, Cenab-ı Hak asla ölmez! Allah buyuruyor ki: 'Muhammed ancak bir Peygamber'dir. On-
dan önce de Peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür ya da öldürülürse, gerisin geriye mi döneceksiniz? Kim geri dönerse, Allah'a hiçbir şekilde zarar vermiş olmayacaktır. Allah şükredenleri mükâfatlandıracaktır.'(Al-i İmran/144)

Allah'ın en sevgili kulu, hâtemül enbiya olan Hz. Muhammed (a.s)'ın ölümü tattığı bir dünyada ölümsüz hiçbir kimse yoktur. Bu hüküm Hz. İsa'yı da, Şia'nın beklediği Mehdi'yi de kapsar. Çünkü Allah diyor: 'Her canlı ölümü tadacaktır.' Allah'ın bu açık hükmü ortada iken ve yine insanların en hayırlısı olan Hz. Muhammed ölümü tatmış iken, bunun aksine bir yorum ve inanç olmaz, olmamalıdır. Ama dersenez ki, bir kısım sarıklı ve cübbeliler olur diyor, o zaman da Yunus'un şu sözü herhalde dikkate alınır: 'Dervişlik olsaydı bir lokma ile bir hırka, biz dâhi alırdık otuza kırka.'

Hz. Peygamberin vefatı, defin işlemi keza Müslümanların gerek cenaze esnasında ve gerekse sonrasında ortaya koydukları hüznün, ağıt

vb. şeyler gayet olgun, sakın idi. Ama şimdi adeta bir din algısı halinde her yıl 10 Muharrem günü Hz. Hüseyin için söylenen mersiyeler, ağıtlar, dövünmeler, zincir vurmalar, kama ile kan akıtmalar vs. lütfen söyler misiniz bunlar hangi dinin gerekleri? Moritanyalı ünlü düşünür Muhammed Muhtar Şarkıti bir makalesinde Irak'lı Şii olan Ali El-Verdi'den nakil ile özellikle Irak'lı Şiilere ilişkin olarak diyor ki: 'Dine bağlılığı çok zayıf ve dini mezheplere mensubiyeti çok kuvvetlidir. Yani Irak halkı bir taraftan ateist diğer yönden de mezhepçidir.' Yine Ali El-Verdi'den: 'Bu gün Şii'ler sessiz devrimcidirler. Hükümdarlar kendilerini uyuşturmuştur. Eski-
den yöneticilere karşı savaştıkları kılıçlarını sırtlarına vurdukları zincirlere, kafalarına vurdukları mızraklara dönüştürdüler..' (www.timeturk.com /25.12.2011)

Her yıl muharrem ayında yapılanları izliyoruz. Gerek Türkiye'de ve gerekse İran başta olmak üzere tüm Şia dünyasında Kerbela faciası yani Hz. Hüseyin ve yâranlarının şehid edilmeleri vesilesiyle yapılan etkinlikleri, taşkınlıkları, İslam'la örtüşmeyen yaklaşımları ibretle izliyoruz. Mersiyeler, ağlama seremonileri, zincir vurmalar, kama saplamaları vs. bunlar işin feci ve fakat şekilsel boyutu. Bir de işin tapınma boyutu var ki, doğrusu bu denli abartılı bir yaklaşımı İslam akidesiyle örtüştürmek mümkün değil. Bu yapılanlara eğer Hz. Hüseyin muhabbeti ile onun İslam'daki yeri ile ilgili yapılıyorsa İslam'da böyle bir şey yok kardeşim! Allah lanet etsin Yezid'e de, onun tayin ettiği komutan Ömer b. Sad'a da, keza Sinan b. Enes En-Nehai'ye Hz. Hüseyin'i katletme emrini ve-

ren Semir b. Zülcevşen'e de, İbn-i Ziyad'a da ve Hz. Hüseyin'i susuz bırakan, bağrındaki bir yaşındaki yavrusuna acımasızca kıyan zalime de ve tüm zalimlere de Allah lânet etsin. Kaldı ki zulme uğrama, katledilme, şehid edilme noktasında Hz. Hüseyin'imiz tek de değil. Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali, Hz. Hasan vd. bunlar da şehid edildiler. Bunların da İslam'da mümtaz yerleri var, bunları da analım ama Allah'ı razı edecek şekilde, Hz. Peygamber (a.s)'ın sünnetine uygun bir biçimde.. Ve unutmayalım ki Hz. Peygamber nasıl ölümlü ise Hz. Hüseyin de ölümlüdür ve ölmüştür, ağlamak, dövünmek yerine ilkelerini yaşatalım.

İran İslam Cumhuriyeti kurucusu, büyük devrimci İmam Humeyni'nin Irak'ta sürgün hayatı sürerken oğullarından birisi olan Mustafa şehid edildi.(1977) Bunun ardından geleneksel Şia uygulamalarına göre Mustafa'yı anma programları düzenlenir. Üçüncü, yedinci, kırkıncı vs. günler tertiplenmeye çalışılır ve İmam, o olgun insan hemen tavrını ortaya koyar ve: 'Mustafa benim oğlum. Allah rahmet etsin, o şehid oldu. Biz işimize bakalım, bizim sorumluluklarımız var, yapacağımız işlerimiz var.' der. Bunun ardından da çeşitli anma programlarını iptal ettirir ve yine İmam Şia'daki bu anma programlarından, Kerbela etkinliklerinden, Aşura saplantılarının rahatsız olmalı ki, asırlar önce İmam Cafer-i Sadık(r.a)'ın: 'Her yer Kerbela, her gün Aşura.' sözünü sık sık tekrarlamıştır. Ben şahsen İmam'ın bu duruşunun devamından yanayım. Bırakın insanları ağlamaya, dövünmeye, kanlarının akmasına zorlamayın. Onlara Hz. Hamza'nın, Hz. Hüseyin'in, Hz. Hüseyin'in kız kardeşi Zeyneb'in dik duruşlarını anlatın.

İşte bir tablo; Kerbela faciası sona erdikten sonra Ali ibn-i Hüseyin; tutsaklar kervanı Kûfe'ye doğru yola çıkarken yerde yatan babası, kardeşleri, arkadaş ve yakınlarının cansız vücutlarına bakarken hüzünlenir, gözyaşı döker. Fakat halası Zeyneb bu halde bile yeğenini teselli eder ve: 'Sevgili yeğenim, ne üzül ne de müteessir ol, buda gelip geçecektir. Hayatlarını Allah yolunda feda edenlerin, halkın kalplerinin derinliklerinde yatacağını bilmiyor musun? Adalet ve özgürlük uğruna hayatlarını feda edenlerin anısı insanların kalplerine yerleşecek ve sonsuza dek orada yaşayacaktır. Değerli yeğenim, hiç şüphelenmesin, bir gün gelecek birisi buradan geçecek ve burada ne kum ne de çöl görececek. Şehitlerin mezarları etrafında çok güzel bir şehir kurulacak ve bu savaş alanı insanların ziyaretgâhı olarak yaşayacaktır.' der. Ve İbn-i Ziyad'ın makamına getirildiklerinde İbn-i Ziyad Hz. Zeyneb'e hitaben: "Ali'nin kızı, Allah kar-

deşine ve ailesine karşı nasıl davrandı gördün mü?" dediğinde, Hz. Zeyneb (r.a): "Allah'tan iyilik ve hayırseverlik dışında hiç bir şey görmedim. Allah şehidlerin ihsanını insanlarımıza nasip etti, onlar kendilerini yiğitçe savundular. Şehid edildiler ve Allah'ın nimetine kavuştular. Fakat sen ey Ziyad'ın oğlu! Allah, faydasını göremeyeceğin özürler gösterdiğin zaman onları ve seni yüzleştirecek. Ziyad'ın oğlu! Annenin gözyaşları senin için aksın. Hatırla ki, Allah'ın huzurunda bir gün bunların hesabını vermek zorunda kalacaksın..." (İmam Hüseyin'in Misyonu, Muhammed Yazdi Sh. 202-210)

Olayın canlı şahidi olan Hz. Zeyneb, kardeşlerinin yeğenlerinin cesetlerinin başında zalime karşı böyle haykırıyor. Metanetini sorumluluğunu bozmuyor. Her halde Hz. Zeyneb'in bu duruşunun Şii, Sünni tüm İslam dünyasına örnek olması gerekir. Geçmişte bir zalimin ve onun dünyalık bir takım alçak zalim elemanlarının ortaya koydukları tüm bir İslam dünyasında ayrılık nedeni olamaz. Şia medreseleri ve onlara hâkim olan mollalar, size düşen görev Hz. Hüseyin'in misyonunu canlı tutmak, o misyonu tıpkı İmam Humeyni gibi inkılâba dönüştürmek ve sorumlu olduğunuz toplumu Kur'an gerçeği ile tanıştırmak olmalıdır. Unutmayın ki İslam'da en büyük cihad akıl ile vahyin arasına giren engelleri ortadan kaldırma operasyonudur. Lütfen ortaya koyduklarınıza Şia dünyasına, Kerbela'ya, 10 Muharrem etkinliklerine bir bakın. Bunların hangisi vahiy gerçeği ile örtüşüyor. Hangisi Hz. Peygamber sünneti ile uyumlu. Yeter artık Sünni'leri Yezid olarak görmekten vazgeçin. Allah Yezid'e de hempalarına da lânet etsin. Siz eğer samimi Müslümanlarsanız, sorumlu olduğunuz toplumu Kur'an'la tanıştırın. Hz. Hüseyin'in misyonu ile tanıştırın.

Elbette aynı şeyler Sünniler için, Sünni mollalar için de geçerli. Sizler de artık menkıbe anlatmayı, Kur'an'dan nasibini almayan hurâfi öğretileri bir yana bırakın. Hz. Peygamber'in bu dini algıladığı gibi algılayarak yaşanabilir bir halde takdime çalışın. Şia bir taraftan: 'Şia mezheplerden bir mezhep değil, o bir din'dir diyor. Sünnilerin de bir kısmı neredeyse Sünni'liği din olarak algılıyor. İkisi de yanlış, mezhebler sadece dinin yorumudurlar.

Sonuç olarak diyorum ki: Büyükanemim öğrettiği Hz. Hüseyin, simdilerde öğretilen Hz. Hüseyin'den daha çok peygamber torununa benziyordu. Geliniz Peygamber'i Allah'ın istediği şekilde sevelim. Keza Hz. Hüseyin'i de Peygamberimizin tarif ettiği şekilde sevelim ve Allah'a Müslüman kimliğimizle teslim olalım...

“Türkiye Devleti” de Zaten “Şike” Yoluyla Kurulmuştu

Celal SANCAR
sancarcelal@yahoo.com

Türkiye Devleti kuruluş aşamasında nasıl “şike”ye tevessül etti ise; toplumdaki farklı inanç gruplarını sisteme “entegre” işlevi için kurulmasına müsaade edilen partiler ve tabiatıyla birer parti gibi örgütlenen spor kulüpleri de zaman zaman kazanmak için “şike”ye tevessül etmekten imtina etmemişlerdir.

“1889’da, Girit’e özerklik verilmesinden iki yıl sonra, Askeri Tıbbiye okulunun beş öğrencisi (Ohrili [Makedonya] İbrahim Temo, Arapkirli [Şimdi Malatya’nın ilçesi] Abdullah Cevdet, Diyarbakırlı İbrahim Sükutî, Kafkasyalı Mehmed Reşid ve Bakülü Hüseyinzade Ali); daha sonra bütün ülke tarihine yön verecek oluşumların kaynağı olacak İttihad-ı Osmanî’yi kurdular... Tartışmalı 1902 Paris Jön Türk Kongresi ardından, Selanik’te kurulmuş ‘Osmanlı Hürriyet Cemiyeti’ ile birleşerek 1906’da ‘Osmanlı İttihad ve Terakki Cemiyeti’ adını alacak siyasi oluşumun temeli atıldı.”¹

Yukarıda mahiyeti izaha çalışılan “kanara” yapının (İT) kendi toplumlarını maceradan maceraya sürüklemeleri sonrasında, Osmanlı’nın dağılma sürecine girmesiyle birlikte Batılı Emperyalist devletler “Akbaba” içgüdüleriyle harekete geçmiş; “av” üzerindeki pay savaşı neticesinde bugünkü toprakları üzerinde kurulan Türkiye Devleti, Batılılarca “mutemet” adamlarına emanet edilmiştir. Bu yapının daha kuruluş aşamasında, Emperyalist devletlerce kotarılan savaşa “Kurtuluş Savaşı” adı verilerek; bu sa-

vaşta yerli işbirlikçiler eliyle İslam ve Müslüman şahsiyetler azami derecede kullanılmış ve heder edilmişlerdir.

Mustafa Kemal ilk dönemde (7 Şubat 1923) Balıkesir’deki Zağnos (Zağanos) Paşa Camiinden; “Peygamber Efendimiz Hazretleri Cenab-ı Hak tarafından insanlara dini gerçekleri duyurmaya memur ve elçi seçilmiştir. Temel kanunu, hepimizce bilinmektedir ki yüce Kur’ân’daki manası açık olan ayetlerdir. İnsanlara feyiz ruhu vermiş olan dinimiz, son dindir. En mükemmel dindir. Çünkü dinimiz akla, mantığa, gerçeğe tamamen uyuyor ve uygun düşüyor. Eğer akla, mantığa ve gerçeğe uymamış olsaydı, bununla diğer İlahi tabiat kanunları arasında çelişki olması gerekirdi. Çünkü tüm evren kanunlarını yapan Cenab-ı Hak’tır... Efendiler! Camiler bir-birimizin yüzüne bakmaksızın yatıp kalkmak için yapılmamıştır. Camiler itaat ve ibadet ile beraber din ve dünya için neler yapılmasının gerekli olduğunu düşünmek; yani konuşup tartışmak, danışmak için yapılmıştır” sözleriyle halka seslenmekte² bir beis görmemiş; gerçek niyetini ise daha sonraları ayağı yere basınca, “Batsın bütün dinler”; “Biz ilhamımızı gökten almıyoruz!” diyerek açıklamıştır. Neticede Batılı emperyalist devletlerle birlikte, Müslüman halk ve onların öncüleri üzerinde bir “şike” gerçekleştirilmiştir. Ne zaman ki, istenilen durum hâsıl olmuş (devlet kurulmuş); daha önce parasal destekler verilerek yaptırılan yayımlarla da mücadeleye katkısı sağlanan Mehmet Akif Ersoy gibi şahsiyetlere, “Sizin işiniz bitti, artık gidin

kumda oynayın" denilerek, saf dışı edilmişler, bununla da kalınmayarak kendilerine, hayatları boyunca zindan hayatı yaşatılmıştır.

Batılılaşma çabaları ve Stalinist baskılara rağmen halk üzerinde istenen neticenin alınmadığını gören ceberrut yönetim; yine bir muvazaayla (şike) mutemet adamları "Ali Fethi Okyar'a 12 Ağustos 1930'da Serbest Cumhuriyet Fırkası'nı (SCF) kurdurmuş; ama partinin umulmadık biçimde popüler olması ve kendisine karşı muhalefetin merkezi haline gelmeye başlaması üzerine, 17 Kasım 1930'da partiyi feshe zorlamışlardır.. Mustafa Kemal, kendisine, 'İzmir'i aldıktan sonra artık biraz dinlenirsiniz Paşam. Çok yoruldunuz' diyen Halide Edip'e şu yanıtı verir: 'Dinlenmek mi? Yunanlılardan sonra birbirimizle kavga edeceğiz, birbirimizi yiyeceğiz.' Bu öngörü doğru çıkar; 1919'da Samsun'a doğru yola çıkmasıyla, 1926'da İzmir Suikastı Davası arasında kalan yedi yıl içinde, Milli Mücadele'ye birlikte başladığı arkadaşlarından ikisi dışında hepsini tasfiye eder.³

İktidarı elinde bulunduranlar yollarına uzun bir süre kırarak-dökerek devam ederlerken Emperyalist devletlerin, CHP'ye bir "kardeş parti" gelmesini istemeleri üzerine; yönetim (esas devlet partisi) yine bir "şike" marifetiyle kendi arkadaşlarına (muhalif pozlardaki Celal Bayar

ve Adnan Menderes'e) DP'yi kurdurmuşlardır. Aslında, günümüze kadarki Türkiye Devletinin bütün partileri "kardeşler" ve birbirlerinin "pisliği" örtterek gelmiştir bu güne kadar. DP milletvekili Osman Bölükbaşı da partiden ayrılma pahasına bu tespiti ifadeden kaçınmamıştır: "DP, CHP döneminin pisliklerini temizlemek için kurulan 'muvazaa' partisidir."⁴

Bu parti (DP) aracılığıyla halka verilen havuçlarla (Ezanın Arapça okunması; İmam-Hatip, Kur'an kursu açılması ve türbeleri ziyarete izin verilmesi) yoluna devam eden "ceberrut devlet"; 60 ihtilaliyle, gerektiğinde kendi evlatlarını öldürmekten de imtina etmeyeceğini bilfil göstermiştir.

İşte bu süreci takip eden yıllarda çeşitli vesilelerle dinlerinin gerçeğinin farkına varmaya yönelik Müslümanlardan çok küçük bir azınlığın, duvarda kılıfları içinde asılı duran kitaplarını (Kur'an) ellerine alma cesareti ve ne dediğini öğrenme merakıyla okumaya tevessül ettiklerini gören devlette şafak atmıştır. "Bu topluma komünizm gerekiyorsa, onu da biz getiririz" diyenler; durumdan vazife çıkararak, "Eğer bu topluma şeriat gerekiyorsa, onu da biz getiririz" anlayışından yola çıkarak, Müslümanların sisteme entegrasyonu amacıyla MNP'nin, Erbakan

3 Ayşe Hür, Radikal, 18-24.02.2007

4 Ayşe Hür, Müzmin Muhalif Osman Bölükbaşı, Taraf, 12.06.2011

eliyle kurulmasının ve bu yolla "sakıncalı" görüldüğü gidişatı sistemin hizmetine yönlendirmenin yolunu açmıştır. Bu da devletin, Müslümanları; yine bir kısım "Müslümanlarla" anlaşarak, şikelemesiydi. "Sürüden" kopmalar olmaması için şike üstüne şike yapılarak gelindi bu güne kadar ve halen bu operasyon, hız kesmeden devam ediyor.

Refahiyol Hükümeti yoluna devam ederken Amerika ile ilişkileri sıkı-fıkı ve o günlerde aynı zamanda Dışişleri Bakanı olan Abdullah Gül, 1996 yılında ABD'ye kendi ifadesiyle "Amerikalılara dinin ve dinsel cemaatlerin devletin koruması altında olduğu Amerikan tarzı bir laiklik anlayışı için mücadele etmeye hazır olduğumuzu bildirdik"⁵ teklifiyle gider. Recep Tayyip Erdoğan da o günlerde İstanbul Büyükşehir Belediye başkanıdır ve kendisini ABD'nin Ankara eski Büyükelçisi, aynı zamanda Ortadoğu Uzmanı olarak bilinen Morton Abromovitz'in ziyareti sonrası sorulan soruya şu cevabı verir: "ABD Elçisinden, kendim ve partim adına sıcak mesajlar aldım. Ankara'da yapılan son kongremiz hakkında elçiye bilgi verdim"⁶

Bu açıklamaları takip eden günlerde, 28 Şubat süreci başlatılır ve ortalık toz duman olur. Bu sürece (28 Şubat) Refahiyol koalisyonu direnemez ve hükümet düşer. Refahiyol'un tasfiyesi ve Erbakan'ın da "dinlenmeye" alınmasını takip eden günlerde, aynı partiden daha genç ve dinamik üç kişinin (Recep Tayyip Erdoğan, Abdullah Gül ve Bülent Arıncı) riyasetinde "AKP" adı verilen "gürbüz" bir çocuk dünyaya getirilerek, böylece "şikeli" yeni bir döneme daha girilmiş olur.

Bir şiir okuması bahane edilerek Belediye Başkanlığından alınan Erdoğan'ın, hüküm giydirilerek cezaevinde (kısa bir süre de olsa) yatırılmış olması, onun toplum nezdindeki itibarını daha da artırmış; cezası dolayısıyla muhtar bile olamayacakken, CHP'nin de katkılarıyla önce temize çıkarılmış, ardından seçimlerin Siirt ayağı bir "şike" marifetiyle iptal edilmiş ve bilahare yenilenerek kendisi sürece dahil edilmiştir.

Refahiyol Hükümetinin diskalifiyesinden sonra ANAP, MHP ve DSP ortak yapımı koalisyonu bir süre vaziyeti idare etti. Bu arada Genç AKP'nin yurtiçi yapılanması tamamlanmış ve rüşünü de ispat ettiği anlaşılmış olacak ki; ortada koalisyonun dağıtılması için açık bir sebep görülmezken, MHP Genel Başkanı "Genel Se-

çimlere gidilmesi" açıklamasını yapar ve bilinen seçim yapılarak hükümet etmesi için AKP görevlendirilir.

Resmi ideoloji Türkiye'deki gruplardan birine kafayı taktığında bu grup eğer solculardan oluşuyorsa, hükümeti CHP gibi "sol" tandanslı; milliyetçilerden oluşuyorsa, hükümeti MHP ve benzeri; İslamcılardan oluşuyorsa, hükümeti MNP'den AKP'ye bir çizgiyi takip eden partilere kurdurmuştur. Baltanın sapı da kesilecek ağacın dalından olunca, ağacı kesmek daha kolay olacağından; "resmi ideoloji" üç dönemdir hükümet eden AKP marifetiyle bu asimilasyonu başarıyla gerçekleştirmiş ve bugün baktığımızda ortada sisteme muhalif unsurlar (bilhassa Müslümanlardan olanlar) yerle yeksan edilmiştir. Bu kısa denebilecek süre içinde "ayrık otları" temizlenmiş, sistemin kutsalları kendilerini "Muhafazakâr Demokrat" olarak tanımlayan dindarlar marifetiyle içselleştirilmiş; dün şer görülen bütün kurumlar başındakiler "bizlerden", kurumlar da artık "bizim" olmuştur.

Kendilerini sisteme sadakatleri konusunda ispatlayan Muhafazakâr, Dindar, Milliyetçi ve de Demokratlardan müteşekkil AKP ile Resmi ideoloji, bir kere daha "şike" yapmışlar; AKP, 12 Eylül 2011 tarihinde yapılan anayasa referandumu oylamasında, çeşitli İslamcı grupları bu oyununa bir kere daha alet etmiş, sistemin Müslümanların oylarıyla meşruiyet kazanmasını sağlamıştır. Neticesinde kaybedenin yine Müslümanlar, kazananın ise, her zaman olduğu gibi Stalinist yöntemlerle hayatiyetini bu güne kadar devam ettirmiş ve halen de bu yapıyla zulmünü "Müslümanlar eliyle" bir müddet daha devam ettirecek olan Türkiye Devletinin olduğu görülmektedir.

Birbirlerini bir kaşık suda boğacak kadar hasım gözükken üç partinin (AKP, CHP, MHP), spor kulüplerince hazırlandığı gazetelerde ilan edilen "şike yasası"nın kabulüne ilişkin oylamadaki kenetlenmiş halleri de göstermektedir ki; bu üç parti "şike yasası" ittifaklarıyla, "yok birbirimizden farkımız" demektedirler. Yönetim ve spor kulüplerinin yanı sıra, 13 Aralık 2011 tarihli Taraf gazetesinde sürmanşetten "Karacılar Hava-cılara şike yaptı" başlığı altında verilen, "Bombalanacak hedefler İkinci ordu tarafından Hava kuvvetlerine tam 18 kez yanlış verildi. Hedefleri vurmaya giden jetler, dağı taşı bombalayarak üslerine döndüler" haberi de göstermektedir ki, Türkiye Devleti; partileri, spor kulüpleri ve diğer müesseseleriyle, kurulduğundan bu yana "şike malulü"dür.

5 Patrich Haenni, Piyasa İslam'ı, s. 131-132

6 Muharrem Toptaş, Selam gazetesi, 21-27.10.1996

Radikal İslam'ın ve İslamî Terörün Panzehiri: İlmî İslam(!) - 4

Ubeydullah TOPRAK

Amerika Birleşik Devletleri'ni hedef alan ve 11 Eylül 2001 tarihinde düzenlenen eylemlerin ardından, yayımlanan 17 Eylül 2002 tarihli ABD Ulusal Güvenlik Stratejisi'nde **"Terörizmin yeşerme imkânı bulunduğu hassas bölgelerde, İslam dünyasının modern yönetimlerinin destekleneceği"**¹ ifadesi yer almıştır.

Mayıs 2002'de California'daki Dünya İlişkileri Konseyi forumunda konuşan ABD Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz, Türkiye'nin, Müslüman dünyasının demokratik gelişimine örnek oluşturabileceğini söyledi. Wolfowitz, "Türkiye'nin başarısı için temel, onun demokratik karakteridir, sorunlarını yenen ve son yüzyıldaki çerçevede gelişmeye devam eden bir Türkiye, Müslüman dünyasına örnektir. Eğer Türkiye kendi iç sorunlarını aşabilirse, Müslüman demokrasisinin çarpıcı bir örneği olarak karşımıza çıkacaktır. İslami hassasiyetleri radikalizmden ayıran bir mıknaş görevi görebilir. Müslüman dünyası üzerinde büyük bir etkisi olabilir ve böylelikle tüm dünyayı değiştirebilir. *Türkiye, dini inançların, modern, laik, demokratik kurumlar adına kurban edilmesine gerek olmadığını gösteriyor.*" dedi. Ayrıca *"İlmî Müslüman ülkeleri, barışçı ve gelişmeye açık geleneklere sadık kalmaya, teröre karşı çıkmaya çağırıyorum."* dedi.²

1 Şule Şahin, 11 Eylül 2001 Sonrasında ABD'nin Ortadoğu Politikası, Sh:24, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara-2006

2 Hürriyet, 7 Mayıs 2002

Bu bağlamda, 2003 tarihinde "RAND Corporation" kuruluşu tarafından **"Sivil Demokratik İslam: Ortaklar, Kaynaklar ve Stratejiler"**³ başlıklı 88 sayfalık kapsamlı rapor Bush yönetimine sunuldu. "İslam ve Müslümanlar, Batı demokrasisi değerlerine ve küresel düzene uyumlu hale getirilemezse, medeniyetler çatışması olasılığının yüksek olduğu" tezinden yola çıkılan bu raporda; İslam coğrafyasının nasıl denetim altına alınacağına dair bir strateji öneriliyor, dünya Müslümanları; köktendinciler, gelenekçiler, modernler (ılımlı İslam) ve laikler olmak üzere dört gruba ayrılıyordu. Bu grupların bakış açıları analiz edilerek aşağıdaki sonuçlara varılmıştı (özetle):

1. Köktendinciler: İslam'ın şiddetten kaçınmayan, yayılmacı ve saldırgan yorumunun temsilcileridir. Demokratik değerleri ve Batı kültürünü reddederler. Batı'ya, özellikle ABD'ye, düşmanlık hisleri beslemektedirler. Katı İslam yasa ve ahlak değerlerini uygulayacak otoriter bir devlet yönetiminden yanadırlar. Geçici taktik düşünceler hariç, bu grubu desteklemek bir seçenek olamaz.

2. Gelenekçiler: İslam dininin kurallarına sadakatle bağlı olmakla birlikte, saldırgan ve şiddet yanlısı değildirler. Köktendincilere kıyasla daha ılımlı görüş taşırlarsa da, çağdaş demokrasileri ve Batı değerlerini gönülden kucakladıkları söylenemez. Bu grup da, demokratik İslam'ın örneği ve geçiş vasıtası olmak için uygun düşmez. Bu grupla ilişkilerde, barışçı bir görüntü vermek en iyisidir.

3 <http://www.rand.org/publications/MR/MR1716/MR1716.pdf>

3. Modernistler (İlimli İslam):

İslam'ın günümüzdeki katı anlayış ve uygulamalarında kapsamlı değişiklik yapılması konusunda eylemli bir arayış içerisindeyler. Hz. Muhammed dönemindeki uygulamaları değişmez esas olarak kabul etmekle birlikte, o günlere ait sosyal ve tarihi koşulların bugün artık geçerli olmadığına da farkındadırlar. Temel değerleri; bireysel vicdanın üstünlüğünün yanı sıra, eşitlik ve özgürlüğe dayalı toplum anlayışıdır. Bu değerler çağdaş demokratik esaslarla bağdaşmaktadır. İslam dünyasının, küreselleşmenin bir parçası olmasını da arzu ederler. Bu nedenlerle ılımlı İslam, demokratik İslam'ın örneği ve esas vasıtası olmak için en uygun olanıdır.

4. Laikler: Batı demokrasileri tarzında din ile devlet işlerinin ayrılmasından yana olup, din olgusunu kamusal alandan özel alana indirgemişlerdir. Politika ve değerler açısından Batı'ya en yakın olan gruptur. Bu olumlu özelliklerine karşılık, genellikle yarı demokratik görünümüne otoriter bir yapıyı esas alan laik guruplar, çoğunlukla solcu ve saldırgan milliyetçi ideolojileri benimsemişlerdir.

Raporda, Amerika'nın İslam'ı kontrol altına alması için neler yapması gerektiği maddeler halinde şöyle sıralanmıştır (özetle)⁴:

1. Önce ılımlı İslam'ı destekle. Bu kapsamda; özellikle mali destek sağla, liderlik modeli oluştur ve bu modele uygun liderler belirle. İslam'da devlet ve dinin ayrı tutulabileceğini (Lâiklik) bunun inanca zarar vermeyeceği aksine onu güçlendireceği fikrini destekle.

2. Gelenekçilerin kusurlarını eleştir, ancak onları kökten-dincilere karşı destekle. Sufiliğin kabulünü ve popülerliğini teşvik et. Modernistlere yakın görüşten gelenekçilerin, modernistler ile ortak hareket etmelerini destekle.

3. Köktendincilerle mücadele et. Bu kapsamda; yasadışı faaliyetlerini açığa çıkar, yaptıkları *şiddet eylemlerinin olumsuz sonuçlarını*

12 Eylül 1980 askeri darbesiyle birlikte Türkiye'de, yıldızı parlayan isimlerden biri de Nur cemaati içinde bir grubun önderi konumundaki Fethullah Gülen oldu. İzmir'de vaizlik yaparken Turgut Özal ile ilişki kuran, hatta evinde ağırlayan Gülen, sonrasında da Demirel ve Ecevit'in de aralarına dâhil olduğu siyasetçilerle hep yakın ilişki kurdu, desteklerini gördü.

gündeme taşı, kahramanlaştırılmalarını önle.

4. Seçici bir şekilde laikleri destekle. Bu kapsamda; köktendinciliğin ortak düşman olarak algılanmasını teşvik et, milliyetçilik ve solculuk temelinde ABD karşıtı güçlerle bağlaşma oluşturma heveslerini kır.

Raporda Türkiye'ye yönelik değerlendirmeler de var. **Fethullah Gülen**, İlimli İslam'ın en önde gelen liderlerinden biri olarak sunuluyor ve Gülen'in bilgelikten (sofizm) kuvvetle etkilenmiş felsefesinin, farklılıklara hoşgörülü yaklaşmayı ve şiddeti dışlamayı esas aldığı ve özellikle gençleri çektiği ifade ediliyor.

Raporun 39. sayfasında İlimli İslamcılarının en büyük eksikliklerinden birinin "ekonomik güç" olduğu vurgulanıyor ve maddi açıdan desteklenmeleri isteniyor. **Raporda Türkiye'nin İlimli İslam için iyi bir model oluşturduğu tespitinde bulunularak, bu konuda Türkiye'deki iktidarın desteklenmesinin altı çiziliyor.**

Söz Fethullah Gülen'den açılmışken, İlimli İslâm projesi mimarlarının öve öve bitiremediği Fethullah Gülen ve misyonu hakkında bilgi verelim:

Erzurum'un Pasinler ilçesinde 27 Nisan 1941'de doğan Fethullah Gülen, 1959 yılında Edirne *Üç Şerefeli Camii*'nde imamlığa başladı. 1966'da *İzmir*'e merkez vaizliğine atanan Gülen yaptığı gözyaşlarıyla soslu vaazlarıyla tanındı. 1977'de yurt çapında yayılan Yüksek İslam Enstitüleri boykotunu İzmir'de "İslam'da boykot yoktur" diye kıran Gülen, 12 Eylül öncesi vaazlarında "Var mı Resulullah'ın yürüyüş yaptığı, var mı slogan attığı" diye İslami endişelerle sokaklara dökülenleri yanlış yapmakla suçlamıştı. 12 Eylül'ü de destekleyen Gülen, 1980'lerde yükselişe geçen İslami hareketle arasına mesafe koymaya hep özen gösterdi.

12 Eylül 1980 askeri darbesiyle birlikte Türkiye'de, yıldızı parlayan isimlerden biri de Nur cemaati içinde bir grubun önderi konumundaki Fethullah Gülen oldu. İzmir'de vaizlik yaparken Turgut Özal ile ilişki kuran, hatta evin-

de ağırlayan Gülen, sonrasında da Demirel ve Ecevit'in de aralarına dâhil olduğu siyasetçilerle hep yakın ilişki kurdu, desteklerini gördü.

Sovyetlerin yıkılmasının ardından 1990'lı yıllar, ABD'nin gözünü zengin yer altı kaynakları bulunan Orta Asya'daki Türk cumhuriyetlerine diktiği dönem oldu. Fethullah Gülen tam da bu dönemin yıldızı oldu. Özal'ın, Demirel'in destekleriyle bu ülkelerde okullar açtı ve ABD'nin ileri karakolu gibi çalıştı. ABD'de yeni muhafazakârların uygulamaya koyduğu, daha sonradan Kuzey Afrika'yı da içine alan Büyük Ortadoğu Projesi'nin (BOP) mimarları Gülen'i övmeye ve desteklemeye başladı. Türkiye'yi de içine aldığı söylenen bu projenin Amerikan çıkarlarıyla uyumlu bir dini lidere ihtiyacı vardı. Bu ihtiyacı Fethullah Gülen karşıladı.

Bir zamanlar: **"Amerika ve Rusya sistem olarak materyalist felsefeyi benimsemiştir. Aslında ne Rusya'nın ne de Amerika'nın bize bakış açıları farklı değildir. Hatta hiçbir fark yoktur, denilebilir. Israrla söylüyor ki, ikisi de bizim aman vermez düşmanımızdır"**⁵ diyen Fethullah Gülen'e ne oldu ki şimdi: **"Amerika, hâlâ bu dünya gemisinin dümeninde oturan bir milletin adıdır... Amerika şu anda: Bütün konum ve gücüyle, bütün dünyaya kumanda edebilir ve buna layıktır"**⁶ demeye ve Amerika'yı övmeye başlamıştır?

Veya daha önceleri: **"Sebeplere riayet, bir sorumluluk olsa da; onlara "tesiri hakiki" vermek apaçık bir dalalet ve inhıraf (sapıklık)tır. Köpek, kendisini besleyeni sahibi olduğunu sanır ve bu yüzden sahibine gösterdiği sadakat görünüşe, yani nedenselliği dayanır"**⁷ diyen Fethullah Gülen, şimdi nasıl oluyor da: **"Amerika ile dostça geçinmeden ve Amerika istemeden, dünyanın hiçbir yerinde, hiç kimseye ve hiçbir şey yaptırmazlar... Şimdi bazı gönüllü kuruluşlar dünya ile entegrasyon adına gidip dünyanın değişik yerlerinde okullar açıyorlarsa, bu itibarla, mesela Amerika ile çatıştığımız sürece bu projelerin gerçekleştirilmesi mümkün olmaz. Amerika daha uzun zaman dünyanın kaderinde çok önemli bir rol oynayacaktır. Bu realite kabul edilmeli,**

Amerika göz ardı edilerek, şurada veya burada kendi başına bir iş yapılmaya kalkışılmamalıdır... Rusya bile sizi desteklese, eğer Amerika istemezse, işinizi bozacaktır... Çünkü Amerika kendi işlerinin bozulmamasından yanadır. Bu da yadırganmamalıdır."⁸ diyerek, herkesi Amerika'ya kayıtsız şartsız teslimiyete çağırmaktadır?

Bütün bu söz ve davranış değişikliklerinin birincil sebebi zannımızca **"İlmî İslâm"** projesine Fethullah Gülen'in dâhil olmasıdır. Nitekim bu süreçte 4 Nisan 1996 tarihinde Fener Rum Patriği I. Bartholomeos ile İstanbul'da görüşen Gülen; 10 Eylül 1997 tarihinde Kalp anjiosu için gittiği ABD'de *İftira ve İnkârla Mücadele Birliği (ADL)* başkanı Abraham Foxman ile New Jersey'de ve 19 Eylül 1997 tarihinde de New York Eyaleti Katolik Kilisesi Kardinali John O'Connor'la görüşme yaptı. ADL başkanı Abraham Foxman, Gülen'den *İslâm'da hoşgörü* konusu ile ilgili bir kitap yazmasını ve bunun ADL tarafından İngilizce olarak bastırılacağını söyledi. 21 Kasım 1997 tarihinde Vatikan'ın İstanbul temsilcisi Georges Marovitch ve beraberindeki Süryani Hristiyan cemaatinden bazı din adamları kendisini ziyaret etti.⁹

1997'yi 1998'e bağlayan yılbaşında Fethullah Gülen'in, o dönemin en çok sesi duyulan generali olan Çevik Bir'e gönderdiği mektup-mesaj, Gülen'deki zihniyet değişikliğinin resmi-dür. Gülen'in Orgeneral Çevik Bir'e gönderdiği mektuptan bir bölümü aktaralım:

"Değerli Komutanım. Kahraman ordumuzun şerefli bir mensubu ve en yüksek rütbede bir komutanı olarak takdir buyuracağınız üzere, bilhassa Kars, Erzurum, Ardahan gibi serhat şehirleri sık sık düşman işgaline uğradığı için, bu şehirler hakkında milliyetçilik duyguları çok ileridir. Birinci Dünya Harbi'nden çıkmış, Kurtuluş Savaşı'nı vermiş bir ülkede, İkinci Dünya Harbi'nin hemen arkasında Sovyetler Birliği tarafından tehdit altında tutulan bir doğu vilâyetimizde çocukluğu geçmiş ve büyük acılar içinde büyümüş bir insan olarak, çocukluğumdan beri içimde uyanan milliyetçilik ve ülkeme hizmet duygularımı, resmî bir Diyanet görevlisi olarak görev yaptığım hemen her yerde ve cami kürsülerinde dile getirmeğe çalıştım. Fırsat bulduğum her defasında, insanımızın ruhunda

5 M.Fethullah Gülen, *Asrın Getirdiği Tereddütler*, T.Ö.V yayınları, Sh: 200

6 Nevval Sevindi, 22 Temmuz 1997 tarihli Yeni Yüzyıl gazetesinin 5. sayfa da yayınladığı "Fethullah Gülen'le New York sohbeti"

7 M.Fethullah Gülen, *Fasıldan Fasıla*, C:2, Sh:212,

8 Nevval Sevindi, 22 Temmuz 1997 tarihli Yeni Yüzyıl gazetesinin 5. sayfa da yayınladığı "Fethullah Gülen'le New York sohbeti"

9 http://tr.wikipedia.org/wiki/Fethullah_G%C3%BClen

taşıdığı kabiliyetleri, vatan ve millet sevgisini ateşlemeğe ve onları, dünyada, hattâ Ahiret'te bile hiçbir karşılık beklemeden devletimize ve milletimize hizmete davet ettim. Batı, Rönesans'ını ilme ve sanata açılarak yaptığı ve dünya devletleri arasında geri planda kalışımızın en büyük üç sebebi cehalet, fakirlik ve tefrika olduğu için, cemaati her defasında çocuklarını okutmaya, bilhassa müspet ilimlerle zihinlerini aydınlatıp, bağnazlıktan ve hurafelerden kurtulmaya, çalışıp kazanmaya ve devletimize ve kanunlara bağlılık içinde iç bütünlüğümüzü korumaya çağırdım."¹⁰

9 Şubat 1998 tarihinde ABD Ankara eski Büyükelçisi Morton Abromowitz'in yardımıyla, İslam ve Hristiyan dünyasını temsilen "Dinlerarası Diyalog"¹¹ çerçevesinde Papa II. John Paul ile Vatikan'da buluştu. Gülen'in bu ziyaretinde kendisini, Türkiye'nin Vatikan'daki Büyükelçisi karşıladı; akşam yemeğinde ağırladı. Bu sırada Dışişleri Bakanı DSP'liydi. Vatikan'daki Büyükelçinin bu ilgisi Ecevit'in, Gülen'e yönelik desteğinin önemli bir göstergesiydi. Gülen, Papa ile görüşmeye gitmeden önce Ecevit ile de görüşüp, bu görüşme hakkında bilgi vermişti.¹²

10 <http://yenisafak.com.tr/arsiv/2000/ekim/16/dizi.html>

11 "Dinler arası diyalog ve hoşgörü; stratejik nöbet değişimi ile başlayan süreçte "bağlantısızlara" yani küreselleşmesi gerekenlere yönelik dini-politik diplomasiinin iki büyük kavramıdır. Bunun en muhkem göstergesi, bu misyonu üstlenenlerin anılan kavramları çok basit ve sıradan ifadelerle tanımlayarak böyle bir duruş sergilemeyi insan olmanın gereği saymalarıdır. İtici ve zihinleri aşağılayan kaba bir dille, insan olmakla dinler arası diyalogdan yana olmak arasında garip bir denklik kurarak meselenin arka planını ustaca örtmektedirler. Ne var ki açığa vurulan ile üstü örtülenin arasındaki çelişki, tartışmayı bağlamından koparmakta ve zihinleri bulandırmaktadır..." Geniş bilgi için bak: Prof. Dr. Nadim Macit, Hoşgörü ve Diyalog; Dini-Politik Diplomasinin Küresel Yüzü, 2023 Dergisi, Mayıs, 2005, s. 60-66.

12 <http://arsiv.zaman.com.tr/1998.02.10/guncel/politika/1.html>

Fethullah Gülen'in, Vatikan'a giderek Papa ile yaptığı görüşmede Papa'ya takdim ettiği "Rabb'in aciz kulu" imzasıyla verdiği mektup samimi ve duyarlı Müslümanların **yüreğinde derin yaralar** ve zihinlerinde endişeler oluşturdu. İşte o mektuptan bir bölüm:

"Pek muhterem Papa cenapları, Üç büyük dinin doğum yeri olarak bilinen toprakların dünyayı daha iyi yaşanabilir bir mekân kılma yolundaki kutsal misyonumuzu tam manasıyla bilen halkından size en içten selamları getirdik. ...Papa 6. Paul cenapları tarafından başlatılan ve devam etmekte olan Dinlerarası Diyalog İçin Papalık Konseyi (PCID) misyonunun bir parçası olmak üzere burada bulunuyoruz. Bu misyonun tahakkuk edişini görmeyi arzu ediyoruz. En aciz bir şekilde hatta biraz cüretle, bu pek kıymetli hizmetinizi icra etme yolunda en mütevazı yardımlarımızı sunmak için size geldik.

Kendi memleketimizde şimdiye kadar çeşitli Hristiyan mezheplerinin liderleriyle diyalog içinde olduk. Bu naçiz gayretlerin boşa çıkmadığını âcizane ifade etmek isteriz. Amacımız bu üç büyük dinin inananları arasında hoşgörü ve anlayış yoluyla bir kardeşlik tesis etmektir. Bizler bir araya gelmek suretiyle sözde medeniyetler çatışmasının gerçekleşmesini görmek isteyen yolunu şaşırılmış ve şüpheli kimselere karşı dalgacıranlar gibi, isterseniz bariyerler gibi deyin, karşı durabiliriz.

Dünyada iki tip insan vardır. Bazıları kendilerini topluma adapte etmeye çalışır. Diğer bazıları ise topluma uymaktansa toplumu kendi değerlerine adapte etmek ister. Toplum bütün ilerlemeleri bu ikinci tip insanlara borçludur. Onları yarattığı için Rabb'e şükürler olsun."¹³

Gülen'in gerek Papa ile gerekse Patrik Bartholomeos ile ilişkileri çerçevesinde yüklenmiş olduğu bu rolden büyük bir hoşnutluk duyanlar da vardı. Ünlü CIA görevlisi Graham Fuller, Zaman gazetesinde, bu konuda kendisine yöneltilen bir soruyu yanıtlarken Gülen hakkında çok övücü bir dil kullanmıştı. Fuller'e göre, **"Batı, Fethullah Gülen gibi örnekleri görünce çok umutlanıyor. Çünkü Gülen, modern devlet ve toplumda İslam'ın nasıl bir rol oynaması konusunda geniş bir vizyonu temsil ediyor."**¹⁴

13 10 Şubat 1998 tarihli Zaman Gazetesi

14 "CIA eski ajanı Fuller, Zaman'dan TSK'ya saldırdı", Aydınlık, sayı:567, 31 Mayıs 1998, s.11

Gülen'in Papa ile buluşmasında başrolü, ABD'nin eski Ankara Büyükelçisi Morton Abramowitz oynamıştır. Gülen, 8 Şubat Pazar günü Vatikan'a hareketinden önce yaptığı açıklamada "Bir kaç ay önce Abramowitz cenaplarının yardımıyla bu buluşma gerçekleşti" demiştir. Bazı kaynaklara göre ABD eski Savunma Bakan Yardımcısı, Richard Perle, FBI ve MOSSAD'ın paravan örgütü Ayrımcılıkla Mücadele Birliği(Anti-Defamation League/ADL) ve Moon tarikatı bu buluşmayı kotaranlar arasındaydı.¹⁵

Bundan sonraki süreçte Fethullah Gülen, kendisine sorulan siyasi sorulara karşı hep Amerika ve Batının hoşuna giden cevaplar vermiştir. Mesela 28 Şubat örtülü darbesinden bir ay sonra, Kanal-D televizyonunda, Yalçın Doğan'ın Fethullah Gülen'e sorduğu "Yani laiklik size göre tehlikede mi, şu anda?" sorusuna Fethullah Gülen'in cevabı: **"Ben laikliğin tehlikede olduğunu, olacağını zannetmiyorum. Çünkü büyük çoğunluk, Türkiye'de halinden memnundur. Laiklik aleyhtarları, bir avuç insandan ibarettir. Herkes çok rahatlıkla dinini yaşamaktadır. Sokağa dökülme olmuyorsa, şov yapma olmuyorsa, devletin temel esasları iktisadi, siyasi, kültürel başka şeylere bina etme mülahazası yoksa zannediyorum herkes din duygusunu, dini düşüncesini çok rahatlıkla yaşayabiliyor ve bu kimsenin de derdi değil."**¹⁶ olmuştur.

1999 yılı Mart ayında sağlık sorunları nedeni ile Amerika Birleşik Devletleri'ne giden ve halen de Amerika'da ikamet eden¹⁷ Gülen, *Katil Şaron'un Filistin'de, yaşadığı ülkenin Bush'u da bütün İslam coğrafyasında on binlerce, yüz binlerce Müslüman'ı katlederken, onlara hiçbir eleştiri yapmazken*, kendisine sorulan bir soru üzerine: **"Dünyada en nefret ettiğim insanlardan bir tanesi Bin Ladin'dir."**¹⁸ Çünkü

*Müslümanlığın aydınlık çehresini kirletmiştir. Bir kirliliğe meydana getirmiştir. O korkunç tahribatı bundan sonra biz bütün gücümüzle tamire kalkışsak bile seneler ister."*¹⁹ diyebilmiştir.

Son olarak şu çarpıcı örneği verelim: Gazze'ye yardım götürmek Mavi Marmara gemisinin 31 Mayıs 2010 tarihinde İsrail komandoları tarafından saldırıya uğramasından birkaç gün sonra ABD'nin etkin Yahudi gazetelerinden The Wall Street Journal'a demec veren F. Gülen, organizatörlerin Gazze'ye yardım götürmeden önce İsrail'le uzlaşma yolunu seçmemelerini **"faydalı sonuçlar doğurmayacak şekilde otoriteye baş kaldırmak"** olarak tanımlamış ve Gülen, *kendi hareketiyle ilişkili bir derneğin Gazze'ye yardım götürmek istediği zaman onlara İsrail'den izin almaları gerektiğini söylediğini* belirtmiştir.²⁰

Fethullah Gülen'in misyonunu anlatırken yurtiçinde ve Türkiye dışında yaklaşık 120 ülkede kurulmuş okullar ve eğitim kurumları hakkında bilgi verelim: Fethullah Gülen'e bağlı Türk girişimcilerce dünyanın çeşitli yerlerinde açılan okul öncesi, ilk ve orta öğretim ve üniversite düzeyinde olan bu okullar isim ve hukuki bakımdan birbirinden bağımsız olmakla birlikte, Gülen hareketi kaynaklı oldukları bilinmektedir. Türkiye dışında okul açılmasında Fethullah Gülen'in teşvikleri etkili olmuştur. Bu kurumlar aracılığı ile 100.000'den fazla öğrenciye eğitim verildiği tahmin edilmektedir.

Gülen, Milliyet gazetesine verdiği röportajda **"Eğer o okullarda demokrasiye, Cumhuriyete, Atatürkçülüğe, inkılâplara ters bir tek cümle gösterebilirlerse, ben açılması istikametinde tavsiyelerimi geri çekip, elinizi ayağınızı öpeceğim şu şer yuvalarını kapatın diyeceğim."**²¹ diyerek bu okulları sahiplenmektedir.

15 Süleyman Sarıoğlu, *İslamcı Basının En Çok Satan Gazetesi: Zaman Örneği, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Sh:149, İstanbul, 2008*

16 <http://tr.fgulen.com/content/view/164/13/>

17 ABD'nin Pensilvanya eyaletinde resmi kayıtlarda 'Altın Jenerasyon İbadet ve Dinlenme Merkezi' olarak görünen 100 dönümlük çiftlikte yaşamakta olan Fethullah Gülen, oturumuyla ilgili Amerikan İç Güvenlik Kurumu'nun ve Göçmenlik Bürosu'nun ret kararını geri çekmesi için 18 Haziran 2008'deki duruşması için hazırlanan dosyasına kendisini destekleyen 29 kişinin mektubunu ekledi. John Esposito, İki eski CIA çalışanı George Fidas ve Graham Fuller ile Amerika'nın eski Türkiye büyükelçisi Morton Abramowitz de Gülen için destek mektubu yazarlar arasındaydı. Mahkeme, Gülen'in Amerika'da yaşamak isteyen kişilerde aranan "Birleşik Devletler'in menfaatinde" zorunluluğunu da yerine getirdiği kararını verdi.

18 Üsâme bin Laden, 11 Mayıs 2011 Pazar günü Pakistan'ın başkenti İslamabad yakınlarında Amerikan komando birliği

tarafından düzenlenen bir operasyonla şehit edildi. Bir gün gelecek bugün "terörist", "eli kanlı katil", dünyanın en nefret edilesi insanı" diye Üsâme bin Laden hakkında ileri geri konuşup yazarlar, mahşer günündeki hesaba kalmadan, tarih önünde mahcup olacaklar. İslâm'daki cihad farzının kanıtı olan onlarca ayet Kuran-ı Kerim'in iki kapağı arasında durmağa devam ederken İslami bir kimlik sahibi olduğuna inanan herkes ama herkes Üsâme hakkında konuşurken sözlerine dikkat etmek zorundadır. Hele de Uhud gazvesinde yaralanan ve öz amcası 'Seyyidül-Şühedâ' (Şehidler Efendisi) "Allah'ın Arslanı" Hz. Hamza'nın şehit edildiği sahneleri vaaz kürsüsünden anlatırken "Seyyidina Hamza", "Seyyidina Hamza" diye ettiği feryadlar hâlâ hafızalarda canlı olarak duran, gözyaşları içerisinde figan eden birisi olarak Fethullah Gülen en az iki kere dikkat etmelidir!..

19 <http://www.habervitrini.com/haber.asp?id=123439>.

20 <http://www.ntvmsnbc.com/id/25102914/>

21 Milliyet, 05.04.1998

Özellikle Türkî cumhuriyetlerde bulunan okulların ABD için bu bölgelere sığrama tahtası olarak kullanıldığı konusunda bir zamanlar Gülen'in en yakınında duran Nurettin Veren şöyle demektedir: "Özbekistan'daki yönetim bu okulları kapattı ve yöneticilerini hapse atıp, bu kişileri casuslukla suçladılar. Bu okullarda ABD, Asya'nın enerji kaynaklarını ve Rusya'nın Çin'in önüne kesmek için kendi hâkimiyeti adına bu okulları destekliyor. Bunun kanıtı da nedir? Bütün okullarda İngilizce öğretmeni kimliği içerisinde yeşil ve kırmızı pasaportlu Amerikan vatandaşı öğretmenler var. Hani biz fakir öğrencilere yardım için bunu yapmıştık. Ne işi var Amerikan, İngiliz pasaportlu öğretmenlerin bizim okullarımızda. Bu kırmızı pasaportlu vatandaşları ilk fark eden Kerimov oldu. Biz bunu reddettik ama baktık ki, olay aynı."²²

Fethullah Gülen'in bizzat kendi internet sitesinde yer alan bir haber, bu okulların misyonu hakkında bizlere bilgi vermekte: Amerika'da yayımlanan New York Times gazetesi Fethullah Gülen cemaatinin Pakistan'daki okullarından övgü dolu bir yorum haberle söz etti. **'Türk okulları Pakistan'a ılımlı bir İslam sunuyor'** başlıklı haberde, Gülen cemaatinin kurduğu Türk okullarının 'radikal İslam'ın olumsuz etkisini yumuşatmaya yardım edebileceği' ve bunun 'ABD dış politikası açısından da olumlu' olduğu vurgusu yapıldı. *Gülen cemaatinin Pakistan'daki PakTürk okullarını mercek altına alan gazete bunların "İlmlî İslam ideolojisi-ni" öğrettiğini kaydetti.*

Muhabir Sabrina Tavernise tarafından hazırlanan haberde Pakistan'daki okullarda verilen radikal İslam ağırlıklı medrese eğitime alternatif olarak, Gülen'in okulları gösterildi. Cemaatin okullarından "ılımlı İslam" eğitimi veren Türk okulları diye bahsedildi. **"Türkler Pakistan'a ılımlı İslam'ı öğretiyor"** başlıklı haberde Pakistan'a 10 yıl önce ilk kez okul açan cemaatin şimdi 7 şehirde okulları bulunduğu kaydedildi. *Müslüman ülkeler içinde tek nükleer güç olan Pakistan'ın istikrarının ABD ve Batı için en önemli dış politika önceliklerinden biri haline geldiğine dikkat çekilen haberde, mutedil İslami yaklaşımlarıyla öne çıkan Türk okullarının, ülkeyi değiştirmeye güçleri yetmese de, radikal dinî anlayışların etkisini azaltacak bir yorum sunduklarına vurgu yapılıyor. Okulların müfredatının İngilizce olduğu belirtiliyor.*

Gazete, Gülen cemaatine bağlı okulların verdikleri ılımlı İslam eğitimiyle bir alternatif yaklaşım haline geldikleri ve böylece Pakistan'da diğer eğitim veren, ajandalarında radikal İslam olan diğer okullar karşısında güç kazandıklarını yazdı.²³

Türk okullarıyla ilgili müteveffa Bülent Ecevit "Türkiye Cumhuriyeti devletinin yapamadığını F. Gülen'in okulları yapıyor. Komünist sistemin çökmesi ile rahat bırakılan/boş kalan insanlara Türk tipi din anlayışı götürüyor. Eğer Gülen okulları oraları bu anlayışla doldurmasaydı oralarda İran tipi köktendinci guruplar dolduracak ve din anlayışların bizlere zararı olacaktı..."²⁴ demiştir.

İstiklal Mahkemeleri'nden tanıdığımız üç Ali'den birinin oğlu olan ve Turancılık ülküsünü savunan Altınur Kılıç, Fethullah Gülen hakkında eskiden kaygı ve endişelerinin olduğunu, fakat ülke içinde ve ülke dışında açtığı eğitim kurumlarıyla Türk kültürünü ve dilini yayma sevdasını görünce, "Hoca efendi hiçbir şey yapmasa, sadece bu okullarla Türk dilini ve kültürünü yaydığı için benim inandığım cennete girecektir" dediğini itiraf etmektedir. Kılıç, özellikle Kafkasya ve Orta Asya'da açılan okulları gezdiğinde, okul idarecilerinin hiç birinde bağnazlığın hiçbir emaresine rastlamadığını, aksine Atatürk ilke ve inkılâplarına son derece bağlı olduklarını tespit ettiğini söyler.²⁵

23 <http://tr.fgulen.com/content/view/15423/11/>

24 30.3.1998, Hürriyet Gazetesi'nin köşe yazarlarından İsmet Solak

25 Altınur Kılıç, Orta Doğu Gazetesi, 26. 12. 1997

Türkiye Gazetesi yazarı ve tarihçi Yılmaz Öztuna'ya göre, her Türk milliyetçisinin, Türk'ü ve Türkiye'yi seven herkesin Fethullah Gülen ve cemaatini desteklemesi ve teşvik etmesi gerektiğini söylemektedir. Çünkü Fethullah Gülen ve hareketi desteklenmediği takdirde iç ve dış güçlerin komplikasyonları meydana gelecektir. Ayrıca Türk ülküsünü ve Türk Müslümanlığı'nı uzak ülkelere götüren hoca efendinin bu mücadelesi desteklenmediği takdirde Arap ve İran Müslümanlığı galebe çalacaktır.²⁶

Yukarıda isimlerini verdiğimiz -ve yer darlığından veremediğimiz- laikçiler Fethullah Gülen'i ve okullarını öve öve bitiremezlerken, son yıllarda bu kervana muvahhid denilen bazı yazar ve ilim adamları da katılmıştır. Bunlardan biri de 2009'da Fethullah Gülen'in davetlisi olarak ABD'nin Pensilvanya Eyaletine giden **Mustafa İslamoğlu**'dur. 'Barış köprüleri' adlı bir makalesinde *İslamoğlu şöyle demekte*:

"İnancım odur ki, bazı insanlar bazı görevler için yaratılmışlardır. Allah onları, tayin ettiği görevi ifâ edecek bir donanıyla mücehhez kılmıştır. Onlardan âzamî verim almak, onları o alanda istihdam etmekle mümkündür... Kim ne derse desin, Fethullah Gülen Hocaefendi, âdetâ eğitimle görevlendirilmiştir. Bunun en bariz örneği, birer barış köprüsü olan ve yeryüzünün dört bir yanına dağılmış bulunan 300'ü aşkın Türk okuludur...

Bundan gocunanlar, yanlış yapıyorlar. Bu başarıyı baltalamaya çalışmak, bindiği dalı kesmekle eş anlamlıdır. Yazılan bu destanın mimarını yıpratmaya, onu resmi gayr-ı resmi tacizlerle bezdirmeye çalışmak, en hafif ifadesiyle hoyratça bir kadir kıymet bilmezliktir.²⁷

Kur'an'la sürekli hemhal olduğu söylenen İslamoğlu'nun, Kemalizm'in ritüellerini ve sembollerini küreselleştiren söz konusu okullara bu şekilde anlam yüklemesi şaşırtıcı. Pakistanlı çocuklara "10. yıl marşı"nı, Tanzanyalı çocuklara "ceddin deden... Türk milleti" marşını, Kırgızistanlı çocuklara "kolbastı"yı iştiaqla öğreten, gittiği her yere Kemalizm'in sembollerini de götüren bir projeyi sahiplenmek, Kur'an bilincine sahip insanlara yakışmaz. Bu yanlışlıklara imza atanları ikaz edecek yerde bir de gaz vermenin, vebalini kimse kaldıramaz. İslamoğlu'nun bu övgülerinin sebebini 'Zaman' gösterecek.

Gülen cemaati ile İlimli İslam bağlantısı konusunda son olarak **"Abant Platformu"** ve misyonu hakkında bilgi verelim:

Fethullah Gülen cemaatine yakınlığıyla bilinen ve Gülen'in onursal Başkanı olduğu Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı tarafından gerçekleştirilen Abant Platformu toplantıları, 1998 yılının Haziran ayında düzenlenen "İslam ve Laiklik" başlığı altında düzenlenen sempozyumla başlamıştır. Değişik çevrelerden kişilerin katılımı sağlanarak, "seçkin aydınlar" kulübü oluşturulmaya çalışılan Abant platformu bir kısmı yurt dışında olmak üzere 25 toplantı gerçekleştirmiştir.

Abant Platformunun Sonuç bildirgelerinden bazı cümleler: "İslam toplumun hayatını düzenlemez. Sadece evrensel değer ve ilkeleri bildirir, siyasi rejimin ayrıntılarını düzenlemeyi topluma bırakır. İslam, demokratik-hukuk devletinin önünde bir engel değildir. Türkiye'nin küreselleşmeden korkmaması ve emin adımlarla buna yönelmesi gerekir. Küreselleşme insanların barış, diyalog ve uzlaşma ortamı içinde demokrasi, insan hakları ve özgürlükler gibi ortak değerler etrafında bir araya gelmesi için önemli bir zemin oluşturabilir. Küresel güvenin pekişmesi için İslam ülkelerinde demokratikleşme gereklidir. Türkiye gibi İslam ülkeleri bu demokratikleşmeye geçmelidir. İslam demokratik hukuk devletinin önünde bir engel değildir."²⁸

26 Nisan 2004'te Washington'da düzenlenen Abant Platformu'nun konusu hayli ilginç: **'İslam, Laiklik ve Demokrasi-Türk Tecrübesi'**. Toplantı sonrası Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı yöneticilerinin açıklamasına göre: Toplantı ile İslam'ı, demokrasiyi ve laikliği bilen Türk düşünce ve bilim adamlarıyla, Türkiye'ye ve bölgeye ilgi duyan Amerikalı ilim adamlarının buluşması gerçekleşmiş ve tartışılan konular ve varılan sonuçlar, Türk-Amerikan ilişkilerinin daha sağlıklı ve sağlam bir zemine oturmasına katkıda bulunmuştur.²⁹

Abant Platformu ABD eksenli **"İlimli İslam"** Projesinin bir pratiğidir. Bunu Abant'a katılan, el-Ahram Politik ve Stratejik Araştırmalar Merkezi Başkan Yardımcısı Muhammed Seyyid Said şöyle açıklıyor: "Türkiye, demokrasi ve İslam'ın birlikte olabileceğini gösteren bir örnek. Türkiye'nin demokrasi tecrübesi, demok-

26 Yılmaz Öztuna, Türkiye Gazetesi, 8. 3. 1998

27 http://www.mustafaislamoglu.com/yazidetay.php?Yazi_id=904&yazar=24

28 Geniş bilgi için bakınız: <http://www.abantplatform.org/>

29 <http://www.fethullahgulen.com/en/fethullah-gulen-kimdir/fethullah-gulen-hosgoru-ve-diyalog-iklimi/2845-fgulen-com-yedinci-abant-platfomu-19-20-nisan-2011-washington-d-c>

rasiye geçişini barış içinde gerçekleştirmiş olması da bizim için bir ilham kaynağı. İslam ve sekülerizmin bir aradalığının imkânının örneği olarak Türkiye, Ortadoğu ülkeleri için çok önemli bir rol model konumunda. Çünkü İslam'ın demokrasiyle bir arada olmasının mümkün olduğunu gösteriyor. Demokrasinin İslam'la bağdaşacağını gösterdiği gibi, İslam'ın da demokrasiye katkıları olacağını delili..."³⁰

Araştırmacı yazar **Mehmet Pamak**, Abant Platformu Toplantıları hakkında şöyle demektedir: "Abant Platformu ABD eksenli "İlmî İslam" Projesinin farkında ve ideolojik olarak yanındadır.

Bir cemaatin yan kuruluşu olan "Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı"nın düzenlediği "Abant Platformu" toplantıları, bu tür sapma ve savrulmalara elverişli ortamları hazırlayıp, sürekli teşvik edici bir rol oynamıştır. Pek çok Müslüman aydın ve ilahiyatçı akademisyen, yıllardır sürdürülen bu platformların oluşturduğu kaygan ortamlarda savrulularak, tarihselciliğe, İslam'ı sekülerleştirmeye, pozitif hukukla uzlaştırmaya doğru kaymışlardır. İdeolojik menşeli Batılı kavramlarla, bu bağlamda laiklik ve demokrasiyle İslam'ı uzlaştırmaya, kitaplarını tahrif etmiş olan muharref dinleri meşrulaştırmaya doğru sapmışlardır.

Abant toplantılarının amacı, bu cemaatin önde gelen yazarlarından birisi tarafından şöyle özetlenmiştir: "Farklılıkların karşılıklı olarak törpülenip, herkesin sivri taraflarını yuvarlaklaştırmak suretiyle anlaşmaları ve ortak bir metne imza koymaları... Sivriliklerin "Öteki"ne batmaması ve "O'na hayatı zehir etmemesi için törpülenmesi..." İslam'ın dinde uzlaşmayı, taviz vermeyi ve muhkem nas'lar alanında farklı görüş beyanını yasaklamasına, üstelik böylesine sapmaları büyük azap sebebi saymasına rağmen, her din ve inanç sahiplerinin diğerine aykırı gelen yanlarını "törpülemesi", "yuvarlaklaştırması" esas alınınca, sonuçta İslam'ın seküler değerlerle, laiklik ve demokrasi ile uzlaştığını iddia etme sapmasına çok kolayca ulaşılabildi. Abant toplantılarının önde gelen siması Prof.

Batı, kendi sapkın seküler değerleri üzerine bina ettiği sapkın medeniyetinin sonunu getirecek potansiyele sahip tek din olarak gördüğü İslam'ı, kendi değerlerine uygun sekülerleşmiş, Protestanlaşmış bir din haline dönüştürmek istemekte ve bu konuda TC devletini, kurumlarını ve sekülerleşme konusunda oldukça cesur adımlar atan Türkiye'deki kimi "cemaatleri" gönüllü destekçiler olarak yanında bulmaktadır.

Mehmet Aydın bu toplantıları değerlendirirken şunları söylüyordu: "Abant Toplantısı İslam ve Laiklik çalışması'nda birleştirici zekânın nadirattan rastladığımız kurumsal düzeyde bir örneğini sundu... Farklılıklarımıza rağmen aynı ufka bakabileceğimizi gösterdi..." Temel ve uzlaşmaz farklılıklara rağmen, İslam'ın laiklikle uzlaştığı işte bu toplantılarda ortaya konmaya çalışılmıştı.

Batı, kendi sapkın seküler değerleri üzerine bina ettiği sapkın medeniyetinin sonunu getirecek potansiyele sahip tek din olarak gördüğü İslam'ı, kendi değerlerine uygun sekülerleşmiş, Protestanlaşmış bir din haline

dönüştürmek istemekte ve bu konuda TC devletini, kurumlarını ve sekülerleşme konusunda oldukça cesur adımlar atan Türkiye'deki kimi "cemaatleri" gönüllü destekçiler olarak yanında bulmaktadır. Bir takım "Müslüman"(!) STK'ları, tarihselcilik ve sekülerleşme konusuna teşne "liberal-modern İslam" sapmasını yaşayan aydın ve akademisyenleri de çok yönlü kullanmak istemektedir. Bu konuda ciddi bütçeler tahsis edilmekte, pek çok toplantılar tertip edilmekte, ödülleri dağıtılmakta ve bu işbirliğine yanaşanlara çeşitli çıkarlar sağlanmaktadır."³¹

Fethullah Gülen ve misyonu hakkındaki bunca örnekten sonra RAND Raporunun son bölümünde "Derin Strateji" başlığı altında, "İlmî İslami bir lider oluşturulması" başlığı altında ifadelendirilen: **"İlmî İslamcılar'ın cesur sivil liderler olmasına çalışılmalı ve demokrasi, insan hakları, kadın hakları konusunda etkili politikalar geliştirmeleri sağlanmalı. İslam'ın bir üst kimlik olduğundan çok, insanların kimliklerinin bir parçası olduğu işlenmeli, sivil toplum örgütleri oluşturarak İlmî İslamci liderlere yardım edilmesine çalışılmalı..."** paragrafını ülkemizdeki İlmî İslam projesinin nasıl işlediğinin bir numunesi olarak tekrar alıntılanarak bu bölüme son veriyoruz.

(Devam Edecek)

Yaratana Kulluk Ya da Sorumluluklarımızın Bilincinde Olmak - II

İsa MEMİŞOĞLU

İnsan İlişkilerinde Ana Unsurlar

İnsanın kendisini bilmesi

İnsanlar arası ilişkilerin sağlıklı oluşması ve devam etmesinde birlikte yaşayan herkesin üzerine düşen sorumluluklar vardır. İhtiyaç halinde başkalarından yardım beklemeyi düşünen kimse, kendisine başvurulduğunda başkalarına yardı etmede tereddüt göstermemelidir. İnsan ilişkilerinde müspet anlamda ilk adımı atan kişinin kendisi olmalıdır.

Nitekim kendisine nübüvvet görevi verilmeden önceki hayatı göz önüne getirildiğinde, Hz peygamberin insanların güven, saygı, sevgi ve sempatisini kazanacak üstün insani ve ahlaki tavırlar içerisinde olduğu görülür. Henüz peygamber olmadan kendisine Muhammed'ül Emin denilmesi bunun en açık örneklerindendir.

Kişinin kendisini bilmesi kadar üstün ve güzel bir erdem yoktur. Kendisine yeterince saygısı olmayıp, hem yaratıcı hem de insanlık nezdinde konumunu bilmeyen kişiden başkalarına faydanın beklenmesi mümkün değildir. İnsan ilişkilerinde müspet gelişme, öncelikle bireylerin başkalarına karşı niyet ve davranışlarının olumlu bir hale getirmeleriyle başlar.

İnsan ilişkilerinde kişinin en çok dikkat etmesi gereken hususlardan bir tanesi de insanlara karşı samimi ve iyi niyetli olmaktır. İnanç ve ibadetlerde olduğu gibi beşeri ilişkilerde de samimi olmak dini bir sorumluluktur.

Nitekim sahabeden Cerir b. Abdillâh'ın "namaz kılmak, zekât vermek ve her Müslüman'a karşı samimi davranma konusunda Hz pey-

gambere biat ettim." sözleri bunun en açık delillerindendir.

İnsan ilişkilerinde samimi olmayı tavsiye eden ve en güzel şekilde örnek olan Hz Muhammed, bu samimiyet ve içtenliğin istismar edilmemesi hususunda uyarılarda bulunmuştur. Fakat başkasına karşı samimi olmak adına bir takım tuzaklara düşüp zarar etmek, Peygamberin tavsiyesi olmaz. Hz Peygamber "mümin bir delikten iki kez sokulmaz" buyurarak takip edilmesi gereken yolu ortaya koymak.

İnsanlara karşı görev ve sorumluluklar

Hız Peygamber kendi örnek yaşantısıyla insanın, Allah'a olan iman ve ibadet boyutundaki bağlılığını, dünya hayatını da ihmal etmeden sürdürebileceğini en mükemmel bir şekilde göstermiş ve kendisine inananlara da buna dikkat etmelerini öğütlemiştir.

Hız Peygamber insana yapılan yardım, iyilik ve en azından kötü davranmamanın insana büyük değerler kazandırdığını ifade etmektedirler.

Bir hadisi şerifte insana yönelik yapılan işlerin üstünlüğünü ifade eden Hz. Peygamber;

"Yedi grup insan hiçbir gölgenin bulunmadığı kıyamet gününde Allah'ın arşında gölgelenecektir. Bunlar;

Halkı arasında adaletli davranan devlet başkanı,

Kalbi mescitlere bağlı olan adam,

Allah'a ibadet ederek yetişen genç insan,

Allah için birbirini seven ve o sevgiyle bir araya gelip ayrılan adam,

Güzel ve soylu bir kadın kendisini davet ettiği zaman –ben Allah’tan korkarım- deyip uzak duran adam,

Kimsenin bulunmadığı bir ortamda yalnız başına iken Allah’ı zikredip gözyaşı döken adam

Sağ eliyle verdiğini sol elinin bilmeyeceği kadar gizlilik içerisinde muhtaçlara yardım eden adam”

İnsani İlişkileri Geliştirme Yolları

İnsani ilişkileri geliştirmenin temelinde, insanları tanımak, onlarla diyalog kurmak ve toplumla iç içe olmak yatmaktadır. Bir insana veya bir topluma bir mesajı aktarabilmek için, o insan veya toplumun birçok yönüyle bilinmesi gerekmektedir.

Özellikle insanlara din anlatacak kimselerin o toplumu inancıyla, ahlakıyla sosyal yaşantısıyla ve ekonomisiyle çok iyi tanınması ayrıca o topluma samimiyetiyle, ahlakıyla ve müspet yaşantısıyla güven vermelidir.

İnsanlar Arası İlişkilerde Yapılması Gerekenler

*** Hak Ve Hukuka Riayet Etmek**

İnsan ilişkilerinde en öncelikli husus hiç şüphesiz bireylerin haklarına ve hukuklarına riayet etmektir. Bir arada yaşamının, toplum olmanın olmazsa olmaz şartıdır bu. Hak ve hukukun gözetilmediği bir toplumda ne can güvenliğinden ne sosyal düzenden ne ahlaktan ne de toplum huzurundan bahsetmek mümkün değildir.

İslam’a göre bireyin toplum içinde olmazsa olmaz hakları vardır. Bunlar sırasıyla;

- Dini korumak,**
- Canı korumak,**
- Aklı korumak,**
- Nesli korumak,**
- Malı korumaktır.**

Bir mümin, komşusunu, mesai arkadaşını, beraber yaşadığı insanları; davranışlarıyla ve iftira, dedikodu, gıybet gibi onurunu rencide edici ifadelerle rahatsız edip güven kaybına sebebiyet vermemelidir. Karşısındaki insana yapılan muameleyi kendine yapıyorlmuş düşüncesiyle hareket edip sevinçleri ve kederleri paylaşma yoluna gitmelidir.

Bunlar olmadığı takdirde toplumda kargaşa olur, dünyanın düzeni bozulur, hayat çekilmez ve ahirette azap olur.

Allah’u Teala her şeyden önce insanlara inanma ve inancını yaşama hakkı vermiştir. Aksi takdirde dünya hayatının imtihan yeri özelliği söz konusu olmazdı.

“(Resulum) Eğer rabb’in dileyseydi, yeryüzündekilerin hepsi iman ederdi. O halde sen, inanmaları için insanları zorlayacak mısın ?”

“Müslüman’ın Müslüman’a malı ırzı ve kanı haramdır. Kişiye şer olarak Müslüman kardeşini hor görmesi yeter.”

*** Topluma Katılmak**

İnsanın bütün ihtiyaçlarını kendisinin karşılaması mümkün değildir. Bu sebeple insanların birbirlerine ihtiyaçları vardır. İnsanlar farklı iş bölümleri halinde çalışarak değişik ihtiyaçlarını giderebilirler.

“İnsanların arasına katılıp ve onların sıkıntılarına sabreden, insanların arasına katılmayıp ve onların sıkıntılarına sabretmeyenden daha hayırlıdır”

*** İnsanlara Güven Vermek.**

Beşeri ilişkilerin en önemlilerinden biride insanların birbirlerine güven vermesidir. Güvenin olmadığı yerde huzur olmaz, barış olmaz, istikrar olmaz ve sağlıklı bir toplum olmaz.

Bir mümin, komşusunu, mesai arkadaşını, beraber yaşadığı insanları; davranışlarıyla ve iftira, dedikodu, gıybet gibi onurunu rencide edici ifadelerle rahatsız edip güven kaybına sebebiyet vermemelidir.

Karşısındaki insana yapılan muameleyi kendine yapıyorlmuş düşüncesiyle hareket edip sevinçleri ve kederleri paylaşma yoluna gitmelidir.

Hadisi şeriflerinde Allah resulü;

“İyi Müslüman, diğer Müslümanların elinden ve dilinden emin olduğu kimselerdir. Asıl muhacir ise Allah’ın yasaklarından kaçındır.”

"Vallahi iman etmiş olamaz, vallahi iman etmiş olamaz, vallahi iman etmiş olamaz. "Kim ey Allah'ın Resulü" denildiğinde "şerrinden komşusu emin olmayan kimse" buyurdu"

*** Birbirini Sevmek**

Sevgi olmadan samimiyet olmaz. Samimiyet olmadan da bir araya gelinmez. Sevgi ve samimiyete dayalı olmayan ilişkiler, menfaate dayalı günübirlik ilişkilerdir.

Toplum fertlerinin birbirlerine güvenmeleri, birbirlerine sevgi ve saygıyla yaklaşmaları iyi bir dayanışma içerisinde olup ve güçlü bir bütün olabilmeleri; her türlü çıkar ilişkisinden uzak samimi duygularla birbirini sevmeleriyle mümkündür.

Mümin mümini her şeyden önce bir din kardeşi olduğu için sevmelidir.

Allah resulü Hadislerinde;

"İman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirini sevmedikçe de iman etmiş olamazsınız. Yaptığınız da kendisiyle bir-birinizi seveceğiniz şeyi size söyleyeyim mi? "aranızda selamı yayınız."

"Allah' Teala kıyamet gününde "Benim için birbirini seven kullarım nerede? Göl-gemden başka gölgenin bulunmadığı bu-gün onları, kendi arşımın gölgesinde göl-gelendireceğim."

*** Birbirine Sevgi Ve Saygıyla Muamele Etmek**

Küçükle-büyükü, işçiyle-işvereni, amirle-memuru, çocukla-ebeveyni bir çatı altında tutan en önemli bağ sevgi ve saygı bağıdır. Bu duygularla hareket etmek kişiyi dünya açısından önemli bir mertebeye getirdiği gibi Allah katında da büyük derecelere ulaştırır.

Müslüman'a yakışan başta kendi yakınları olmak üzere çevresindeki büyüklere saygı, küçüklere de sevgiyle muamele edip herkesin güven ve beğenisini kazanıp olgun bir kişilik ortaya koymaktır.

Allah resulü Hadislerinde;

"Küçüklerimize acımayan, büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir."

"Bir genç yaşlılığından dolayı bir kimseye yardımcı olursa Allah da o gence ikram edecek kimseleri lütfeder."

*** Alçak Gönüllü Olmak**

Alçak gönüllü ve yumuşak huylu olmak, insanların birbirlerine karşı temel insani sorumluluklarındandır. İnsan, alçak gönüllü ve tevazu sahibi olmalıdır. Tevazuun olmadığı yerde insani ilişkileri temelinden yok eden gurur ve kibir vardır.

Kur'an-ı Kerim tevazuun, olgun bir müminin özelliği olduğunu şu şekilde ifade eder.

"Rahman'ın kulları yeryüzünde tevazuyla yürürler ve cahil kimseler onlara musallat olduğunda da "Selam" deyip geçerler."

"Yeryüzünde böbürlenerek yürüme, çünkü sen ne boyca dağlara uzanabilir nede yerleri delebilsin."

Allah resulü Hadislerinde;

"Allah bana birbirinize tevazuuyla muamele etmenizi, kimsenin kimseye karşı övünmemesini ve bir kimsenin başkasına zulmetmemesini vahyetti."

"Allah refiktir, sözde ve işte nazikliği sever. Allah sertlik ve kabalağa hatta ondan başkalarına vermediğini rifke (yumuşaklığa) verir."

"Kardeşinin yüzüne gülümsemen senin için bir sadakadır. İyiliği emredip kötülükten sakındırman senin için bir sadakadır. Küfür diyarında bir kimseyi irşad etmen senin için bir sadakadır. Yolda bulunan bir taş, kemik parçası ve dikenini yoldan atman senin için bir sadakadır."

*** İyiliği Önerip
Kötülükten Sakındırmak**

Maruf/iyilik, İslam'ın iyi olarak kabul ettiği ve Allah'a taatin içinde saydığı her şeydir.

Münker/kötülük ise bunu zıddı olup, İslam'ın iyi saymadığı, dinin emirlerine aykırı bulduğu ve Allah'a karşı masiyet/ isyan olarak gördüğü şeylerdir.

"Sizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun."

"Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten menedersiniz."

"Sen af ve kolaylık yolunu tut, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir."

Ma'rufu emr/ iyiliği emretmek ve münkerden nehyetmenin/ kötülükten sakındırmak Müslümanlar üzerine farz-ı kifayedir.

İyiliği emir ve kötülükten nehyet vazifesi yapan kimseler, İslam'ın tebliğ metodunu çok iyi bilmek zorundadırlar. **Nezakat, iyi muamele, yumuşak davranış, merhametle yaklaşma** gibi esaslar, böyle kimselerde bulunması gereken temel vasıflardır.

Allah Resulü Hadislerinde;

"Kim bir kötülük görürse, onu eliyle değiştirsin, Şayet eliyle değiştirmeye gücü yetmezse diliyle değiştirsin. Diliyle değiştirmeye de gücü yetmezse, kalbiyle düzeltsin ki, bu da imanın en zayıf derecesidir."

"Canımı gücü ve kudretiyle elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, ya iyilikleri emreder ve kötülüklerden nehy edersiniz, ya da Allah kendi katından yakın zamanda üzerinize bir azap gönderir. Sonra Allah'a yalvarıp dua edersiniz ama duanız kabul edilmez."

İnsan tabiatı itibarıyla yanlış yapabilen ve hataya meyyal bir canlıdır. İnsan bilerek veya bilmeyerek arzu edilmeyen birtakım tavır ve davranışlarda bulunabilir. Olgun bir insanın yapması gereken, hatasının farkına varıp, yanlışla ısrar etmeden bir an önce o hatadan vazgeçmesidir.

"Din nasihattir, Din nasihattir, din nasihat-tir, kimin için dediler? Peygamber sav "Allah için, Allah'ın kitabı için, Allah'ın Resulü için, Müslümanların yöneticileri için, ve bütün Müslümanlar için "

*** Hataları Bağışlamak**

İnsan tabiatı itibarıyla yanlış yapabilen ve hataya meyyal bir canlıdır. İnsan bilerek veya bilmeyerek arzu edilmeyen birtakım tavır ve davranışlarda bulunabilir. Olgun bir insanın yapması gereken, hatası-

nın farkına varıp, yanlışla ısrar etmeden bir an önce o hatadan vazgeçmesidir.

Başkaları tarafından yapılan hataların, anlayış ve hoşgörüyle karşılanması da en azından kişinin kendi hatasından dönmesi kadar önemlidir. Yapılan bir yanlışla aynısıyla karşılık verme yoluna gidildiği zaman, yapılan iş sadece yanlış artırmak olur.

Hatadan dönmek bir erdem olduğu gibi, hatayı bağışlamakta bir erdemdir. Tabi burada bahsettiğimiz kişinin şahsına yönelik bağışlanması mümkün olan hatalardır. Toplumun huzur ve düzenini bozmaya yönelik suçların bağışlanması fertlere ait bir tasarruf değildir.

Kur'an-ı Kerim'de olgun müminin özellikleri zikredilirken onun affediciliği şu ifadelerle övülmektedir.

"Onlar, bollukta ve darlıkta verirler, öfkelerini yutkunurlar ve insanların kusurlarını affederler. Allah iyi davrananları sever."

Ancak hataları bağışlama adına her zaman zarar eden ve bu güzel davranışlar yüzünden sürekli sömürülen konumuna düşmemek gerekir.

Allah Resulü Hadislerinde;

İbn-i Mes'ud Radiyallahu anh'ın şöyle dediği rivayet edilmiştir.

"Resulullah as.'ı görür gibiyim Kavmi onu dövmüş kanlar içinde bırakmışlardı, O peygamber hem yüzündeki kanları siliyor, hem de şöyle dua ediyordu: Ey Allah'ım! Kavmi mi bağışla çünkü onlar gerçeği bilmiyorlar."

"Pehlivanlık, güçlü ve kuvvetli olmakla değildir. Gerçek pehlivanlık şiddet/öfke anında nefesine hâkim olmaktır."

*** Arabuluculuk Yapmak**

Tabiatında yanlış yapmayı ve hata işlemeyi barındıran insan, çevresindekilerle zaman zaman dargın küskün veya huzursuz olabilir. Diğer insanlara düşen önemli görevlerden bir tanesi de bu tür sıkıntıları da izale etmektir.

Dargınlıkların olması halinde en doğru olan bir an önce özür dileyip barışmaktır. Ancak bazıları çeşitli nedenlerden dolayı ki bu gurur olur, cahillik olur, özür dileyemez belki de bu hususta birilerinin yardımcı olmasını bekler. Onun için bu tür sıkıntıların giderilmesinde yakın akrabadan başlayarak toplumun tüm fertlerine önemli görevler düşmektedir.

Yalanın her çeşidine şiddetle karşı olan dinimizin, insanların arasını düzeltmede bunu caiz görmesi hiç şüphesiz İslam'ın insani ilişkilere verdiği önemin bir göstergesidir.

Allah Resulü Hadislerinde;

"İnsanların arasını bulmak için hayırlı haber götürün (veya hayırlı söz söyleyen) kimse yalancı sayılmaz."

Peygamberimiz; "sizlere nafilâ oruç, nafilâ namaz ve sadakadan daha faziletli ameli bildireyim mi? Orada bulunanlar evet, deyince Peygamberimiz; iki kişinin arasını düzeltmektir. Ve insanların arasını bozmak dinî tıraş etmektir." buyurdu."

*** Davete İcabet Etmek**

İnsanları davet etmek ve insanların davetine icap etmek, beşeri ilişkilerin gelişmesini sağlayan en önemli unsurlardandır.

Davet etmemek ve davete icabet etmemek, beşeri ilişkileri bozduğu gibi kişinin zamanla toplumdan tecrit edilip, tek başına müzbit bir hayat yaşamasına sebep olabilir. Bu itibarla Peygamberimiz, davete karşılık vermeyi sıradan bir ahlak kuralı olarak değil, Müslüman'ın Müslüman üzerindeki bir hakkı olarak değerlendirmektedir.

Allah Resulü Hadislerinde;

"Müslüman'ın Müslüman üzerindeki hakkı beştir. Selamını almak, hastalandığında ziyaret etmek, cenazesinin ardından yürümek, davetine icabet etmek ve aksırıldığında hayır duada bulunmaktır."

*** Hastayı Ziyaret Etmek**

Hastayı ziyaret etmek, fertlerin birbirlerine karşı hem insanlık hem de Müslümanlık görevidir. Hasta olan birisinin çok daha fazla ilgiye ihtiyacı vardır. Hastayı ziyaret etmek, onun maddi ve manevi sıkıntılarını bir nevi paylaşmak demektir.

Çevremizde bir hasta varsa din, dil ırk ve düşünce farklılığı gözetmeksizin sırf ihtiyacı olduğundan dolayı onu ziyaret edip maddi ve manevi yönden ona destek verip hem gönlünü hem de duasını almaya çalışmalıyız.

Allah Resulü Hadislerinde;

"Müslüman'ın Müslüman üzerindeki hakkı beştir.

Selamını almak,

Hastalandığında ziyaret etmek,

Cenazesine iştirak etmek,

Davetine icabet etmek

Aksırıldığında hayır duada bulunmaktır."

*** Selamlaşmak**

Selamlaşmak, müminlerin birbirlerine karşı önemli sorumluluklarından bir tanesidir.

"es-selam Allah'ın isimlerinden bir tanesidir. Selam **"Allah'ın ismi senin üzerine olsun"**, yani sen onun himayesi altındasın demektir.

Kur'an-ı Kerim'de;

"Evlere girdiğiniz zaman, Allah tarafından mübarek ve güzel yaşama dileği olarak birbirinize selam veriniz."

"Bir selam ile selamlandığınız zaman sizde ondan daha güzeliyle selam verin veya verilen selamı aynen iade edin." buyrulmaktadır.

Selam, Müslümanların adeta parolasıdır. Birbirini tanımayan insanlar birbirine selam verip alınca, aralarında ilk anlaşma ve kaynaşma sağlanmış olur.

Allah resulü Hadislerinde;

"Küçük büyüğe, hareket halindeki oturana, azlık çokluğa selam versin."

"Allah katında insanların hayırlısı, selama önce başlayandır"

"Sizden biriniz bir meclise vardığında selam versin. Oradan ayrılmak istediğinde de selam versin. Birinci selam diğerinden daha evla değildir."

* Musafaha Yapmak

Musafaha selamın bir ileri aşaması olup sevgi ve samimiyetin pekişmesini sağlayan önemli bir unsurdur. Musafaha yapmak, tarafların hal ve hatır sormalarına, sevinç ve kederleri paylaşmalarına, zemin hazırlayan bir ilk adımdır.

El sıkışan insanlar bu sıcak jestle, kardeşçe bir ilişki içinde olduklarını ve aralarında samimi bir yakınlık olduğunu ortaya koyarlar. Musafaha sünnettir ve Resulullah tarafından değer verilen önemli bir davranıştır.

Allah Resulü Hadislerinde;

"İki Müslüman karşılaştıklarında musafaha yaparlarsa, oradan ayrılmadan önce günahları bağışlanır."

"Musafaha yapınız aranızdaki kin yok olsun, hediyeleşin ki birbirinizi seversiniz ve cimriliğiniz yok olsun."

TOPLUM'A KARŞI SORUMLULUKLARIMIZ

İnsan-Toplum İlişkisi,

İnsanın hayatı boyunca bütün ihtiyaçlarını kendisinin karşılaması imkânsız denecek kadar zordur. İnsanın sağlıklı bir yaşam sürdürebilmesi için kendi dışındakilere de ihtiyacı vardır. Dolayısıyla insanın kendi dışındakilerle bir ilişkisi söz konusudur. Bunun için insanın öncelikle kendi iç dünyasında ve bulunduğu ortamda huzurlu, çevresine ve tüm insanlığa faydalı bir fert olabilmesi için kurulacak olan ilişkinin kurallarına uygun olması gerekmektedir.

Bir insanın çevresiyle sağlıklı ilişki kurabilmesi için öncelikle o insanın sorumluluk bilinci taşıması, **"Ben kimim, niye yaratıldım, diğer canlılardan farkım ne, kendime ve çevreme karşı nasıl faydalı olabilirim ?"** gibi soruların cevabını araması gerekir.

İçinde yaşadığı topluma karşı olan sorumluluk aynı zamanda Allah'a karşı olan bir sorumluluktur. Zira Allah'a karşı olan sorumluluklar sadece ibadetlerden müteşekkil değildir. Nitekim bütün zamanını ibadet ve taatle geçiren bir sahabiye peygamberimiz: **"sırf ibadetle meşgul olman doğru değildir. Çoluk çocuğunun senin üzerin de hakkı vardır. Her hak sahibine hakkını vermelisin."** Demek suretiyle sorumluluğun farklı boyutlarına dikkat çekmiştir. Ve yine **" Hepiniz çobansınız ve hepiniz gözetimi altıda olandan sorumludur."** Buyurarak gözetme ve koruma sorumluluğuna dikkat çekmiştir.

Toplumsal Sorumluluklarımız:

İnsanın, başta Allah olmak üzere, kendisine, ailesine, komşularına ve topluma karşı sorumlulukları vardır.

Genel olarak topluma karşı vazife ve sorumluluklarımızı maddeler halinde şöyle ele alabiliriz:

Birbirimizi Sevmek, Saymak ve Diğerlerinin Haklarına Saygı Göstermek:

Topluma karşı sorumluluklarımızın başında, birbirimizi sevmek ve karşılıklı haklarımıza saygı göstermek gelmektedir. Sevgili Peygamberimiz, birbirimizi sevmeyi imanın gereği olarak kabul etmiş ve şöyle buyurmuştur:

"İmân etmedikçe Cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de kamil bir imana sahip olamazsınız. Yaptığınız zaman birbirinizi seveceğiniz bir şey söyleyeyim mi?.. Aranızda selamı yayınız." Müslim

Başka bir hadisinde de bu sevginin ölçüsünü şöyle açıklamıştır:

"Müminler birbirlerini sevmeye, birbirlerine acıma ve merhamette, bir vücut gibidir. Bir organ rahatsız olduğunda, diğer organlar da onunla birlikte ateşlenir, uykusuz kalırlar." Buhari

Sevginin göstergelerinden biri de, sevdiğimizin hakkına saygı duymak, ona zarar verecek söz ve davranışlardan uzak durmaktır. Sevgili Peygamberimiz;

"Komşusu, zararlarından emin olmayan kimse cennete giremez" buyurmuştur. Müslim

İslâm dini, fert ve toplum haklarına yönelik bütün tecavüz çeşitlerini yasaklamıştır. Bu çerçeveden olarak, kişisel çıkarlar uğruna toplum menfaatlerini çiğnemek, başaramayacak işlere talip olmak, görevi kötüye kullanmak, rüşvet ve faiz almak, karaborsacılık yapmak, kamu veya şahıs menkul ve gayrimenkullerini zimmete geçirmek, alışveriş ve ticarete hile yapmak, aldatmak, sövmek, dövmek, kalp kırmak, giybet etmek, iftira atmak, kişilerin şahsiyetlerine ve namuslarına dil uzatmak, yalan söylemek, haksız yere baskıda bulunmak, toplum zarar veren sonuçlar veren çirkin ve yüz kızartıcı işleri yaparak kötü örnek olmak haram kılınmıştır.

"Kıyamet günü bütün hak sahiplerine hakları iade edilecektir. Hatta boynuzlu koyun boynuzsuz olandan hakkını alacaktır". Müslim

Bir defasında Sevgili Peygamberimiz, kul hakkının önemine dikkat çekmek amacıyla ashabına **"Müflis kimdir?"** diye sorar. Ahab, malı mülkü olmayan şeklinde cevap verince,

"Ümmetimin gerçek müflisleri şunlardır: kıyamet günü mahşer yerine namaz, oruç, zekât gibi ibadetlerinin sevabıyla

gelir, fakat dünyada şuna sövmüş, buna iftira atmış, diğerinin malını yemiş, başkasının kanını akıtmış, dövmüştür. Onun sevabından o zulmettiği kimselere verilir, borcu ödenmeden sevapları tükenir. Bu defa zulmettiklerinin günahlarından alınarak onun boynuna yüklenir ve Cehennem'e atılır." Müslim

Bu sebeple Allah'a ve âhiret gününe inanan, kimsenin hakkına tecavüz etmez; eliyle, diliyle ve davranışlarıyla kimseyi rahatsız etmez, kimseye zarar vermez.

Bir gün Hz. Peygamber oturan bir grup sahabenin yanında durarak, **"Size en iyiniz ve en kötünüzü bildireyim mi?"** diye sorar. Orada oturanlar susar cevap vermezler. Hz. Peygamber üç defa tekrar edince içlerinden biri, **"evet ey Allah'ın elçisi, bize en iyimizi ve en kötümüzü haber ver"** der. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz,

"Sizin en iyiniz kendisinden iyilik beklenen ve kötülüğünden emin olunandır. Sizin en kötünüz de, kendisinden iyilik beklenmeyen, kötülüğünden de emin olunmayanınızdır" buyururlar. Tirmizi

Müslüman kendisine kötü davranıldığında dahi, din kardeşine güzellikle yaklaşır. Atalarımız, "iyiliğe karşı iyilik her kişinin, kötülüğe

karşı iyilik er kişinin harcıdır" demişlerdir. Zira güzel ahlak; mahrum edene vermek, ilgiyi kesene alaka göstermek, zulmedenı af-fetmektir.

"İyilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü en güzel bir şekilde sav. Bir de bakarsın ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost oluvermiştir" (Fus-silet 34).

İyilikte Yardımlaşmak:

Toplumsal görevlerimizden biri de iyilikte yardımlaşmak, muhtaçlara yardım elini uzatmaktır. Yüce Allâh Kur'an'da;

"İyilik ve takvâ üzere yardımlaşın; günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın" buyurmaktadır (Maide 2).

Sevgili Peygamberimiz de, Müslümanların yardımlaşmaları, birbirlerini desteklemeleri konusunda onları, tuğlaları birbirine kenetlenmiş, ayakta durması için bir kısmı diğerini destekleyen binaya benzetmiştir. Bir hadisinde de, bunun Müslüman'ın bir sorumluluğu olduğuna işaret etmektedir:

"Bir müminin dünya sıkıntılarından bir sıkıntısını giderenin, Allah kıyamet günündeki sıkıntılarından bir sıkıntısını giderir; darlıkta olana kolaylık gösterene, dünyada ve âhirette kolaylık sağlar; bir Müslüman'ın ayıbını örtenin, dünyada ve âhirette kusurlarını örter; kul kardeşinin yardımında olduğu sürece, Allah da ona yardım eder...". (Müslim)

"Allah'ın sana verdiği şeylerde âhiret yurdunu ara. Dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana iyilik yaptığı gibi sen de iyilik yap ve yeryüzünde bozgunculuk isteme. Çünkü Allah bozguncuları sevmez" (Kasas 77-78)

Allah'ın rahmetini, yardımını ve rızasını isteyen kişinin, mutlaka ihtiyaç sahiplerine yardım elini uzatması gerekir. Zaten bu aynı zamanda dini bir ödev, toplumsal bir sorumluluktur.

Kur'an-ı Kerim'de zenginın malında fakirin hakkının bulunduğu bildirilmektedir:

Müslümanların birbirlerine karşı sorumlu oldukları yardımlaşmanın bir şekli de ödünç vermektir. Dinimizde borç vermek, Allâh rızasına erdirecek bir amel olarak kabul edilmiştir. Zira bu, insanların karşılıksız olarak ihtiyacını karşılar, maddî bunalımları giderir. Bunun için Hz. Peygamber borç vermenin sadakadan daha güzel, daha faziletli olduğunu bildirmiştir. (İbn-i Mace)

"(Zenginlerin) mallarında (yardım) isteyen ve (iffetinden dolayı) mahrum olanlar için bir hak vardır" (Zâriyât 19).

Başka bir ayette de şöyle buyrulmaktadır:

"Herhangi birinize ölüm gelip de, 'Ey Rab-bim! Beni yakın bir zamana kadar geciktirsen de sadaka verip iyilerden olsam!' demeden önce, size rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yolunda harcayın." (Münâfikûn 63/10).

Bunlar göstermektedir ki, ihtiyacını giderecek miktarın fakire ödenmesi, zenginlerin üzerine farzdır. Eğer fakirler aç veya susuz kalacak olurlarsa, Allah,

zenginleri bundan sorumlu tutacaktır.

Hz. Peygamber üç defa yemin ederek, **"gerçekten iman etmiş olmaz"** der. Ashap, **"kim ey Allah'ın Elçisi!?"** diye sorunca,

"Komşusunun yanı başında aç olduğunu bildiği halde kendisi tok olarak gecele-yen kişi" diye cevap verir.

Fakir ve muhtaçlara yardım elini uzatmak bir ödev olduğu için, ne yardımı alan için bir utanma ne de yardımda bulunan için bir övün-me ve başa kakma vardır.

Yüce Allah;

"Mallarını Allah yolunda harcayan, sonra da harcadıklarının peşinden başa kakmayan ve gönül incitmeyenlerin, Rab'leri katında mükâfatları vardır. Onlar için korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir de" (Bakara, 262).

Yapılacak yardımın, kişinin kendinin beğenmediği veya eskiyip atılacak hale gelen eşyaları olmaması; kendisinin beğendiği, hoşlandığı şeylerden olması gerekir.

Nitekim Kur'an'da;

"Ey İman edenler! Kazandıklarınızın iyilerinden ve yerden sizin için çıkardıklarımızdan Allah yolunda harcayın. Kendinizin göz yummadan alıcısı olmayacağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın"

ve bilin ki, Allâh zengindir, övülmeye layık olandır” (Bakara, 2/267).

“Sevdiğiniz şeylerden Allâh yolunda harcamadıkça iyiliğe asla erişemezsiniz” (Al-i İmran 3/92).

Müslümanların birbirlerine karşı sorumlu oldukları yardımlaşmanın bir şekli de **ödünc vermektir**. Dinimizde borç vermek, Allâh rızasına erdirecek bir amel olarak kabul edilmiştir. Zira bu, insanların karşılıksız olarak ihtiyacını karşılar, maddî bunalımları giderir. Bunun için Hz. Peygamber borç vermenin sadakadan daha güzel, daha faziletli olduğunu bildirmiştir. (İbn-i Mace)

Allah rızası için borç vermek Kur'an-ı Kerim'de, Allah'a borç vermek gibi kabul edilmiş ve karşılığının kat kat ödeneceği haber verilmiştir.

“Allah’a karşılığını çok arttırma ile kat kat arttıracığı güzel bir borcu verecek olan kimdir? Allah, daraltır ve genişletir ve siz O’na döndürüleceksiniz.” (Bakara, 245)

Borcunu ödeyemeyene alacağı bağışlamak çok faziletli bir davranış olduğu gibi, sadece süre tanıyıp kolaylık göstermek bile çok sevaplı bir ameldir.

Şanı yüce Allah;

“Eğer borçlu darlık içindeyse ona eli genişleyinceye kadar mühlet verin. Eğer bilerseniz, sadaka olarak bağışlamanız, sizin için daha hayırlıdır” (Bakara, 280).

Borçlu olan kişi de, borcunu ödemek için gayret etmeli, imkânı olduğunda da geciktirmeden ödemelidir.

H. Peygamber;

“Sizin en hayırlınız, borcunu en güzel şekilde ödeyeninizdir.” (Buhari, Müslim).

“Gücü yettiği halde borcunu ödememek” ise hadislerde zulüm olarak kabul edilmiştir. (Buhari)

Yardımlaşma sadece maddî alanda ve ihtiyacın karşılanması yönünde olmaz. Kişinin kötülük yapmasına engel olmak da ona yardım etmektir.

Peygamber Efendimiz;

“Zalim de mazlum da olsa kardeşine yardım et.” buyurur. Bunun üzerine, **“yâ Rasulallah, mazlumsa yardım etmeyi anlıyorum fakat, zalimse nasıl yardım ederim?”** diye sorulur.

Sevgili Peygamberimiz;

“Onu zulümden alıkoyarsan, bu da ona yardımdır” buyurur. (Buhari)

İktisatlı Olmak

Allah'ın kullarına bahşetmiş olduğu bir nimet ve imkân, ihtiyaca göre en uygun bir şekilde kullanılmalı, dinî ve ahlakî ölçülere göre gereken yerlere, gerektiği kadar harcanmalıdır. Bunların toplumun zararına kullanılması; harcamada lüks ve israfa kaçılması yasaklanmıştır.

İsraf, şahsi ve ailevi harcamalarda ileri gitmek, nefsin kötü arzularını tatmin için harcama yapmak, insanî ve dinî bir amaç taşımaksızın eldeki imkânları, ihtiyacın dışında saçıp savurmaktır.

Lüks ve israf, bencillik ve hasedi doğurur. Bu da, toplum barışını bozar, çekişmeye, dağılma-yol açar.

Kur'an'da muhtağlara yardım etmek tavsiye edilirken, israf Şeytan'ın işi olarak nitelenmiş,

“Akrabaya, yoksula ve yolda kalmış yolcuya haklarını ver, fakat saçıp savurma. Çünkü saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankörlük etmiştir” (İsrâ 26-27).

Bütün işlerinde ve davranışlarında orta yolu tutmak Müslüman'ın özelliklerindendir.

“Onlar, harcadıklarında ne israf ne de cimrilik edenlerdir. Onların harcamaları, ikisi arasında dengeli bir harcamadır” (Furkan, 67).

Dinen haram kılınan ve lüks sayılan şeylerin tüketimi israf olduğu gibi, helal olan yiyecek ve içeceklerin gereğinden fazla tüketilmesi de haramdır. Nitekim Kur'an'da;

"Ey Âdemoğulları! Her mescitte ziynetlerinizi takının (güzel ve temiz giyinin). Yiyin için fakat israf etmeyin. Çünkü o, israf edenleri sevmez" (Araf, 31).

Çalışmak, Üretmek:

Çalışmak, üretmek ve kazanmak bireysel bir hak olduğu gibi, aynı zamanda kendimize, ailemize ve topluma karşı bir görevdir.

Kendimizin ve bakmakla yükümlü olduğumuz aile fertlerinin ihtiyaçlarını karşılamak, yakınlarımıza ve topluma yük olmamak için çalışmak, dinî ve sosyal görevlerimiz arasındadır.

Hz. Peygamber,

"Hiç kimse, çalışıp kazandığından daha hayırlı bir yemek yememiştir..." (Buhari)

İnsanın, kazanması ve başarması için çalışması gerektiğine Kur'an'da işaret edilmektedir.

"İnsan için ancak çalışıp kazandığı vardır" (Necm 39).

Kendimiz ve ailemizin geçimi için çalışmak, bir vazife ve Allah'ın rızasını celbeden bir ibadet olduğu gibi, kabiliyetlerimizi toplumun gelişmesine ve refahına yararlı kılmak da toplumsal bir görevdir.

Kur'an-ı Kerim'de, Müslümanların işlerini bırakıp Cuma namazına gitmeleri emredildikten sonra,

"Namaz kılınıncaya kadar yeryüzüne dağılın ve Allâh'ın lütfundan nasibinizi arayın. Allâh'ı çok zikredin ki kurtuluşa eresiniz" buyrulmaktadır. (Cumua, 10).

Hz. Peygamber de, toplumun kalkınması için dayanışmayı, şirketleşmeyi tavsiye etmiş ve Allah'ın ortaklara yardım edeceğini belirterek, Yüce Allah'ın;

"Birbirlerini aldatmadıkça ben iki ortanın üçüncüsüyüm. Fakat biri diğerine hı-

yanet edince ben aralarından çekilirim" buyurduğunu haber vermiştir. (Ebu Davud)

Toplumun gelişmesi ve refahı için çalışmak bir görev olmakla birlikte, devlet sektörü, özel sektör veya diğer kuruluşlarda, başarılı olmayacağımız görevlere talip olmamak ve üzerimize aldığımız vazifeyi zamanında ve olması gereken şekilde yapmak da sosyal sorumluluklarımız arasındadır.

Kur'an-ı Kerim'de;

"Allâh, emanetleri (yani idarî ve sosyal görevleri) mutlaka ehline vermenizi emreder..." (Nisa 4/58).

"İşlerinizi en güzel bir şekilde yapın. Çünkü Allâh, işlerini güzel bir şekilde yapanları sever" buyrulmaktadır. (Bakara, 195).

Kamu Mallarını /Ümmetin mallarını Korumak, Haksız Yollarla Bunları Elde Etmemek:

Toplumsal görevlerimizden bir diğeri de, kamu mallarını/ümmetin mallarını korumak, haksız yollarla bunları elde etmeye çalışmamaktır.

Kişinin topluma karşı vazifeleri, öneminden dolayı, ibadetler gibi, Allah hakkı olarak kabul edilmiştir. Bu haklar, af, sulh gibi bir yolla iskat edilemez, kaldırılamaz veya değiştirilemez. Toplumda bütün fertlerin, bu hakları koruma, kollama hak ve sorumluluğu vardır.

Yüce Allah, fert olsun, toplum olsun başkasının malını yemeyi yasaklamıştır.

"Aranızda birbirinizin mallarını haksız yere yemeyin. İnsanların mallarından bir kısmını, bile bile, günaha girerek yemek için onları hâkimlere (ve sorumlulara) yetki sahiplerine rüşvet olarak vermeyin" buyrulmaktadır. (Bakara, 188).

Peygamberimiz (a.s.) ise;

"Aldığı şeyi geri verinceye kadar kişinin üzerinde bir borçtur." (Ebu Davud)

Kamu malları, belirli kişilere değil bütün cemiyete ait olduğundan, bunlara tecavüz edildiğinde, manevi sorumluluğundan kurtulmak oldukça güçtür.

Nitekim Hz. Peygamber, Hayber savaşında alınan ve henüz taksim edilmemiş olan kamuya ait ganimetlerden değersiz bir takım eşyayı alan, daha sonra da düşman tarafından öldürülen sahabenin, büyük bir günah işlediğini, dolayısıyla şehit olmadığını belirtmiş ve kendisi cenaze namazını kıldırıktan kaçınmıştır (Müslim)

Adım Adım Savaşa

Mahdi Darius NAZEMROAYA / www.globalresearch.com
Çev: İsmail CEYLAN

Esasında Suriye ve Lübnan'ın kuşatılması planı uzun süredir faaliyette. 2001'den beri NATO ve ABD, Lübnan ve Suriye arasındaki bağları koparma peşinde. NATO'nun Doğu Akdeniz'deki varlığının sürekliliği için sırada, Suriye'nin cezalandırılması senaryosu var. Bu yol haritasının 1996'da Suriye'yi kontrol etmek amacıyla hazırlanan (A Clean Break: A New Strategy for Securing the Realm) isimli İsrail belgesine dayandığı biliniyor.

Bu belgeye göre 2000 yılından sonra Suriye'nin planlı bir şekilde etkisizleştirilmesi öngörülüyor. Belgede ayrıca Suriye ile Lübnan'ın bağlarının koparılması ve bu amaçla Lübnan'da Suriye karşıtı bir oluşumun kurulması daha sonra ise Ürdün ve Türkiye'nin yardımıyla Suriye'nin istikrarsızlaştırılması planlanıyor. 2005-2011 yılları arasında bu planın devrede olduğu açıkça görülüyor. Lübnan'da Suriye karşıtı 14 Mart İttifakı ve Özel Lübnan Mahkemesi kurulması da bu planın bir parçası.

1996'da yapılan bu planın ilk uygulaması, Saddam Hüseyin'in iktidardan indirilmesi ve Sünni Arap merkezi bir Irak yönetimi vasıtasıyla Şam karşıtı bölgesel bir ittifak oluşturmak oldu. Mezhepsel ayrılıkları kullanan bu projenin hedefinde ise Şiilerin olduğu su götürmez bir gerçek. Bu yol haritasına göre İran'ı yıpratmak amacıyla Suriye'de de Şii-Sünni çatışması körüklenecek ve Arap monarşileri ayakta tutulmaya çalışılacaktır.

Bu aralar ABD, Lübnan ve Suriye kıyılarına deniz kuvvetlerini yerleştirmekle meşgul. ABD bu yolla klasik korkutma ve psikolojik sa-

vaş taktiklerini İran, Suriye ve bölgedeki muhaliflerine karşı kullanmak istiyor. ABD Doğu Akdeniz'de deniz kuvvetlerini yerleştirmeye devam ederken, ABD yanlısı bazı Arap ve Suudi medya organları bu sevkıyatı görmezden gelip, Rusya deniz kuvvetlerinin Suriye kıyılarına yönelik hareketlerine yer verip bu duruma dikkat çekiyorlar.

Ürdün'deki Al Ramtha kenti Suriye'ye yönelik saldırılar için bir geçiş noktası. Ürdünlü yetkililer ise bu geçişleri sadece silah kaçakçılığı olarak yorumluyor. Öteden beridir Ürdün yönetimi kendi sınırlarına komşu olan Batı Şeria'ya gönderilmeye çalışılan silahları önmekte çok başarılı oldu. Gerçekte Ürdün, Suriye'nin istikrarsızlaştırılması politikasının aktörlerinden. Üstelik bu yöndeki faaliyetlerini CIA ve Mossad ile ortaklaşa yürütüyor.

Türk ve Lübnan medyasına göre Fransa da Suriye karşıtı çalışmalar yapıyor ve bu konuda Türkiye ve Lübnan ile yardımlaşıyor. Özgür Suriye ordusu ve diğer NATO destekli muhalif topluluklar da Türkiye ve Ürdün'de toplantılarını yapıyorlar. Ayrıca Anglo-Amerikan işgali altındaki Irak'tan da Lübnan'a gizlice silah sevkıyatı yapıldığı da iddialar arasında.

Fransa Dışişleri Bakanı Alain Juppe, Suriye Ulusal Konseyine Suriye içine bir insani koridor açılacağı konusunda söz verdi. Fakat ulusal konsey bağımsız bir kuruluş olmadığı için bu sözü bir açıklamadan öteye gidemedi.

Suncor Energy gibi yabancı şirketler Libya'dan ayrılmaya zorlanmış olsalar da Suriye'den ayrılmaları istenmedi. Çünkü bu şir-

ket Libya'da ihracat yapıyordu, fakat Suriye'de ise yerel halkın kullandığı enerjiyi sağlıyor. Böylece Suriye dışına para çıkarabiliyorlar. Dolayısıyla batılılar, bu şirketin Suriye'de kalmasına izin veriyorlar. Batılılar şu an Suriye'ye her türlü para girişine izin vermezken yerel ekonomiyi zayıflatmak amacıyla her türlü para çıkışını destekliyorlar.

ABD, NATO ve bölgedeki müttefikleri Suriye'ye yönelik tüm uçuşların kaldırılmasını içeren bir yaptırım kararı aldılar. Yine bu ülkeler kendi vatandaşlarının Suriye'yi terk etmeleri için çağrıda bulundular. Ayrıca Arap Birliği'nin yardımlarıyla uçuşa yasak bölge oluşturulması da gündemde.

TÜRKİYE: NATO'NUN TRUVA ATI VE ORTADOĞUYA GİRİŞ KAPISI

Arap Birliği'nin Şam'daki toplantısına Türkiye de katıldı ve bu toplantıdan Şam rejiminin değişmesi gerektiği kararı çıktı. Ankara çok uzun bir süredir kirli bir oyun oynuyor. NATO'nun Libya saldırısında başta tarafsızmış gibi göründüler fakat el altından Bingazi'deki geçiş konseyine destek verdiler. Suriye halkı Türkiye'nin umurunda değil. Türkiye, Şam'dan dış politika kriterlerini değiştirmesini, ABD'ye tamamen teslim olarak onun yeni bir uydusu olmasını istiyor. NATO üyesi olması nedeniyle

Türkiye, hem Libya hem de Suriye'ye yönelik bir operasyonda, jeopolitik avantajlara sahip.

Yıllardır Ankara, Suriye ve İran arasındaki bağları koparmak ve böylece İran'ın Ortadoğu'daki etkinliğini azaltmak için gizlice çalışıyor. Ne yazık ki Türkiye'nin tüm bu planları NATO ve ABD'nin bölgedeki çıkarlarını korumak amacıyla yürütülüyor. Türkiye uzun zamandır Karadeniz, İran ve Suriye sınırındaki askeri kapasitesini artırıyor. Ülkenin askeri araştırma ve geliştirme kuruluşu TÜBİTAK-SAGE, 2012 yılında cruise füzesi üretimine başlayacaklarını ve bu füzelerin donanmada, ABD jetlerinde ve gelecekteki bölgesel savaşlarda kullanılabileceğini açıkladı. Ayrıca Türkiye ve NATO ülkedeki NATO üslerinin modernizasyonu için anlaşmaya vardı.

2011 Eylül ayında Ankara Washington'un füze kalkanı projesine katılma kararı aldı. Moskova ve Tahran bu projeye fena halde sinirlendiler. Bu proje sonucunda bölgede olabilecek muhtemel bir savaşta Rusya, Doğu Avrupa'daki füze kalkanlarına saldırma hakkı elde ederken, İran da Türkiye'deki füze kalkanına saldırma hakkı elde etti. Ayrıca Kremlin yönetimi Suriye'ye İskender füzelerinin sağlanması için temaslarda bulunuyor.

Haziran 2011'den beri Ankara, Suriye'deki olayları kendi iç meselesi gibi gördüğünü söy-

luyor, tampon bölge veya insani koridor adı altında Suriye'ye girmekten bahsediyor. Temmuz 2011'de ise Türkiye ile güçlü ekonomik bağlarına rağmen, İran Suriye'yi destekleyeceğini ve Şam'ı Ankara'ya tercih edeceğini açıkladı. Ağustos 2011'de ise Ankara, Suriye sınırındaki askeri birliklerini güçlendirmeye başladı. Bu esnada Rusya da Tartus limanındaki askeri gücünü arttırmaya başladı.

ŞAM'DAN TAHRAN'A

2011 başlarında Senatör Joseph Lieberman'ın Pentagon ve NATO'dan İran ve Suriye'ye saldırılmasını istemesi bir tesadüf değil. Yine Obama yönetiminin Suriye'ye yönelik yaptırımlara İran'ı da dâhil etmesi bir tesadüf değil. Şam'ın tehdit edilmesi, aynı zamanda Tahran, Moskova ve Pekin'in de tehdit edilmesi ve Avrasya bölgesinin kontrol altına alınmaya çalışılması anlamına geliyor. ABD ve müttefikleri Irak'taki güçlerini azaltsalar da bölgeden ayrılma gibi bir planları yok. Irak'ı da kullanarak Doğu Akdeniz'de bir koridor oluşturmak istiyorlar.

Eğer ABD Irak'tan çekilirse Lübnan ve Suriye ile İran arasında direkt bir koridor oluşacaktır. Bu koridor sayesinde Filistin, Lübnan, Suriye, Irak ve İran hattında güçlü bir direniş bloğu oluşabilir. Bu senaryo ise ABD ve İsrail için kâbus demek.

Suriye'ye yapılan baskılar ABD'nin Iraktan çekilmesi ve İran'ın bölgedeki jeo-stratejik gelişiminin önlenmesi ile direkt ilgilidir.

ABD'nin attığı tüm adımlar bölgedeki varlığını güçlendirmeye yöneliktir. Irak'tan çekilen kuvvetler şu an İran körfezine komşu olan müttefik ülkelere yerleştiriliyor. Kuveyt'te hem Irak'a hem de İran'a yönelik yeni askeri üsler oluşturuluyor. Ayrıca ABD bölge ülkelerini sözde bir koalisyon adı altında örgütleme çabasında.

23 Kasım 2011'de Türkiye, İngiltere ile stratejik ve askeri işbirliğinin geliştirilmesi amacıyla bir anlaşma imzaladı. Abdullah Gül'ün Londra ziyareti esnasında bu anlaşma Türkiye ve İn-

Suriye'ye yapılan baskılar ABD'nin Iraktan çekilmesi ve İran'ın bölgedeki jeo-stratejik gelişiminin önlenmesi ile direkt ilgilidir.

ABD'nin attığı tüm adımlar bölgedeki varlığını güçlendirmeye yöneliktir. Irak'tan çekilen kuvvetler şu an İran körfezine komşu olan müttefik ülkelere yerleştiriliyor. Kuveyt'te hem Irak'a hem de İran'a yönelik yeni askeri üsler oluşturuluyor. Ayrıca ABD bölge ülkelerini sözde bir koalisyon adı altında örgütleme çabasında.

giltere savunma yetkilileri arasında imzalandı. Yine İngiltere ve Kanada'nın da Suriye ve İran'a karşı yapılacak muhtemel bir savaşa karşı hazırlandıkları da biliniyor.

Londra yönetimi Suriye ve İran'a karşı olası bir savaş için askeri hazırlık yaptığını açıkladı. Aynı açıklamalar okyanusun diğer tarafında yer alan Kanada yetkilileri tarafından da yapıldı. Ayrıca Kanada'nın yeni askeri jetler almak için büyük bir bütçe hazırladığı da söylendi. Hem İngiltere'nin hem de Kanada'nın İran ile finansal bağlarını koparması da söz konusu. Gerçekte ise İran'ın bu tip tehditleri dikkate aldığı yok. Zaten İran İngiltere ve Kanada ile olan ilişkilerini kasten kesmiş durumda. İran ayrıca bazı AB ülkeleri ile de bağlarını koparmanın hesabını yapıyor.

Suriye etrafında dönen dolapların sadece bu ülkeyi değil tüm bölgeyi kapsadığı açıkça görülüyor. İsrail kabinesi Suriye'deki olayların İran'ın bölgedeki gücünün zayıflatılması ile ilgili olduğunu açıkça belirtiyor. Tel Aviv hükümeti yıllardır kendini büyük bir savaşa hazırlıyor. Bu kapsamda Yunanistan'a yaptığı uçuş tatbikatlarında olası İran saldırısı için talim yapıyor. İsrail bu savaşa olmak ya da olmamak ya da kendi varlığı için bir kırılma noktası gözüyle bakıyor.

Washington yaklaşık beş yıldır bu iş için bölgede hazırlık yapıyor. Bu bağlamda; Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri ve İsrail'de silah yığınağı yapılıyor. Bunun yanında ABD'li yetkililer İran'lı liderler ve askeri yetkililerin suikast v.b. yollarla öldürülmesini açıkça tartışmaya başladılar. Şu an dünyanın yüzleştirdiği bu olaylar bölgeselmiş gibi görünse de gelecekteki etkilerinin Rusya, Çin ve müttefiklerini de etkileyeceği kuvvetle muhtemeldir. Dünyaya demokrasi getirmeye çalışan batılıların ise İran ile müttefik oldukları iddiasıyla; Lübnan, Irak ve Filistinlilerin ipini çektiği gerçeği artık kimseden saklanmıyor.

NATO Küresel Bir Cinayet Şebekesidir

Necdet YÜKSEL

Küresel işgaller muhtelif gerekçelere istinaden sürdürülmekte. NATO çatısı altında toplanan emperyalist rejimler, yanlarına aldıkları diğer kukla devletlerle beraber, resmen terör estirmekteler. Bu yapı/organizasyon, ilk kurulduğu tarihten bu yana, dünya konjonktürüne endekslice revizyondan da geçirilerek zamanın/çıkarlara hizmetin gerisinde kalması da engellenmektedir. Türkiye de bu uluslararası askeri yapının bir üyesi ve üstlendiği görevlerle de 'gurur' duymakta...

NATO birlikleri daha dün Pakistan ordusuna bağlı 25 askerin öldürülmesiyle sonuçlanan bir bombalamaya daha imza attı. Daha diyoruz zira bu türden öldürülmeler / yaralanmalar vaka-ı adiyeden sayılır oldu. ABD'nin manipüle ettiği NATO askerleri Afganistan'da ise tam manasıyla katliamlar yapmakta. Üstelik kendilerine de "barış gücü" sıfatını yakıştırmaktalar. Sözde Afgan halkının "makûs tarihini" değiştirerek daha "özgürce" bir yaşam sahası oluşturmak için oradalar. Bu caniler sürüsü öylesine azmış ki, her nerede, yerel kıyafetli sivil Afganlıların oluşturduğu bir kalabalık

tespit etseler, hemen Predatör / insansız hava saldırı uçaklarıyla vurmaktalar. Öldürdükleri insanların sivil olduğunun anlaşılıp basın tarafından dünya kamuoyuna servis edilmesi halinde de "onların Taliban'a bağlı unsur olduğuna ilişkin duyum almıştık" şablonik ifadeyi kullanmaktalar. Batılı katiller için insanın değeri yoktur!

NATO'nun 1950'de dünya tarihine sürülmesinden bu yana müdahale edipte sükûneti tesis

edebildiği hiçbir çatışma var mıdır? Dünyanın en gelişmiş teknolojisine / "iyi eğitilmiş" siyaset bilimcilerine / sosyolog ve daha nice farklı branşlarda görev yapabilecek uzmanlara malik olmasına rağmen önleyici faaliyetlere girmemesi şaşırtıcı değil midir? Bu doğrultuda, aktivitesine rastlanılmaması bir tarafa, patlak veren şiddetli çatışmalara/krizlere de çok geç tepki göstermekte. Bu tavrının farklı versiyonlarına bakıldığında da, mantalitesinin "ilkelerden" / "kanunlardan" değil idare eden sömürgeci devletlerin önceliklerinden / kâr-zarar hesaplarından / gelecek vaat edip etmemesinden kaynaklandığı

Kurucu batılı aklın planları / hamleleri için vücuda getirilen NATO bir barış sağlayıcı değil yeni yeni kaoslara / istilalara zemin hazırlayan büyük bir terörist teşkilatlanmadır. Diktatörlerin zulmü altında inim inim inletilen halklar sanki onlarca senedir gündemde değillermiş de, birden ortaya çıkmışlar gibi, birden uluslararası şer odakların dolayısıyla da NATO'nun üzerinde durdukları maddeler arasında en üst sıralara tırmandırıldılar.

anlaşılacaktır. Bosna savaşında haftalar / aylar sonra harekete geçen mezkûr yapı Libya'daki iç çatışmalara süratle reaksiyon gösterdi? Resim çok açık...

Kurucu batılı aklın planları / hamleleri için vücuda getirilen NATO bir barış sağlayıcı değil yeni yeni kaoslara / istilalara zemin hazırlayan büyük bir terörist teşkilatlanmadır. Diktatörlerin zulmü altında inim inim inletilen halklar sanki onlarca senedir gündemde değillermiş de, birden ortaya çıkmışlar gibi, birden uluslararası şer odakların dolayısıyla da NATO'nun üzerinde durdukları maddeler arasında en üst sıralara tırmandırıldılar. Paket / dönemsel / uzun vadeli projelerinde üye ülkelerinden optimal seviyelerde de yararlanan NATO, hem Ortadoğu ve hem de Avrupa coğrafyasına aidiyeti itibariyle de Türkiye'yi çok kritik işlerinin üssü yapmaktadır. Malatya Kürecik'e konuşlandırılan füze kalkını projesine dair radar Türkiye'yi ister istemez ABD / AB karşıtı bloğu oluşturan Rusya'nın / İran'ın / Çin'in hedefi haline de getirmiştir. Bu son gelişmeler bölgede tansiyonu yükseltirken komşu ülkelerle arasında sıfır sorun temelli bir dış ilişkiler ağı örmeyi isteyen Türkiye artık bundan böyle bunu sadece hayal edebilir.

Türkiye kendisini çevreleyen komşu ülkelerin sınırlarını / çıkarlarını / varlıklarını tehdide / tehlikeye / bölmeye ayarlı arayışların payandalığından uzaklaşabilir mi? Kimilerine göre Ak

Parti iç ve dışa dönük icraatlarında sergilediği "dik / "halka dayalı" / "insan haklarını önceleyen" duruşuyla geçmişte bu ülkeyi yönetmiş cümle iktidarlardan daha bağımsız / batılların dayatmalarına da en sert karşılığı verebilecek söylem/ eylem/ çıkış diline sahip. Açıkçası bu yorumların karşılığı Türkiye'nin son on yıllık sosyo ekonomik büyümesine dair istatistiklere dayandırıldığı da izahtan varestedir. Lakin bu göstergelerin ülkenin gerçekleriyle nereye kadar bağdaşıp ters düştüğü de iyi araştırılmalıdır. Küresel siyasete/sermayeye aykırı adım atma kuvvet ve organizasyon aklından daha çok çok ıraklarda seyreden bir Türkiye'de yaşadığımız zinhar unutulmamalıdır. Hali hazırda ABD/AB emreder Türkiye de yapar!

Ak Parti iktidarı da ulusal/uluslararası "ali menfaatler" / "Saikler" / "çarkın başka türlü davranışa izin vermemesi" nedeniyle birçok hayati konuda yalan beyanlarda bulunuyorlar. Malatya Kürecik'te hizmete girecek NATO radarının varlık sebebi söz konusu yalanın son hüccetidir. Başbakan Erdoğan/Dışişleri Bakanı Davutoğlu ilgili radarın İran'dan gelebilecek bir tehlikeyi önlemek İran'dan / Rusya'dan gönderilecek füzeleri takip / vurmak inşa edeceklerini resmen duyurmuşlardır. Türkiye / Ak Parti batılların vurucu unsurudur... Batıyı saracak ateş Türkiye'ye de düşecektir. NATO küresel bir cinayet şebekesidir; peki Türkiye NATO'nun işlediği katliamlardan sorumlu değil midir?

Konferans: “Tebliğ Dili”

Genç Birikim

Genç Birikim Derneğinin düzenlediği konferans Ankara’da gerçekleştirildi. Konuşmacı Hafız İbrahim Büyük Hoca, konferans konusu ise “Tebliğ Dili” idi. Çok sade ve yalın bir dille konuyu açıklayan Sn. Büyük’ün konuşmasını, sizlerin de istifadesi için çözümledik.

Eûzübillahimineşşeytanirracim Bismillahirrahmanirrahim Elhamdulillah rabbi alemin vesalatü vessalamu alâ Rasulünâ Muhammedin ve alihi ve eshabihi ecmain ve ba’ad.

Değerli kardeşlerim, değerli hocalarım, değerli büyüklerim hepiniz konferansımıza hoş geldiniz. Allah söyleyeceğimiz şeylerin tesirini kalbimizde halkeylesin İnşallah.

Değerli kardeşlerim,

Yıllardır İslam’ın yeni yüreklere ulaşmasında sağlıklı, tabi, ana kaynaklarından beslenen bir dil arayışı var. Sağlıklı, tabi ve ana kaynaklarından beslenen bu dili bulabilmek için yıllardır çok ciddi zihni çabalar sarf ediliyor. Bu bir tebliğ dili arayışdır. İslam, dünyanın gündeminde. Çok coşkun yönelişler var. Bir o kadar da imaj tahribatına hedef. Bunun arkasında yatan sebep veya sebepler İslam’a olan yönelişlerin önünü kesmek. Onun için dünyanın gündeminde İslam olduğundan dolayı, ona yönelik coşkun yönelişler olduğundan dolayı Müslümanların kullanacakları tebliğ dili, din dili çok önemli. Bu dil nasıl bir dil olmalı. Bu dil Arapça mı olmalı, Kürtçe mi olmalı, Türkçe mi olmalı, Çerkezce mi olmalı, İngilizce mi olmalı? Ne olursa olsun ama tebliğ dilinin altında bir gönül dili, bir hal dili muhakkak olmalı. Bu dile siz ne dersiniz

deyin, adını ne korsanız koyun ama bu tebliğ dilinin adı yürek dili olmalı, gönül dili olmalı.

Değerli kardeşlerim. İslam’ın gönül dilini kullanabilmek için öncelikle onun din olduğunun farkında olmamız lazım. Neden? E çünkü eğer biz İslam’ın bir din olduğunun bir vahiy olduğunun çok ciddi anlamda farkında olursak onun dilini vahyi gönderen Allah’a (c.c.) uygun bir şekilde temsil etmeye, sunumunu yapmaya çalışırız. İslam hiçbir şekilde salt bir ideoloji değildir. Salt bir bilim değil. Salt bir sanat, edebiyat vs. değil. O bir din. O din olduğundan dolayı onun dili de dine uygun olacak, onun dili de Allah’ın muradına uygun olacak.

Şimdi özellikle geçenlerde bir şey oldu, birkaç örnek vermek istiyorum. Bir arkadaş dedi ki; Hocam dedi, televizyonda gece vakti bir program çıktı. Bu program birkaç tane belki izleyeniniz vardır, birkaç tane satanist genç çıktı, onların karşısında yazarlar var, çizerler var, ilahiyatçılar var. Bunu izledin mi dedi, yok izlemedim dedim. Bi dedi izle. E peki dedim. İzledim daha sonra. Çocuklar konuşuyorlar, gençler konuşuyorlar. Yazarlar var, ilahiyatçılar var karşılarında üç dört kişi var. Bir on dakika sonra, internetten girmiştim kapattım. Sebebi şu; bu satanistlerin karşısında konuşan yazarlar, İslamcılar veya ilahiyatçılar bu satanistleri ateist yapabilecek bir dil kullanıyorlar. İddiaları ne olursa olsun. O zemine çıkmış, belki o zemini bekleyen, onun gibi onlarca yüzlerce inanç boşluğu yaşayan genç var. Orası bir fırsat onların yanlışlarını en güzel bir şekilde ifade etmek için de bir fırsat, İslam’ı, vahyi sunmak için de bir fırsat. Eğer bu zemini değerlendiremezsen bu dil iflas eder.

Bir örnek, bir genç daha geçenlerde geldi dedi ki; Hocam dedi ben, bir Hoca Efendiye tebliğe gittim. Nasıl tebliğe gittin? Dedi ki Hocaya tebliğ etmeye gittim, cami imamı, dedi ki "vallahi Hocaya dedim ki; Hocam vaazınız aynı müşriklerin vaazına benziyor, hutbeniz aynı müşriklerin hutbesine benziyor, dedim, anlattım anlattım, bir de ikameyi huccet yaptım, delilleri sundum ortaya koydum", Hoca ne dedi? Dedim. Dedi ki; "kafamı bozma, kalkarsam ayağımın altına alırım, dengeli ol" dedi. Ulan bu nasıl tebliğ? "Hocam vaazınız müşriklerin vaazına benziyor, hutbeniz müşriklerin hutbesine benziyor".

Bir arkadaş dedi ki Müftüyle karşılaştım, Antep'te yaşadı, Antep müftüsüydü, gitti, Allah selamet versin. Ona diyor tebliğ ettim hak ve hakikati. Ne dedin? Dedim. İlk sorduğum soru; Hocam "Eyne Allah" dedim. "Allah nerede". Dedi ki, yavrum her yerde. "Tövbe de. Allah gökte". Bu bir tebliğ dili.

Dün bir Hoca Efendi vardı. Antep'te vaaz ediyor. Meşhur bir Hoca Efendi'ydi. Cemaat camiye geldiği zaman, özellikle Cuma günleri, "Cuma'cılar yine mi camiye geldiniz" derdi. "Niye geldiniz, beş vakit namaz kılmıyorsunuz, Cuma için niye geldiniz?". Bağırırdı, çağırırdı, öfkelenirdi, kızardı, hakaret ederdi, gönderirdi. Allah için Cuma'ya gelmiş, fırsat bu fırsat, tut elinden, yüreğine ulaşmaya çalış, tutabildiğin yerlerinden tut, elinden tut, ayağından tut, ulaşmaya çalış, zemini bulmuşsun, niçin ulaşmıyorsun?

Bir örnek daha: Bir seminer var, bir imam- lar semineri, yüz yüze vaaz etme semineri. Bir hoca efendi seminer sonrasında sunum yapacak. Dediler ki Hocam bir sunum yapar mısın? Yani cemaate nasıl arz edilir? Hoca; ben dedi, camide yapmış olduğum vaazı aynen burada sunacağım. Hoca efendi hamdele, selvele, ondan sonra, "Allah Cuma'nızı mübarek eylesin, bugünün bereketinden istifade edenlerden Allah razı olsun, Allah bu gün camiye gelenlerden razı olsun". Aynen ifade bu. Hepimiz beraber güldük. Allah bu gün Cuma'ya gelmeyenleri de kahrı perişan eylesin. Vaizlik seminerinden bir arkadaş da var; "Hocam ne yapıyorsun?" "Sen ne yapıyorsun?" "Allah bu gün cumaya gelenlerden razı olsun, gelmeyenleri kahrı perişan eylesin." "Adam Cuma'ya gelmiyorsa onun dini, imanı yok ki. Onun için kahr olmak çok da problem olmasa gerek" dedi. Bu da yine insanların kullanmış olduğu tebliğe başka bir örnek.

Değerli kardeşlerim geçenlerde gazetede bir doktor yanlış tedavi yöntemi uyguladığından dolayı 2 ay hapse mahkûm olmuş. Başka bir doktor da görevden uzaklaştırılmış. Sebep? Sebep şu; yanlış tedavi yöntemi. Sonunda bu işin ehli olan insanlar doktorun yanlış tedavi uyguladığının farkına varıyorlar ve diyorlar ki; "Doktor bey sizin teşhisiniz doğru olsa bile yanlış tedavi uyguladığınızdan dolayı bu hasta ya şifa vereceğinize, zarar verdiğiniz, meslekten men veya iki ay uzaklaştırdık. Şimdi düşünelim, acaba bizim yanımıza gelen, meclisimize gelen, bizi dinleyen insanlardan yüreği ve zihni hasta olanlara karşı yanlış tedavi yöntemi, yanlış bir tebliğ dili kullandığımızdan dolayı katlettiğimiz nice insan vardır, acaba kaç kişinin katiliyiz? Bakınız şunu diyebiliriz; E bir o kadar da dirilttiğimiz insan var, ihya ettiğimiz insan var, biz tebliğ dilimizle, yazımızla, çizimimizle, kitaplarımızla, şunumuzla, bunumuzla, televizyon programlarımızla dirilttiğimiz bir o kadar insan var. Ama değerli kardeşlerim, Müslüman insanların, mübelliğ insanların katletme diye bir lüksü yok. Hiçbir şekilde yüzlerce insan diriltebilirsiniz ama katletme diye yanlış tedavi metodu uygulama diye bir lüksümüz yok. Dirilttiğimiz şeylere kıyasla öldürmelerimizi kıyaslayamayız. Onun için ne yapmamız lazım; bizim devamlı ama devamlı doğruyu kendimize hedef edinmemiz lazım.

Değerli kardeşlerim şunu açıkça söyleyelim; Özde bütün dinler evrenseldir. Çünkü âlemlerin Rabbi tarafından insana gönderilmiştir. Ve özde bütün dinler İslam'dır. Kur'an-ı Kerim'de;

"Allah'ın yaratması ki, Allah insanları bu fitrat üzerine yarattı". Allah'ın kanunlarında, emirlerinde, yasaklarında bir değişme göremezsiniz. Çünkü âlemlerin Rabbi tarafından insana gönderilmiştir. Öyleyse özde bütün dinler evrensel, özde bütün dinler İslam'dır. İslam olduğuna göre İslam'ın bir dili vardır, o dili temsil edenler peygamberlerdir. Kur'an-ı Kerim'de Efendimiz Sallallahualehi-vesellem için hepimizin bildiği ifade kullanılır. Aleyhissalatuves-salam âlemlere rahmet. Efendimizin asli misyonu; Efendimiz sadece gönderildiği Mekke toplumu-

na rahmet değil, Ceziretül Araba rahmet değil, bütün âlemlere, ne kadar âlem varsa, evrenin hangi köşesinde ne kadar yürek varsa, ne kadar insan varsa onlara rahmettir. Kadına rahmet, erkeğe rahmet, gence rahmet, ihtiyara rahmet, böceğe rahmet, kuşa rahmet, kurda rahmet. Efendimiz Sallallahualehi-vesellemin en temel misyonu âlemlere merhamet taşıyıcı olmasıdır. Peygamberler merhamet taşıyıcılarıdır. Peygamberler insandan tutun evrendeki bütün eşyanın, yaradılış fitratına uygun zemini oluşturabilmek için rahmet taşırlar. Onun için peygamberlerin davetinde ırk unsuru, kültür unsuru, sosyal statü unsuru, şu unsuru, bu unsuru önemli değil çünkü âlemlere rahmet dağıtabilmek için koşarlar. En büyük misyonu o. Kur'an-ı Kerim'in ifadesiyle; "Siz bir ateş çukurunun kenarındaydınız da, sizi o ateş çukurunun kenarından O kurtardı." Bir Müslüman'ın ateş çukurunun kenarındaki çocuğu, genci, kızı, toplumu, milleti, devleti kurtarma diye bir misyonu var. Ateş çukurunun kenarında dolaşan insanlara el uzatma diye bir misyonu var. El uzatacak çünkü eğer o el uzatmazsa ateş çukurunun içerisine düşecek.

Efendimiz Aleyhissalatuves-salam buyuruyorlar ki; çoğunuzun malumu, sizinle benim halim çölde ateş yakan bir kimsenin haline benzer. Çölde bir adam ateş yakıyor. Ateş yanar yanmaz ışığı gören ne kadar haşerat, kelebek varsa o ateşe doğru hızla geliyor. Çünkü o ışığı gördü geliyor. Kendisi için hayır zannediyor,

Özde bütün dinler evrenseldir. Çünkü âlemlerin Rabbi tarafından insana gönderilmiştir. Ve özde bütün dinler İslam'dır. Kur'an-ı Kerim'de; "Allah'ın yaratması ki, Allah insanları bu fitrat üzerine yarattı". Allah'ın kanunlarında, emirlerinde, yasaklarında bir değişme göremezsiniz. Çünkü âlemlerin Rabbi tarafından insana gönderilmiştir. Öyleyse özde bütün dinler evrenseldir, özde bütün dinler İslam'dır.

kendisi için güzellik zannediyor ama ateşe doğru gidiyor. Ben ise o ateşe doğru giden haşeratları elimle uzaklaştırmaya çalışıyorum. Benimle sizin misaliniz çölde ateş yakan bir kimsenin misaline benzer. Şimdi biz insanların ateşe doğru gittiği zamanda o ateşten uzaklaştırabilmek için elimizden gelen her şeyi yapmak zorundayız. Çünkü bizim mübelliğ olarak, Müslüman olarak ateş çukurunun kenarındaki insanları kurtarmak gibi bir misyonumuz var. Âlemlere rahmet, merhamet taşıma diye bir misyonumuz var. Bu misyonu biz Muhammed Mustafa

(s.a.v)'den aldık. Her bir yüreğe Rahman ve Rahim olan Allah'ın adını taşımak gibi bir görevimiz var.

Birçoğumuz okuduk, geçen gazetede, gazetelerde yazıldı, çizildi, internete düştü; özellikle belki farklı değerlendirmeler olabilir ama. Ahmet Altan İslam'dan uzaklaşmasıyla ilgili kendi kaleminden bir yazı yazdı; bir ilahiyat öğretmenin kendi kafasındaki Allah tasavvuruna aykırı Allah anlattığını, -çocuk çünkü- yavaş yavaş uzaklaştığını söyledi. Ve daha sonra düşünceleri kemikleşti, bu hale geldi.

Şimdi biz düşünelim; acaba anlattığımız şeylerde, söylediğimiz şeylerde insanlar bize bir adım yaklaşıyorlar mı yoksa uzaklaşıyor mu, sevdirebilir muyuz yoksa nefret mi ettiriyoruz. Rahmet mi taşıyoruz, gazap mı taşıyoruz, öfke mi taşıyoruz. Onun için kullanılan dile çok dikkat etmek lazım. Değerli kardeşlerim bu anlamda Müslüman insanların kendilerini görevli hissetmeleri, ateş çukurunun kenarındaki toplumu kurtarmak için her şeyi yapmaları lazım. Efendimiz (a.s) "Rabbim beni terbiye etti O ne güzel terbiye etti" diye bir ifade kullanıyor. Rabbim beni terbiye etti O ne güzel terbiye etti diyen Efendimiz (a.s) Abese suresindeki ayetlerle ince bir şekilde ikaz ediliyor. "Âma geldi diye yüzünü ekşitti ve döndü". Biz insanlara yaklaşıırken yüreklerimizi acaba kaç defa yıkamamız lazım. Kaç defa arındırmamız lazım, kaç defa ön yargılardan uzaklaşmamız lazım.

Tabularımızı yıkmamız lazım. Bundan adam olmaz. Bundan iş çıkmaz. Bunun gideceği yer belli, bunların hiçbir tanesini kullanmaya hakkımız yok. Benimle gönderilen hidayet ve ilim yeryüzüne sağanak yağmura benzer diyen Peygamberimizdir. Bir Müslüman yağmur olmalı. Kur'an'ın ifadesiyle yağmurun bir diğer adı da Rahmet'tir. Kur'an insanın yüreklerine ve zihinlerine yağmur gibi düşmüştür.

Abbasi halifelerinden birisini anlatırlar. Abbasi halifelerinden birisi Cuma namazına gitmiş; hoca halifeyi görünce başlamış halifeyi telin etmeye. Zalimliğini koymamış; fasıklığını koymamış; epey şeyler söylemiş ve inmiş. Halife demiş ki hocam siz Naziat Suresini okudunuz. Orada diyor ki; "Firavuna gidin, o azmıştı, o yoldan çıkmıştı ama ona yumuşak söz söyle, belki tefekkür eder, belki düşünür, belki arınır, belki Allah'tan korkar." diye. Diyor ki hocaya "Sen Musa'dan daha büyük değilsin, daha kerim değilsin, hâşâ ben de firavundan daha zalim değilim. Allah firavun için bile Musa'ya böyle demişse, senin bana söyleyeceğin hak ve hakikati en güzel şekilde ifade etmen lazım. Hangi zaman ve hangi zeminde olursak olalım değerli kardeşlerim bir Müslüman bunu fırsat bilip, bir gönlü daha kazanabilmek için elinden gelen her şeyi yapmalıdır. Hangi yazıyı, sosyal hayatla ilgili, siyasal hayatla ilgili, ekonomiyle ilgili, tarihle ilgili, hangi konuyla ilgili yazarsak yazalım en güzel biçimde o konuyu tahlil ettiğimiz gibi o konuyla beraber vahyin dilini kullanmak suretiyle o insanın yüreğine ulaşmayı hedefler. Öyle insan olabilir mi? Müslümanlar bunun üzerinde dururlarsa niye olmasın.

Çoğu zaman hocalarımıza şu soru sorulmuştur. Hocam falan programı seyrettiniz mi, falan yazarın yazısını okudunuz mu, falan programda falan ilahiyatçının hocanın, hoca efendinin ne dediğini duyduunuz mu, falan radyo konuşmasını, programını dinlediniz mi, falan hocayı televizyonda izlediniz mi? Bu çok sorulmuştur;

İslam, inananları diriltmek için var. Çünkü öncelikle Müslüman'ın şunu iyi bilmesi lazım. İnsan mükerrer bir varlık. Mükemmel bir varlık; saygı değer bir varlık; şerefli bir varlık. Önce bu insanların izzetine inanacaksınız. İnsanın izzetine inandıktan sonra şunu yapacaksınız. Rabbul Âlemin bu insanı mükerrer kılmışsa Kur'an da söylüyor, insanı şerefli kılmışsa, izzetli kılmışsa bunun hidayetle buluşabilmesi için elinden geleni yapsa ne kadar yaparsa yapsın, azdır diye inanacağız.

her yerde karşınıza çıkar, sorulur. Neden? İnsanların kafasında şöyle bir algı var. Din adına konuşan insanlar, siz ne yaparsanız yapın. İslam'ı tercih ediyorsunuz; İslam'ı temsil etmek gibi bir problem var bu ülkede. Ama ne yaparsanız yapın İslam'ı temsil ediyorsunuz. Dini bazen bir insan simgeler, bazen vakıf, bazen dernek, bazen devletin kurumları da temsil ediyor. İnsanların kafasında İslam'ı tebliğ ettiğinizle alâkalı gibi bir misyonu yüklemiş ve televizyonlara çıkılıyor, radyolara çıkılıyor, yazılar yazılıyor. Bakıyorsunuz ki özellikle televizyonlarda bakıyorsunuz fakat bakamıyorsunuz. Niye? Çünkü televizyon programında

bir ilahiyatçının sözleriyle zekât kurban ediliyor, öbürüyle hac kurban ediliyor, öbürüyle konuşma üslubuyla tesettür kurban ediliyor ve böyle böyle İslam'ın birçok seyi yanlış bir tebliğ üslubuyla yanlış bir tebliğ diliyle kurban ediliyor ve İslam'ın bütün alanları bir acabayla, bir şek, bir şüphe alanı haline geliyor.

İnsanlar bize soruyor? Neyi tartışmalı? Her şeyi tartışabiliriz. Namaz bile tartışıldı; İslam'ın en temel konularından olan namaz bile tartışıldı. Öyle bir tartışıldı ki iki mi, üç mü; cem mi, önceden mi çıkmış sonradan mı? Bakıyorsunuz ki namazla ilgili bile insanların aklında problem oluşuyor. Öyleyse Müslüman insanların bu anlamda çok ciddi bir şekilde çalışmaları lazım.

İslam, inananları diriltmek için var. Çünkü öncelikle Müslüman'ın şunu iyi bilmesi lazım. İnsan mükerrer bir varlık. Mükemmel bir varlık; saygı değer bir varlık; şerefli bir varlık. Önce bu insanların izzetine inanacaksınız. İnsanın izzetine inandıktan sonra şunu yapacaksınız. Rabbul Âlemin bu insanı mükerrer kılmışsa Kur'an da söylüyor, insanı şerefli kılmışsa, izzetli kılmışsa bunun hidayetle buluşabilmesi için elinden geleni yapsa ne kadar yaparsa yapsın, azdır diye inanacağız. Çünkü insan mükemmel bir varlıkta onun gönlü ve zihninin hidayetle buluşabilmesi için elimizden geleni

yapacağız. Ne yapsak azdır diyeceğiz. Çünkü kerim bir varlık hepimizin malumu savaş esnasında La ilaheillah diye birisini öldürdüğünden dolayı Efendimiz (sallahu aleyhi vessellem) gözünün nuru olan bir sahabeye çok celallenmişti. Demişti ki Rasulullah, niye öldürdün. Dedi ki: "Ya Rasulullah, korkudan La ilaheillah dedi. Rasulullah da kalbini yarıp baktın mı? Kalbini yarıp baktın mı? Kalbini yarıp baktın mı? Sahabe diyor ki: "Keşke o gün Müslüman olsaydım da Efendimiz (sallahu aleyhi vessellem) o ikazı iştimeseydim. Kalbini yarıp baktın mı? Bu şu demek: İnsanların hidayetle buluşmasında ön yargılı olmayacaksınız. Bundan adam olmaz, bu böyle olur, bu şöyle olur, bu böyledir. Hayır. Ön yargıdan arının. Hidayetle buluşmuşsa, sizin kalbinizi ön yargıdan arındırmanız lazım. Onun için bunu hakikaten bizim toplumumuzda oluşturmamız lazım.

Değerli kardeşlerim. Hepimizin bildiği Efendimiz aleyhissalatu vesselamın birçok hikmetleri var. Birçok yönden değerlendirilebilir. Ama biliyorsunuz, Efendimizin hayatında Taif olayı var. Efendimiz anlatıyor, diyor ki: "toplumum beni attı, artık yaşanmaz hale gelince bir yürek bulmak için Taif'e gittim. Bu mesajı birilerinin taşıyabilmesi için Taif'e gittim. Taif iki günlük bir mesafe o zaman. Hz. Muhammed (s.a.v) eşraftan birilerinin kapısını çalıyor, diyor ki; Ben Peygamberim. Tebliğ ediyor, bir yürek arıyor acaba bu mesajı taşıyabilir mi? Eşrafın kapısı yüzüne kapanıyor hatta o eşraftan olan insanlar, ayak takımı olan insanların özellikle Efendimiz (s.a.v)'e karşı örgütlüyorlar, yollarına çıkartıyorlar ve Peygamberimizi (s.a.v) taşılatıyorlar. Ayakları, kafası, gözü her tarafı kan revan içinde Efendimiz (s.a.v)'in. Daha sonra

biliyorsunuz bir bağ evine sığınıyor. Daha sonra Mekke'ye dönüyor. Bunu söyledikten sonra olayın başka bir boyutuna gelmek istiyorum.

Hz. Aişe Annemiz Efendimiz (s.a.v)'e soruyor: "Ya Resulullah, Uhud Gününden daha fazla daraldığın gün oldu mu? Çünkü Uhud, İslam'ın yiğitlerinin şehit olduğu, varlık ve yokluk mahşeri. Musab'ın, Hamza'nın şehit olduğu bir gün Uhud günü. Hz. Aişe annemiz soruyor "Ya Resulullah Uhud Gününden daha fazla daraldığın gün oldu mu?" deyince diyor ki: "Evet oldu. Taif diyor. Ben kavmim beni yalanlayınca Taif'e gittim. Taif'e gittim bütün kapılar kapandı. Döndüm. Mekke'ye gelirken Harms-ı Ali denilen bir mevkiye geldim; bulutlara baktım; bulutlara bakınca bulutların içinde Cibril'i gördüm. Cibril bana selam verdi ve dedi ki: Ey Muhammed sana Allah dağlar meleğini gönderdi, ne emredeceksen ona emret. Ümitsizlik içerisinde Taif'ten döndüm diyor. Kavmim çünkü beni yalanlamıştı. Orada da bir yürek bulamadım. Dağlar meleği geldi dedi ki aynen Cibril'in dediği gibi "Ey Muhammed emret, Ebu Kubeys dağını o Mekkelilerin üzerine yıkayım; emret Allah beni bunun için görevlendirdi." deyince Efendimiz (s.a.v) diyor ki: "Hayır, ben bu kimselerin soyundan yarın Allah'ı tevhid edecek Allah'a kulluk edecek ve ona hiçbir şekilde şirk koşmayacak insanları yaratacağına inanıyorum. Böyle bir nesil gelecek. Efendimiz (s.a.v), kahrolsun demiyor. Velew ki kendileri İslam'la buluşmasa bile onların nesillerinden gelen insanlar İslam'la buluşsun, vahiyle buluşsun.

Değerli dostlar, Efendimiz (s.a.v)'in Taif duası da çok uzun ama bu örneği anlattıktan sonra şunu söyleyeyim: Bir mübelliğin en zor şartlarda hatta bir damar tıkanması yaşandığı anlarda bile ana misyonunun kahr değil, kurtuluş olduğunu bize gösteriyor. Bu bir mübelliğin, İslam'ın, vahyin temel çizgisidir bu, bir arızı tercih değildir. Taif duası ve Taif'te Efendimiz (s.a.v)'in söylemiş olduğu temel misyondur, arızı bir tercih değildir. Eğer arızı bir tercih olsa Efendimiz (s.a.v) o durumda insan nefsiyle başbaşa kalır ve der ki ne olursa olsun yıkılsın gitsin der. Ama Efendimiz (s.a.v) en zor şartlarda bile ana misyonunu hiçbir zaman kaybetmiyor. Bazı zaman bu ülkenin şartları İslam dünyasının şartları o kadar zorluyor ki hangi noktaya bakarsanız bakın zorluyor ve insan şunu söylüyor: Kahrolsun diyorsunuz, şöyle olsun böyle olsun diyorsunuz ama buna rağmen bizim dememiz gereken şey, kurtulsunlar, hidayete ersinler. İslam'a hakaret edenlere bile kurtuluş dilemek çok zormuş, yani yapabilirsek

çok büyük bir babayığittir. Yani düşünün İslam dünyasına eziyet eden insanlar, şunlar bunlar var; siz, onlara ellerinizi açmışsınız "Yâ Rabbim, bu insanların yüreklerini hidayetle buluştur diye dua ediyorsunuz, bu büyük bir şey, bu bizim sosyal hayatımıza, konuşmalarımıza, tebliğimize ve yazılarımıza kitaplarımıza yansımali. Bunu biz insanlara sunmak için elimizden gelen bütün gayreti göstermek zorundayız.

Zannedersem Hayber Fethi esnasında Hz. Ali atına binmiş kılıcını kalkanını kuşanmış. -savaş yanlış olabilir.- Efendimiz (s.a.v)'in tam savaşa giderken Hz. Ali'ye söylemiş olduğu bir söz var. Bakınız, savaş normal ortam değil, savaş olağanüstü bir ortam ve bu olağan üstü ortamda Efendimiz (s.a.v)'in Hz. Ali'ye söylemiş olduğu bir söz var. Hepimiz biliyoruz bu söz: "Ya Ali, biraz sonra savaşa gidiyorsun, savaş meydanına kılıcını, kalkanını kuşanmışsın. Atına binmişsin, devene binmişsin, biraz sonra can pazarı. Efendimiz (s.a.v) şöyle devam ediyor "Ey Ali, senin elinle bir kişinin hidayete ermesi, güneş üzerine doğup battığı bütün her şeyden daha hayırlıdır." Hadisin başka bir varyantında şunu söylüyor: "On aylık gebe kırmızı develerden daha hayırlıdır. Ovalar dolusu kırmızı develerden daha hayırlıdır." O zaman kırmızı deve Mercedes, BMW demek. Efendimiz (s.a.v) savaşa giderken Hz. Ali'yi bu öğütlerle gönderiyor. Ve bunun arkasında şu var, bunun arkasında bir hikmet var. İslam'daki cihad bile diriltmek için. Kangren bir hücreyi kesiyorsunuz mecbur olduğunuzda. Ki beden yaşasın, yoksa İslam'daki cihad bir kan dökme değil, bir tebaa artırımı değil, bir sayı çoğalması değil, tam tersine yürek çoğalması. Onun için bu ana misyonu bizim her zaman, her zeminde ifade etmemiz lazım değerli kardeşlerim.

Din dili, gönül dili dedik, gönül dili yürek dilinde Efendimiz (s.a.v)'in şu vasıfları öne çıkıyor; Allah'tan bir rahmetle onlara yumuşak davran.

Din dili, gönül dili dedik, gönül dili yürek dilinde Efendimiz (s.a.v)'in şu vasıfları öne çıkıyor; Allah'tan bir rahmetle onlara yumuşak davran. Yumuşak davranmak. Bir mübelliğ yumuşak davranmalı, bir terbiyeci yumuşak davranmalı. İnsanların sizin elinizden tutmasına, elbisenizden tutmasına imkân sağlamanız lazım. Onun için Kur'an-ı Kerim'de öyle diyor: "Allah'tan bir rahmetle onlara güzel davrandı. Eğer sen katı kalpli olsaydın, acımasız katı kalpli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi."

Yumuşak davranmak. Bir mübelliğ yumuşak davranmalı, bir terbiyeci yumuşak davranmalı. İnsanların sizin elinizden tutmasına, elbisenizden tutmasına imkân sağlamanız lazım. Onun için Kur'an-ı Kerim'de öyle diyor: "Allah'tan bir rahmetle onlara güzel davrandı. Eğer sen katı kalpli olsaydın, acımasız katı kalpli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi."

Allah (c.c.), Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi vesellemle ilgili bir ayeti kerimede şöyle buyuruyor bakınız -benimki bir hatırlatma- Şu ara suresi, üçüncü ayeti kerime: -Kehf suresinde bir benzeri- "Onlar inanmıyorlar diye ey Muhammed neredeyse kendini helak edecektin." Bu Allah'ın Peygamber Efen-

dimize bir durum tespiti; bakınız, bir durum tespiti. Allah-u Zülcelal şunu çok iyi biliyor: Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi vesellem onun koruması altında, onun teyidi altında. Allah-u Zülcelal yine şunu çok iyi biliyor ki hidayet ancak Allah'ın elinde Allah'la birlikte. Peki niye bunu söylüyor? Bunu niye söylüyor? "Neredeyse iman etmiyorlar diye kendini helak edecektin." Yani Allah Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemle birlikte bu dinin mübelliğleri için adeta şunu söylüyor, diyor ki "insanların hidayeti için kendi kendinizi helak edecek kadar çalışın; ne kadar çalışırsanız. Bu çok ciddi bir durum tespitidir. Hidayet Allah'ın elinde olduğu halde bir mübelliğ, bir tebliğci, bir Müslüman insanların hidayete erebilmesi için kendisini helak eder derecesinde çalışması, çabalaması lazım. Acaba bir yüreğe daha girebilir miyiz? Acaba bir gönle daha girebilir miyiz? Onun için biraz önce konuşmamın başında da söyledim, bir doktorun yanlış tedavisinden, yanlış tedavi yönteminden dolayı meslekten uzaklaştırıldığını görüyorsunuz. Acaba bizim yanlış tebliğimizden, yanlış ifadelerimizden yanlış söylemlerimizden, fikirlerimizden, üsluplarımızdan dolayı bizim kaç tane firemiz var? Acaba bizim de kaç tane bizim de yüreğini katlettiğimiz, uzaklaştı-

duğumuz, uzaklaşan, İslamdan, Kur'an'dan bizden, Müslümanlardan uzaklaşan, acaba bizim yanlışlarımız sonucunda kaç insan, kaç gönül var. Bunun çok ciddi olarak üzerinde düşünmemiz lazım.

Onun için yıllardan beridir bir tebliğ dili arıyor dedim. Hakikaten öyle. Bu tebliğ dili milli mi olacak, ulusal mı olacak, küresel mi olacak, birazcık sağcı mı olacak ki bu diller kullanıldı. İslami tebliğde sağcı bir dil, solcu bir dil, ulusal bir dil, küresel bir dil kullananlar oldu. Ama dinin dili özgündür ve kendine hastır. En ağır hakikatleri söylerken bile merhametin coştüğünü görürsünüz; merhamet pınarlarının kaynadığını görürsünüz. Kur'an-ı Kerim'de bir ifade var; çok zarif bir ifade. Allah diyor ki "Ey iman edenler. İçki, kumar, fal okları şeytanın pis işlerindendir. Onlardan sakının ki kurtuluşa eresiniz." Bu ayet-i kerimenin sonu şöyle bitiyor; "Bunlardan vazgeçtiniz değil mi? ifadeye bakın hele; vazgeçtiniz değil mi? Bıraktınız değil mi bu kötü şeyleri, bu kumarı, bu içkiyi, bu fal oklarını, bu puta tapmayı bıraktınız değil mi? Şimdi biz değil mi diye soran bir Rabbin kullarıyız. Biz değil diyoruz; bırak diyoruz; etme diyoruz; edersen mahvederim diyoruz. Lisanı halimiz ile dilimizle bunları söylüyoruz. Ama Rabbul Alemin bile kullarına özellikle büyük günahlardan vazgeçirmek için soru edatıyla soruyor: "vazgeçtiniz değil mi, bıraktınız değil mi, terkettiniz. Başka bir ayet-i kerimede, Hucurat suresinde: -özellikle giybetle alakalı ayeti kerime'nin sonunda bu ifade geçiyor- "Sizden herhangi biriniz ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi; hoşuna gider mi; tiksindiniz değil mi?" Şimdi bu ifadelerin hepsi bize bazı şeyleri öğretmeli. Onun için değerli dostlar, değerli kardeşlerim, bizim tebliğ dilini çok iyi kavramamız lazım. İnsanların yüreklerine ulaşabilmek için elimizden geleni göstermemiz lazım. Bizim dilimizle insanlar dinden, vahiyden, Kur'an'dan, sünnetten, Müslümanlardan uzaklaşmamalı. Cemiyetten, vakıftan, dernekten uzaklaşmamalı. "Bunlar mı? söyleme yav; hiç merhamet yok ki." Dememeli. Gelmeli, bir adım daha gelmeli, bir adım çıkarmışsak iki adıma, iki adım çıkarmışsak üçüncü basamağa çıkartmanın yollarını aramalıyız. Çünkü bu yürek çoğalmasını sağlamak için elimizden geleni yapmak zorundayız. Peygamber Efendimiz Veda Haccında "burada bulunanlar bulunmayanlara anlatsın" derken mesajımı çoğaltın, yürekleri çoğaltın, zihinleri çoğaltın, gönülleri çoğaltın diyor. Bizim o yürekleri çoğaltmamız lazım.

Peki bunun karşılığı ne? Bunun karşılığı şu: Yüz aklı. Efendimizin söylemiş olduğu bir

hadis-i şerif ile bitirmek istiyorum: "Bizden bir söz işitip de onu işittiği gibi tebliğ edenin Allah (c.c.) yüzünü ak etsin. Yüz aklı. Bir Hocae-fendi vardı öyle derdi. Yavrum derdi, ne mutlu derdi, yüz aklı ile ahirete göç edenlere. Yüz aklı, bir Müslümanın en büyük mükâfatı yüz aklı. Bu Peygamber duasıdır. Efendimiz (s.a.v.)'in duasını almak için biz de her zaman bu anlamda dikkatli olmak zorundayız. Medyanın, basın, yayının, hâkim diline kanıp da biz de vahyin o güzel, zarif, latif dilinden uzaklaşmadan çok daha tatlı bir dil kullanmak zorundayız. Sohbetlerimizde, konferanslarımızda, mescidlerimizde ama her yerde.

Bir hadis-i şerifle bitirmek istiyorum. Hepinizin bildiği bir hadis. Diyor ki Efendimiz: "Bir kadın vardı. Kediye kilitledi, ona yemek vermedi, yemek bulmasına da müsaade etmedi. Ve o kadın kedinin ölmesine sebebiyet verdiğinden dolayı cehenneme gitti. Bir kedinin gıda maddesi bulmasına imkan sağlamamış, onu bir yere kilitlemiş ve ne yemini vermiş, ne de yem bulmasına yardımcı olmuş ve onun yüzünden cehenneme gitti? diyor. Bakınız bir kedi. Bu ülkede ruhunun yüreğinin gıdasını bulamayan yüzlerce, binlerce genç var, kız var, anne var, baba var, bacı var, dede var, nene var. Bunlardan dolayı Allah bizi sorgularsa halimiz nice olur. Bir kedinin gıda bulamadığından dolayı cehenneme gitmesine vesile oluyor ise acaba biz dilimizle tavrımızla, lisanı halimizle, sunuşumuzla insanları gıdalandırmayıp güncel tabirle besin zehirlenmesiyle karşı karşıya bıraktığımızdan dolayı acaba ne kadar mesulüz? Onun için değerli dostlar, Rabbin hepimizin Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem İslamdaki kullanmış olduğu dili öğrenmeye, o dili kullanmaya layık bir kalp, bir yürek versin, bir zihin versin, bir dil versin. Hepimizi Efendimiz sallallahu aleyhi vesellemeyle aynileşme, benzeme gayretinde olanlardan eylesin, Müslümanlardan eylesin, mü'minlerden eylesin, mübelliğlerden eylesin. Çünkü onun kullandığı dil hakikaten bir merhamet diliydi. En ağır cezaları verirken bile en ağır cezalar verip uygularken bile "şu cezası uygulanan adamın imanı Medine halkına dağıtılsa Medine halkına yeter diyebilecek kadar hem o kimseyi hem çevresindeki insanlara çok ciddi mesaj sunan bir Peygamber.

Rabbimiz hepimizi Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi veselleme layık bir ümmet eylesin, onun gibi bir dile sahip diliniz olsun, kalbimiz olsun, yüreğimiz olsun, zihnimiz olsun ki yürekler çoğalsın. Dinlediğinizden dolayı hepimize teşekkür ediyorum. Allah'a emanet olun. Selam aleyküm.

Olmaya Devlet Cihanda...

Cihad BATMAZ

Devletin gerekliliği

Devlet; yaratıcının emri mi? Toplumların bir arada yaşama zorunluluğunun sonucu mu? Yoksa bazı insanların başka insanlara tahakkümünün aracı mıdır? Devlet kurumunun var olma sebebini araştırırken öne çıkan sorulardır. Devletin birçok tanımı yapılabilir, bunun yanında; çeşitli sebeplerle bir arada yaşamak zorunda olan halk veya halkların ekonomik, güvenlik, hukuk ve siyasi irade dengelerini sağlayan tüzel kişilik olarak özetlenebilir.

Peki, insanlar yaşamlarını devam ettirmek için böylesine devasa kurumlara neden ihtiyaç duymuştur? **Freud**, devletin kuruluş amacının kökenine inmeye çalışırken "cinsel kıskançlık" kavramına dikkat çekmiştir. Bu konudaki tespitlerini yapmak için devlet kavramının ortaya çıkış noktalarını belirlemeye çalışır ve yaşadığı dönemde hâlâ devlet düzenine geçmemiş ilkel kabileler üzerinde çalışır. Bu kabilelerin geneline bakıldığında merkezi bir devlet sistemleri olmasa da klanlara bölünmüş şekilde ve her klanın otoriter figürleri olduğu göze çarpar. Freud klan liderlerinin, rahiplerinin veya otoriter ayrıcalıklara sahip fertlerinin özellikle klan içindeki her türlü cinsel yaklaşıma ve ailesel planlamada söz sahibi olduğunu ve bu durumun onları 'cinsel kıskançlık' güdülerini doyurarak ayrıcalıklı hale getirdiğini düşünür. Böylece devletin vazgeçilmez özelliği olan 'bürokratik seçkinliğin' de temelleri atılmış olur. Bilindiği üzere bütün dinlerin temelini de baba korkusu eksenli 'ovidius' kompleksine bağlayan Freud cinsel kıskançlık bağlamında devlet ve din arasında paralellik kurar. Böylece devlet kurumunun kökenlerini

içgüdüsel sebeplere bağlar ve devletin kaçınılmaz bir olgu olduğunu çıkarırsar.

Devletin tarih olgusu içinde vazgeçilmezliğini savunan ama bunun sebebini insan ırkının edimselliğine değil de yaratıcının mutlak kanunlarına bağlayanlar vardır ki, bunların başında Hegel gelmektedir. Hegel devleti tanrının dünya üzerindeki nizam aracı olarak görür ve bir manada bu kurumu kutsallaştırır. Bu düşünce ile hareket edildiği zaman; devletin varlık sebebini insanların huzur ve mutluluğudur çizgisinden, insanların varlık sebebi devletin bekası ve devamlılığıdır çizgisine gelir. Devleti kutsallaştırmak, tarih boyunca toplumlara aidiyet hissi verme, savaşlara motive etme, yoksullukları karşısında çıkaracakları başkaldırlara savunma ve bürokratik seçkinlere dokunulmazlık sağlama gibi amaçlar içermiştir. Beklide bunun en ciddi sıkıntıları İslam eksenli

devletlerde görülmüştür. Genel kabul çerçevesinde değerlendirecek; yeryüzünde tek halife, tek İslam devleti, tek adalet sağlayıcı sistem olarak kendilerini gördükleri için kurulan her İslam devlet yapılanması kendisini yeryüzündeki Müslüman toplumların lideri ve dinin son kalesi olarak görmüştür. Allah'ın dininin zelil olmaması gerektiği hasebiyle zamanla bu devletlere temsil ettikleri değerlerden daha fazla anlam yüklenmeye başlanmış ve bir manada kutsallar yer değiştirmiştir. Dolayısıyla zamanla kuran-sünnet çizgisindeki devlet anlayışından Hegel çizgisindeki kutsal devlet anlayışına gelinme kaçınılmaz olmuştur. Aynı durumu toprak, bayrak, amblem gibi gereğinden fazla kutsallaştırılan argüman için de söyleyebiliriz.

Tabi ki Müslüman devletlerdeki devleti kutsallaştırma sadece bu iyi niyetle yaklaşımların sonucu değildir. Geçmişteki İslam devletlerinin aile mülkü olması ve ailenin devletle birlikte kendilerini kutsal etmeleri, devlette kadrolaşan seçkinlerin konum kaygıları ve halkı motive araçları bu durumlara teşkil oluşturan diğer sebeplerdir. Ayrıca belirtilmesi gerekir ki 'kutsal' kelimesinden en fazla imtina eden ve her türlü kutsalı suç kapsamında gören komünist devletler, söz konusu devlet olunca kutsal kavramını sömürü düzeyinde kullanmaktan kaçınmadılar. Komünist devletlerdeki dini ayinleri aratmayan devlet törenleri, devlet başkanları öldüğünde günlerce süren yaslar ve sağlığında gördükleri mistik yaklaşımlar konunun kendi içindeki tutarsızlığına işaret etti.

Şüphesiz işçi sınıfının doğmasıyla ve kentleşmenin hızlanmasıyla devlet kavramı da yeniden tartışmaya açılmaya mahkûm olmuştur. Artık devletin toprakları genişletme, din-mezhep koruyucusu ve adalet sağlayıcısı görevlerinin

Genel kabul çerçevesinde değerlendirecek; yeryüzünde tek halife, tek İslam devleti, tek adalet sağlayıcı sistem olarak kendilerini gördükleri için kurulan her İslam devlet yapılanması kendisini yeryüzündeki Müslüman toplumların lideri ve dinin son kalesi olarak görmüştür. Allah'ın dininin zelil olmaması gerektiği hasebiyle zamanla bu devletlere temsil ettikleri değerlerden daha fazla anlam yüklenmeye başlanmış ve bir manada kutsallar yer değiştirmiştir. Dolayısıyla zamanla kuran-sünnet çizgisindeki devlet anlayışından Hegel çizgisindeki kutsal devlet anlayışına gelinme kaçınılmaz olmuştur. Aynı durumu toprak, bayrak, amblem gibi gereğinden fazla kutsallaştırılan argüman için de söyleyebiliriz.

yanında; refah seviyesini yükseltme, işçi-işveren koordinasyonu sağlama ve toplumsal sınıfları yönetme gibi görevleri peyda olmuştur. Devlette savaşma, devleti dönüştürme ve hatta devlet mevhumunu tamamen ortadan kaldırma (anarşistler) gibi fikirleri barındıran ideolojiler bu süreçten sonra önemli ölçüde kabul görmüştür.

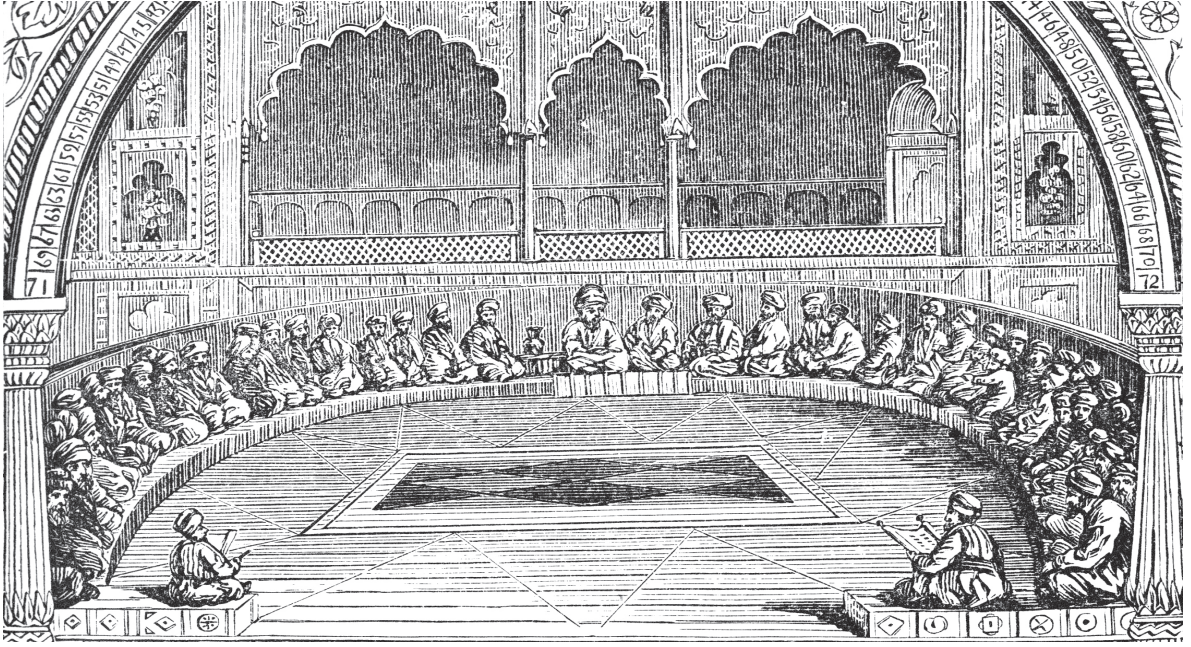
Marks, Hegel'in tersine devletin toplum için var olduğunu, devleti var eden ana unsurun kurallar ve kurumlar değil toplumun kendisi olduğunu savunmuştur. Sermaye sahiplerinin devleti emek sahiplerinin haklarını daha sorunsuz gasp edebilmek için kullandıklarını ve finanse ettiklerini belirtmiştir. Dolayısıyla sermaye sahiplerinin tekelinde olan devletler, onların elinden alınıp topluma haklarını eşit paylaşmayı görev edinen kurumlar haline dönüştürülmesi gerekir. Bunun için de mevcut devlet

sistemlerini gerekirse zor kullanarak yıkmak ve yeniden toplum tekelinde devleti oluşturmak gerekir. Devlet kurumunun yıkılması gerektiğini savunan diğer önemli bir düşünce akımı da anarşizmdir ki bunların yıkmaktan kastı lağv etmektir. Anarşistlere göre toplumları mutsuzluğa iten ve bütün olumsuzlukların kaynağı devlet yapılanmalarıdır. Bu yapılanmalar olmadan insanlar daha huzurlu hayatlar sürebilir. Özet olarak:

Hegel'e göre devlet kutsal ve gereklidir. Freud'a göre kaçınılmazdır. Marks'a göre sosyal olmalıdır. Anarşistlere göre ise lüzumsuzdur.

Devletin gelişimi

Siyaset kurumu temsili rejimlerde daha çok önem arz etse de, tarih boyunca devletlerde önemli yer kaplamıştır. Kurulan her devlette halk temsili sağlanmasa da bürokrasi olagelmıştır. Bürokrasinin etkin olduğu her yerde si-

yaset devreye girer. En küçük kabile klanlarında bile belli bürokratik kurallar ve bürokratik seçkinler olmuştur. Siyasetin en kısa ve en öz tanımını ise; bürokraside seçkinlerin kadrolaşma süreci, olarak yapabiliriz. Siyaset tarih boyunca devlet-i âli'nin topraklarını genişletme, devlet sahibi ailenin yüceliğini anlatma, halkın temsili ve taleplerini devletin üst kısımlarına taşıma gibi görevlerin kisvesi altında her zaman birincil işlev olarak bürokratik seçkinlerin konumlarını korumak ve genişletmek olarak varlığını sürdürmüştür. En katı monarşilerde bile bürokratik seçkinler devletin vazgeçilmez ve dokunulmaz unsurları olmayı başarmıştır. Osmanlı'nın son dönemlerinde sistemin kaç tane padişah harcamasına rağmen bürokratik seçkinlerin dokunulmazlıklarına hâlel getirememesi buna düşündürücü bir örnek teşkil eder. Hatta Prof. Fikret BAŞKAYA cumhuriyet rejiminin başa gelmesini sadece ülke sahiplerinin yer değiştirmesi veya unvan değiştirmesi olarak görmüş ülkeyi asıl yöneten bürokratik seçkin kadronun sabit kaldığını savunmuştur. Hele bir de bir ülkede bürokrasiyi askerler kontrol ediyorsa bu devlet için siyaset kurumu ve halk temsili formaliteden öteye geçmez. Buraya sebep-sonuç penceresinden yaklaşacak olursak şöyle bir tartışmanın kapısını aralamış oluruz: devletler mi 'bürokratik seçkinleri' doğurmuştur, yoksa bürokrasi sahipleri mi cinsel kıskançlıklarını doyurmak için ve bunun devamında ayrıcalıklarını garanti altına almak için devleti icat etmişlerdir.

Elbette devlet gibi kompleks yapılardan bahsediyorsak bu yapıları seçkin kişiler yönetmeli-

dir. Burada önümüze **elit** kavramı çıkıyor. Elit-seçkin ayırımına varmadan devlet bürokrasisine topyekûn saldırmak ta acımasızlık olacaktır.

Bütün unsurlarının şehirlerde yaşamak zorunda olmadığı, üretim-tüketim dengesinden toplumunun bütün bireylerinin ortak etki görmediği, halkının inanç bakımından benzerlik gösterdiği daha ilkel devletlerde ön plana fazla çıkmasa da, günümüz devletlerin vazgeçilmez "rejimler"dir. Rejimlerin altyapılarını inanç sistemleri ve ideolojiler oluşturur. Birkaç ideolojiyi temel alan rejimler olduğu gibi, ideolojisini rejim halinde kullanan devletler de vardır (komünizm, faşizm, laiklik). Günümüz devlet yönetimlerinden en makulü olarak lanse edilen demokrasi rejimidir. Bu yönetim sistemini ne tek başına bir ideoloji, ne de tek başına bir rejim olarak tanımlayamıyoruz. Anayasasının ilk ve değişmez maddelerini kuran-sünnetten ilham alan devletler de demokrasi ile yönetildiğini iddia etmekte, aynı şekilde laik devlet yapısına sahip ülkeler de olabilmektedir. Bu demokrasinin bir güzelliği midir yoksa tutarsızlığı mıdır? Ayrı bir tartışma konusu olabilir. Kesin olan bir şey var ki demokrasi kavramının pratik-teori bağlamında çıkmazları vardır. Demokrasinin teorik tanımlarına bakıldığında neredeyse hiçbir ideoloji veya vicdan sahibi hiçbir rejim kendisini demokrasiden beri tutamıyor. Fakat pratik uygulamalarına geldiğimiz zaman en demokratik ülkelerde bile halk kendisi için iyi olanı ne kadar yönetime yansıtıyor tartışılır. Noam CHOMSKY'nin şu önermesine hangimiz karşı çıkabiliriz: bir halk rejimi olan demok-

raside ne zaman halk ve endüstrinin çıkarları karşı karşıya gelse kazanan hep endüstri olmuştur. Bu tespitin ışığında düşünürsek, madem demokrasilerde her şey halk bireylerinin reyine bağlı ve her bireyin konumu ne olursa olsun tek reyi var, o halde sermaye dediğimiz kişiler sayıca daha kalabalık! Söz gelimi ülkemizde on yıldır iktidar partisi meclisteki ezici çoğunluğa sahipken, aynı parti yöneticileri başörtüsü yasağının mağduriyetini yaşamışken, ülkenin büyük çoğunluğu bu yasağın kalkmasını isterken, geçen on yıla rağmen yasak hala sürmektedir. Acaba demokrasi çoğunluk rejimi değil midir sorusu "acaba iki kere iki dört etmez mi?" ye kadar gider. SOREL: "demokrasi sermayelerin kurduğu yalancı cennettir." derken aslında demokrasinin pratik-teori çıkmazına çok iyi işaret etmiştir. Yani demokrasi halkın kendini yönetmesinden çok kendini yönettiğini sanması rejimidir. Şunu da unutmamak gerekir ki halklar, kendilerini yönetip yönetmediklerini, her zaman umursamayabilirler. Refah seviyesi, yöneticilerinin tutumları, gibi değişkenler bu konuda belirleyicidir. Örneğin Freud'un araştırmalarının ışığında düşünürsek; ilkel bir kabile şefinin cinsel kıskançlık sınırları, kabile üyelerinin yaşam alanlarını zorlamadığı sürece şefe itiraz gündeme pek gelmeyecektir. İdeolojilerin oluşturduğu devletler olduğu gibi, devletlerin tarih sahnesine çıkması ile insanların tanıştığı ve Fransız devrimi ile ete kemiğe bürünen ideolojiler de vardır. Bunlara milliyetçilik, ulusçuluk, cumhuriyetçilik akımlarını örnek gösterebiliriz.

Devlet denilen kurumların vazgeçilmez unsurlarından biri de kutsallardır. Devletini veya bizzat yöneticilerini kutsallaştırmada yetersiz kalan bazı ulusların, bürokratik seçkinleri kendilerine başka kutsallar üretmekten geri durmazlar. Bunların en önemlisi ve seküler devletlerde bile kutsallığını kolaylıkla koruyabilen unsur topraktır. Yeryüzünde zaman ve mekân işgal etmiş birçok devlet, sahibi olduğu toprakları kutsamıştır. Toprağın kutsallığı halkın motivesi ve teskini noktasında önem arz etmiştir. Sözgelimi; Anadolu'da bir annenin tam olarak ne sebeple öldüklerini dahi bilmedikleri çocuklarının cenazesi başında feryat figan ağlarken "vatan sağ olsun, toprağımız bölünmesin" diyebilmesi bu noktaya ülkemizden trajik bir örnektir. Toprağın kutsal olduğunu halka inandırmış olan bürokratik seçkinler, o toprağın bölünmemesi için ölen gencin ailesinden gelecek olası tepkileri de peşinen bertaraf etmişlerdir. Bunun yanında bayrak, amblem, marş veya ölmüş devlet kurucularına da kutsallık yüklenmektedir. Bu

kadarla yetinmeyip rejimlerini ve ideolojilerini de kutsallaştıran devletler de vardır. İdeolojinin kutsal olması da elbette devlet yönetimini sorgulamanın önüne geçer. (bkz: komünist devletler)

Müslümanlar ve Devlet

Konumuzun ana teması bu olmadığı için bu mevzu üzerinde fazla durmayacağım, lakin devletin varoluş sebeplerinden ve dinamiklerinden bahsetmişken Müslümanlara da bir pencere açmak gerekir diye düşündüm. Müslümanlık ve devlet kavramlarını tartışmadan önce, Müslüman camia için devlet kurumu ne ifade ediyor ve etmeli konusu gündeme getirmeli. Malumunuzdur ki 80 ve 90'lı yıllar ülkemizde İslam camiasında hâkim görüş; Müslümanların ana gayesinin devlet kurmak olduğu ve kutsal kitabımızın büyük ölçüde anayasa niteliğinde olduğuydu. Müspet diyebileceğimiz bir şekilde bu görüşten uzaklaşıldı, fakat menfi olarak görebileceğimiz bir şekilde de mevcut devlete ve rejime entegre olma vuku buldu (tabi burada çoğunluk kast edilmektedir). Buna gerekçe olarak da demokrasi rejiminin İslam'ın ruhuna uygun olduğu ve İslam'da halk temsiliinin önemi vurgulandı. Zaten daha sonra ülkemizde kalmayarak, halkı Müslüman olan ve İslami hareketlerin etkili olduğu başka ülkelerde de aynı süreçler işledi. Demokrasi konusunu daha önce açıkladığımız için tekrar buraya dönmeyecek ve bu gerekçelerin sığılığında bahsetmeyeceğiz. Fakat toplumun geneline, İslam eksenli bir devlet rejiminin aslında halk temsiliini dışarıda bırakmadığını ama temel konularda yaratıcının kanunlarına muhalefet etmeyerek beşeri güçleri halk üzerinde tahakküm etmekten men ettiğini anlatmak gerekmektedir.

Dünya tekrardan ilkel toplumlar çağına dönmeyeceğine ve endüstrinin hayatımızdan kolay kolay çıkmaya niyeti olmadığına göre; çağdaş manada devlet Müslümanlar için gerekli midir değil midir? Tartışması yersizdir. Burada hatırla tutulması gereken iki nokta vardır:

Devlet kurumu Müslümanlar için araç mı amaç mı teşkil ediyor?

Adil ve sürdürülebilir olan bir İslami yaşam için önce devlet kurulup topluma bazı değerler dikt edilecek, yoksa toplum mu İslam'la tanıştırlıp devlet evrilecek?

Bu sorular ışığında daha Müslümanların gayretle, ye'se düşmeden ve beşeri ama şirin gözüken sistemlere kapılmadan insanlığı gerçek çağrıya davet etmeye devam etmeleri dileği ile.

Hayata Şahitlik Etmek

İdris GÖKALP

Hayat, amaçlarıyla, amaçları doğrultusunda yaşanarak ve amaçlarına uygun bir şekilde son bulmasıyla anlamlıdır, onunla değerlidir. Amaçsız bir hayatın insana yakışan bir hayat olamayacağı apaçık bir gerçektir. Esasen ancak anlam yüklü bir hayat yaşayabilenler, hayatlarına verdikleri anlam doğrultusunda kendilerini aşarak başkalarına faydalı olabilirler. Hevânın ve arzunun putlaştırıldığı, günahın alenileştiği ve zulmün meşrulaştığı bir zaman diliminde insan yemekhane, abdesthane ve yatakhane üçgeninde bereketsiz ve anlamsız bir hayat yaşamaktadır. Bu kısır döngüyü tersine çevirecek olan vahyin diriltici ve hayatı inşa edici iklimidir.

Bir Müslüman için hayat, İslâm'a uygun yaşadığı oranda değerli bir anlama sahip olur. İslâm'a uygun olarak anlaşılamayan ve yaşanamayan bir hayatın değeri de yoktur. Allah'ın aziz dini İslam, müntesiplerine kuru bir iman telkininde bulunmaz. Yaşadığımız an ve mekân ne kadar cahiliye karanlığı içinde olsa da, dinimiz hayatın tam ortasından, aktif bir iyilik anlayışıyla hayata şahitlik etmemizi ister. Vahyi ve nebevi bilinci kuşanmış mü'minleri bekleyen bu ağır sorumluluk insanlığın kurtuluşu için olmazsa olmazlardandır. Nebevi hareket metodunu içselleştirmiş mü'minler, Peygamber'in (sav) içinde yaşadığı toplumda, vahyin aydınlığı doğrultusunda şahitlik yaparak nasıl bir toplumsal inkılâp gerçekleştirdiğini gayet iyi bilmektedirler.

Şahit, doğrulayan, ispat eden demektir. Allah'a, varlığına, birliğine, kitabına, peygamberine iman eden bir mü'min, diğer insanların görebilmesi, örnek alabilmesi için bunun vecibelerini ortaya koymalıdır. İmanından kaynaklanan

adaleti, doğruluğu, temizliği, eminliği, kıyâmı sergilemeli ve insanlar üzerinde şahitler olabilmeyi hedef edinmelidir. Şahitliğin tasdik makamı kalptir ve kalbin en büyük şahitliği Allah'a imandır. Müslüman iman ve İslami kimliği gereği karşılaştığı problemlere yönelik rengini belli etmeli, şahsiyetli ve ilkeli bir tavır ortaya koymalıdır. Şahitlik bunu gerektirir. *"Böylece sizi orta yolu benimseyen bir ümmet yaptık ki, siz insanlara şahit (örnek) olasınız ve peygamber de size şahit (örnek) olsun..."* (Bakara 2/143) İmtihanımız, bu şahitliği ortaya koyup koyamadığımız oranda anlam kazanır.

Şahitlik hayatta pasif değil aktif olabilmektir, güdülen değil adalet üzere yöneten olmaktır. Şahitlik adaleti hâkim kılmaktır. Rabbimiz Mü'minlere *"Ey iman edenler! Allah için şahitler olarak adaleti yerine getirenler olun"* (Nisa 135) buyurmaktadır. Şahitlik hayata müdahil olmaktır. Zulme, haksızlığa, tuğyana, günaha, yalana ve şirke müdahale... Müdahale ve mücadelenin alanı hayatın tümünü kapsamaktadır. Mü'min birey itikadi, ibadi, siyasi, ekonomik ve toplumsal şirkleri ortadan kaldırmakla mükelleftir. Allah'a karşı sorumluluklar, gerektiğinde gece gündüz, gizli açık malından harcamayı, gerektiğinde hicret, gerektiğinde ölmeyi zorunlu kılabilir. Evet, asrın garibi Müslüman için hayata şahitlik etmek kolay değil. Yol, dikenler ve engellerle dolu; lakin nebevi mirası devam ettirmek ve Allah'ın cennetine talib olmak için elzem bir durum bu.

Bir hırka, bir lokma anlayışını reddeden dinimiz, çarpıtılmış zühd anlayışına, bidat, hurafe ve içinde şirki barındıran tasavvufi ritüellere; bununla birlikte insanı miskinleştiren ve pasifleştiren mistik yaşantıya karşıdır. Bu karşı oluş

Kur'an'ı hakkıyla okuyan her Müslüman tarafından tüm çıplaklığı ile müşahade edilecektir.

Kur'an'ın bir hayat kitabı olduğunu ve hayatın her anına ve alanına hayr ve adalet üzere müdahale ettiğini bilen Müslümanların yaşadıkları hayatta pasif olmaları beklenemez. Mü'minler bir haksızlık, kötülük ve zulüm gördüklerinde bunu elleriyle veya dilleriyle engellemeleri gerektiğini, bu da olmuyorsa hiç değilse kalben bu fiilleri çirkin görmeleri gerektiğinin bilincindedirler. Müslümanlar iyiliği emretmek ve kötülükten alıkoymak gibi ilahi bir misyon ve sorumlulukla mükelleftirler.

Hayata tevhid ve adalet üzere şahitlik yapmak gerekir. Tevhid, İslam inancının temel şiaıdır. Müslüman, kalbini ve zihnini asrın modern putlarından tevhidin nuru ile temizleyebilir. Tevhid abı hayattır. Ölü kalpleri diriltir; insanı karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Tevhidin ve adaletin bireysel ve toplumsal hayatta tesisi ancak hayata hakkıyla şahitlik yapan muvahhidlerin eliyle mümkün olacaktır.

Tevhidi bilinçle hayata şahitlik yapan bir Müslüman'ın lüğatinde vurdumduymazlık, sorumsuzluk ve "bana ne"cilik yoktur. Şehadet aşkı ile yanan bir Müslüman takva libasını; yani sorumluluk bilincini kuşanarak kendisini ve ailesini yakıtı insanlar ve taşlar olan cehennem ateşinden koruyacaktır. Sürekli bir iç muhasebe içinde kendini hayatın zorluklarına hazırlayan, namazla ve sabırla Allah'tan yardım dileyen ve Aziz dinimiz İslam'ın egemen olması için cehd eden yine hayata şahitlik eden Müslüman'dır.

Hayatında şahitliği gerçekleştirenlere Rabbimiz şehadeti nasip edecektir. Şehit olmakla bir anlamda salt kendimizi kurtarmış oluruz. Kendi cennetimizi kurtarmış oluruz. Şahit olarak yaşarsak, belki binlerce insanın cehennemden kurtulmasına vesile olabiliriz. Yani şahitliğimizle, sorumluluğumuzla, örnekliğimizle, insanları hıdayete ve hakikate çağırmadaki kararlılığımızla binlerce insanın kurtuluşuna vesile olabiliriz. Bu açıdan, şehitliği kavradığımız kadar şahitliği de kavramamız gerekiyor, önemini idrak etmemiz gerekiyor. Birine önem vermek, diğerinin önemsizliği anlamına da gelmiyor. Ya da onu es geçmek veya onun ağırlığının hafiflediği anlamına

Tevhidi bilinçle hayata şahitlik yapan bir Müslüman'ın lüğatinde vurdumduymazlık, sorumsuzluk ve "bana ne"cilik yoktur. Şehadet aşkı ile yanan bir Müslüman takva libasını; yani sorumluluk bilincini kuşanarak kendisini ve ailesini yakıtı insanlar ve taşlar olan cehennem ateşinden koruyacaktır.

gelmiyor. Şahitlik bilinciyle, şehadet ruhuyla, arzusuyla yaşayan mü'minin temelde hayata yaklaşımı şudur: Kendisini bu dünyaya ait hissetmez. Bu dünyaya takılı kalmaz. Tüm hesaplarını bu hayat ekseninde düşünmez. Şahitlik ve şehadet bilincini yakaladığı zaman esas ait olduğu dünyayı idrak etmiş olur. Yani şahit, aynı zamanda yaşayan şehit demektir. Şehit de değerleri için kendini adayıp, feda edip ölümsüzleşen kişi demektir.

Hayata şahitlik eden Müslüman kapitalizm nifakını İnfak ibadetiyle bertaraf

edeceğini bilir. Hayatın odağına serveti ve hazzı yerleştiren, istek, arzu, tamahkârlık ve mülkiyeti kamçıl原因 ve bizleri tüketim çılgını yaparak hayatı tatminsiz ve mutsuz bir seviyeye indirgeyen kapitalizm, hayata şahitlik eden Müslüman'ın en büyük düşmanıdır. Modern zamanlarda kimileri şahid olmak için gayret ediyor, kimileri sahip olmak için. Müslüman inandığı ulvi değerler uğruna hayata şahitlik yaparak sonsuz nimetlere müşteri olmuştur. "Allah mü'minlerden, mallarını ve canlarını, kendilerine (verilecek) cennet karşılığında satın almıştır." (Tevbe 111)

Mü'min vahyin şahididir. Bu şahidlik ilahi iradenin Müslüman'a yüklediği asli sorumluluktur. Yüce Kitabımızda mü'minler: "Rabbimiz! İndirdiğine inandık, Peygambere uyduk; bizi şahid olanlarla beraber yaz". (Ali İmran 53) dediler. Vahyin ve İslam'ın şahidliği, kınayanın kınamasına aldırmadan, mazlum ve mahrumun hakkını korumak, haksızlıklara karşı koymak, doğruların modeli olmak, kısaca tüm insanların takip edeceği bir yol çizmekle mümkün olacaktır.

Şahitlik etmek İslam'ın tanığı olmak demektir. İslam ortaya konulan canlı tanıklıklarla açığa çıkar, sessizliği bozar, cahiliyenin gerçek yüzünü, sömürgeci, köleleştirici taraflarını deşifre eder. Şahitlik, hayatın çeşitli aşamalarla dolu bir imtihan olduğu bilincini taşımaktır; zalimlere karşı en üstün konum alıştır.

Rabbimiz bizleri hayata hakkıyla şahitlik edenlerden eylesin. Kur'an'ın ve Hz. Resul'ün sünnetinin rahle-i tedrisatında ömür tüketerek hayata şahitlik edenlerden eylesin. Rabbim Müslüman'ca yaşamayı ve iman üzere ölmeyi nasip etsin. Hz. Ömer'in güzel duasıyla bitirecek olursak: "Allah'ım bizleri şehitlikle rızıklandır."

Öykü: Borç

Fatih PALA

O gün bir sıkıntıyla uyandı sabaha. Ama yine de: "Bismillahirrahmanirrahim" ile kalkmayı ihmal etmedi yatağından, eliyle yorganını üzerinden atarken. Hamd etti yeni bir günü başıslayana. Zira her yeni günün yepyeni bir imkân sahası olduğunun bilincini taşıyordu aklında, kalbinde. Ahşap çerçevesi ve çift camlı pencereden içeriye izinsizce ve bir o kadar da nazikçe süzülen güneşin ışığı: "Kalk bakalım, Allah kerim her zamanki gibi." nasihatini çağırıyordu değdiği noktalardan muhatabına. Bahçedeki akasya ağacını yuva edinmiş pervasızca ve umarsızca ötüşen kuşlara takıldı gözleri: "Ah ne olaydı sizler gibi dertsiz olaydım." cümlesi döküldü kurumuş ve yıllardır orta kısmı yarık olan ne vakit gülüverse, gülüşünü sancıya dönüştüren o kalın dudaklarından. Kullanmadığı ilaç, sürmediği merhem kalmamıştı ama o yarığın iyileşmeye hiç niyeti yoktu. Kendisiyle birlikte ömrünü tamamlayacaktı galiba o yarık.

Zor bir gün olacak gibiydi kendisi için. Aylardan beridir zihninde dert yumağı gibi büyüttüğü borcunun ödeme günüydü. Büyük heveslerle, tarıfsız hayallerle satın aldığı ve samimi bir hissedişle; "Şanı pek yüce olan Rabbim! Cennetimiz olacak bir mekân eyle." diye dualarda, niyazlarda bulunarak taşındığı güzelim evinin borcunun ödeme günüydü o gün. Belki de ömrü boyunca ilk kez bu kadar büyük bir borcun altına girmişti. Yalnızca Rabbine güvenerek ve yalnızca Ondan yardım umarak girişmişti ev alma işine. Biliyordu ki, yerlerin, göklerin ve her ikisinin arasındakilerin Sahibi olan Rabbi Allah (cc), onu sahipsiz bırakmazdı. "Rabbim! Yalnız

sana güvendim, sana sığındım, sana dayandım ve sadece senden isteyip senden bekliyorum yardımı." duasını o kadar yerleştirmişti ki içine, neredeyse yapmadığı vakit yoktu. "Mahcup etme, utandırma Rabbim!" demişti borç sednini henüz imzalarken. Yardımın geleceğine kesinkes inanıyordu. Kalbinde zerrece şüphe yoktu. Ama gelin görün ki, beşer olmağın getirdiği ve zihinde estirdiği "Ne olacak, nasıl ödeyeceğiz?" şüphe rüzgârları ister istemez rahatsızlık doğuruyordu.

Tarihte yardım edilmişlerin misali çoktu. Her vakit aklına ilk gelen, Musa aleyhisselam ve kavmine yardım edilme vakasıydı. Hani Musa aleyhisselam kavmini de alıp Rabbinin izniyle Kızıldeniz'e doğru yola koyulmuşlardı. Gaye Firavun zulmünden ebediyen kurtulmaktı. İnanç erlerine gün doğmuştu; kötü günler, ezilmişlikler, hor görülmüşlükler, kölelikler... Sona erecekti. İşte tüm bu sebeplerin ve daha nicesinin dayanılmazlığı onları Kızıldeniz'e yöneltmişti. Lakin bir aksilik vardı. Firavun ve askerleri tüm şeytanilikleri ve düşmanlıklarıyla Musa aleyhisselam ve kavminin üzerine doğru öldürsine geliyordu. Ne olacaktı şimdi? Sıkışmışlardı. Arkalarında zalimler şahı Firavun ve kana susamış ordusu; önlerinde ise bin yılların durduramadığı, susturamadığı, dindiremediği, kurutmadığı Kızıldeniz. Ne yapacaklardı? Hemen Musa aleyhisselam'a çıkışmaya başlamışlardı kendilerine göre haklı olarak: "Ey Musa! Delirdin mi sen? Neden bizi buraya sürükledin? Bizi ne duruma düşürdüğünü gördün mü? Beğendin mi yaptığını? Firavun ve ordusu biçecek bizi. Sen bize tuzak mı hazırladın ey Musa?" şeklin-

de intizar ettiler. Tevhidin ve inancın yiğit adamı olan Musa aleyhisselam: "Ey Kavmim! Durun! Hemen ümitsizliğe kapılıp kaygıya düşmeyin. Bizi buraya yönlendiren Rabbimiz elbette bize çıkış yolu gösterecektir. Nasıl olacağını ben de bilmiyorum. Ama yemin olsun ki o bizi felaha erdirecek. İnancınızı kavi kılın." Ve işte, sapa sağlam, katışıksız, pazarlıksız, asil bir iman ve güvencin koca denizi ikiye böldüğü an. Ve işte, ıpslak, kurumak nedir bilmeyen bir yerin, toprağın kupkuru ve dümdüz bir yola dönüşmesi. Ve işte, 'Siz yeter ki Yaradanınıza dayanmayı bilin!' ilahi hakikatının tecellisi. Ve işte, umutların tükendiği sanılan ama esasen umut doğuran bir ortam...

Havsalasında, buna benzer daha pek çok mesel gezdirdiği halde, tesiri altında en fazla kaldığı olay buydu. Acaba maddi anlamda bu denli zora girdiği şu çetin gününde, "zul celali vel ikram" olan, "vekil ve fettah" olan yüceler yücesi Rabbi, ona da Kızıldenizvarî bir yürünülesi çıkış yolu açacak mıydı? Layık mıydı yolların açılmasına? Değer miydi kurtuluşa olup enginliğe yürümeye? Onların soluduğu o büyük ve dayanılması imkânsız denilebilecek ölüm ve çaresizlik korkusunu ne kadar hissedebiliyordu ki?

Hiçbir kuluna taşıyabildiğinin fevkinde bir görev, sorumluluk ve ağırlık yüklemeyecek olan Rahman-u Rahim Allah (cc), kendisine de hafiflik gönderecekti tabi ki. Fakat ne garip ve ne yazık ki insanlara, "çevrem" dediği tanıdıklarına olan güveni git gide azalıp yok oluyordu. Derdini kime açsa, 'bir dokunup bin ah işitmenin ne demek olduğunu en bariz haliyle görüyordu. Haliyle çaldığı her kapının arkasındaki dostunun da kendilerine göre sıkıntıları mevcuttu. Bunu olağan karşılıyordu. Ama olağandışı gördüğü husus, gereğince ilginin gösterilmemesi ve içtenlikli dua alamamasıydı. Varsıl bildiği insanların yakinen ne kadar da düşünce yoksulu olduklarını kavrar olmuştu. Hele bir 'abim' diyerek karşısına geçip "Rabbim nasip etti falanca semtten bir daire aldık. Lakin gü-

cümüzün çok üzerinde bir borç bizi buldu. Bunu karşılayabilmek için durumunun iyi olduğunu, olabileceğini düşündüğüm sizin gibi ağabeylerime derdimi açıyorum. Var mı yapabileceğiniz bir şey?" sözlerini sarf ettiğinde, muhatabından aldığı şu cevapla -muhatabına belli etmeden- adeta sarsıntı geçirmişti: "Aslında mütevazı bir ev alsaydın seninle ilgili düşüncelerim vardı. Ama şu halde sana ancak borç verebilirim; o da üç-beş ay sonra olabilir ve o zamanki durumumuza bağlı tabi." Ev alma düşüncesini paylaştığı ilk insanlardan birisiydi bu ağabeyi. Hem kendisini hem de ekonomik durumunu çok iyi bilen bir insandı: "Seninle ilgili düşüncelerim vardı." demesi o sebeptendi. Pekte şatafatlı bir daire aldığını düşünmüyordu aslında. Ama ne yapsındı işte, ağabeyi öyle demişti; alınan ev nâmütevazıydı ve alıcı yardımı hak etmiyordu... Bu sözleri duyacağına sinelerinden bir kurşun yese daha iyiydi. Kurşun yarısı bu dil yarasından yeğdi ona.

Ensar - Muhacir kardeşliğini dimağında canlandırdı. Birbirlerine karşı sergiledikleri fedakârane davranışları geldi hatırına. Teslimiyet bağıyla kenetlenilip insanlığa anlam harikaları sunulan o saadet vakitlerine uzayıp giden hayal dünyasının içinde buldu kendini gayr-ı ihtiyari. Dönmek istemedi bu zamana, bu zamandaki insanlara. Eşlerini bile paylaşma noktasına vardırılan -birden fazla evli olan sahabiler için geçerliydi bu davranış şekli- o kardeşlik manzalarının seyrine doymak ve asla sıyrılmak istemedi o esrarlı dünyadan... Ama hayır! Uzak değildi bunlar mümin olanlara. Esaslı bir inancın tavizsiz ayrıntılarında mekân tutmuştu bunlar zaten. Fazlaca uzağa gitmeye ne hacet! Vardır elbette öylesi şahsiyetler ve vardı da muhakkak. Şanı yüce olan Allah (cc), birilerini vesile kılacaktı er ya da geç. Sabır silahıyla kuşanmak asıl bugünler için gerekli değil miydi?

Aslında hepsinin de farkındaydı bunların. Ama öyle kolay değildi işte beynini tirmalayan "borcumu nasıl ödeyeceğim?" sorusundan azat olmak, ayrı kalmak ve uzak durmak...

Kardeşlerinden, dost bildiği insanlardan bir fayda görememesi her şeye rağmen onlara karşı içinde kin tutmaya sebep olmamıştı. Biliyordu ki herkesin kendine göre derdi-harcı vardır. Üç günlük dünyaydı sonuçta. Kin tutmaya değmezdi. Bugün var, yarın yok misaliydi insanoğlu. Kin cehaletten doğar, çok iyi biliyordu bunu ve aynı zamanda şeytanı sevindirici bir davranış olacağını da. Hepsine dua ediyordu, hepsinin iyiliğini ve hayrını istiyordu. Durumları el verseydi, yardımlarını esirgemezlerdi tabi

ki. Müminler zor günlerinde birbirlerine arka çıkmayıp da daha ne vakit çıkacaklardı ki! İyi günde de kötü günde de birlik olmayı, hayırdış olmayı temenni etti. Rabbine dertlilere deva, hastalara şifa ve borçlulara edalar göndermesi için yalvardı. O, kullarının yakarışlarını işiten ve icabet edendir.

İyiden iyiye daralmaya ve sıkıntılanmaya başlamıştı. Nereden bulup nasıl ödeyecekti bu borcu. Borçla borç kapatmayı sevmezdi oldum olası. Ama şartların insanı ne hallere sokacağı evvelinden kestirilemiyordu. Haz etmediği yollara başvurmaya kalkışmıştı; ama o yoldan da bir sonuca varamayacaktı görünen o ki. Hazinesi genişler geniş ve zenginler zengini olan yegâne sahibi Rabbine tekrar tekrar sığındı, yine ve yeniden yakarış makamına yöneldi. "Ben çıkamayacağım bu işin içinden. Sen halime şahitsin. Beni düzlüğe çıkar Rabbim. Rızan üzere bir hayat sürmek sevdasıyla adım attığımız bu işte bizi yardımsız bırakma, bırakma, bırakma..." Hayatın en berrak örnek siması olan Rasulullah (s.a.v)'ın bilip ettiği duaları diline yerleştirmişti. Onun duaları gibi, kabul edilmiş dualar zümresine dâhil olmasını diledi dualarının.

Kararını vermişti. Gidecek ve müteahhitle görüşüp borcunu ödeyemeyeceğini, gerekirse vazgeçebileceğini söyleyip, başkasına satabilirlerse durumu o şekilde kurtarabileceklerini önerecekti. Güvendiği dağlara kar değil boran yağdığını ve üstesinden gelemeyeceği bu borç derdinden kurtulmak istediğini ciddiyetle belirtip gerekeni yapmalarını rica edecekti... Bunun kendisi ve ailesi için Allah (cc) tarafından bir imtihan olduğunu kavraması geç olmadı. Verdiğine de vermediğine de her daim hamd ettiği Rabbi, bu sefer sınama tahtasına büyük bir borç çizmişti. Çizilenin nasıl ve ne zaman silineceğini bilmesine imkân yoktu. Bildiği ve yapacağı tek şeyin bir an evvel müteahhitle görüşüp olaya noktayı koymasaydı.

Marifetli bir işçilikle imal edildiği her halden belli olan gövdesi ahşap kabartmalı ve gümüş tokmaklı çelik kapının ziline basmaya yeltendiği anda birden duraksayıverdi. Bir kez daha mı düşünmeliydi? Bundan dönmek demek, insanlar karşısında ezikliğe kapı aralamak demektir. Mesnetsiz suçlamalara ve alaylı davranışlara gün doğması demektir... "Hayır, kararım karar!" diyerek dizginledi içindeki şüpheyi ve zil düşmesine hafifçe dokundu.

İçeriye selamla girdi ve kendisine buyur edilen yılan derisini andıran parlak yüzeyli tek

kişilik siyah koltuğa oturdu. Hal hatır ve iyilik temennilerinin akabinde mevzuya tam giriş yapacaktı ki, cep telefonu tatlı tatlı çalıyordu: "Şehit tahtında Rabbe gülümser, ah binlerce canım olsaydı der. Şehit tahtında Rabbe gülümser, canın bedeli bir sofradan yer." Bir ezgi-marş dâhisi olan Ömer Karaoğlu'nun bu dinlemeye doyamadığı eserini çalan zil sesi olarak ayarlanmış çok olmuştu. Kendisine şehadeti anımsattığındandır ki, hiç hatırlıktan çıkmasın için bu yolu tercih etmişti; Yaradan için, Yaradan adına yaşamak ve yine Onun için, Onun adına ölmekti şehadet... Arayan numarayı tanıyamamıştı. Muhatabından müsaade isteyip "Hayırdır inşallah" diyerek "Efendim"le açtıverdi telefonu. Hemen tanıdı karşıdaki sesin sahibini. Ev olayına girdiği ilk günlerden beridir hakkında hep hayır dualarda bulunan çok kıymetli bir ağabeyiydi arayan. Müjdeli bir haber naklediyordu heyecan fışkıran ses tonuyla: "Kardeşim sana bahsettiğim; 'satılması için dua et, senin borcun için katkıda bulunmayı çok istiyoruz', dediğim evimize talip çıktı. Borcun ne kadarsa gel hemen takdim edeyim de kurtul inşallah!" Arayan ağabeyinin bu asil tavrı birçoklarına büyük dersler verecek nitelikteydi. Çünkü kendisinin de çok ihtiyacı vardı parasal desteğe. Çalışma durumu olmadığı için gelir olarak yalnızca eşinin aylığı vardı ve onunla ayakta durmaya azmediyorlardı. 'Elimden tutabilecek belki en son kişi' diye düşündüğü bu muhteşem insan, tarihe asla unutulmayacak bir numune bırakıyordu.

Sevincinden nasıl hareket edeceğini bilemedi. İçmesi için önüne konulan bardaktaki çayı tutan parmaklarını, titremekten alıkoyamadı. Gözlerinde ılık bir nemlilik hissetti. Ne söyleyeceğini kestiremedi. Dudaklarından şu sözlerin dökülmesiyle oturduğu yerden fırlayıp kendini kapıda bulması bir oldu: "Geleceğim abi, bekle beni."

Müslüman'a Verilen Akıl Nimeti ve İlim

Abdulkadir TOZCUER

Akıl kelime anlamı olarak; Bilme gücü, fikirler, tasavvurlar teşkil etme, hükümler verme, kıyas ve yargılamalar yapma yetisi olarak tarif edilebilir. Her ne kadar duyularla algılamayan şeylerin aklın kapsamına girmediği iddia edilse de aklın kendisi ve yaratılışından gelen bazı hususlar aklın kapsamındadır. Yüce Allah insana akıl denilen bir güç, bir yetenek vermiştir ve yaratılışından gelen olguların üzerine duyu organları ve tecrübe ile elde edilen bilgileri ilave ederek kendini geliştirebilir. Aklın sahip olduğu bilgiler bunlarla da sınırlı kalmaz; insanoğlunun çocukluk döneminden başlayarak ömrün sonuna kadar devam eden eğitimi, görüp yaşadıkları ve tecrübeleri insan hafızasında yerini alır. İnsan zekâsı önündeki verileri harmanlayarak birtakım çıkarımlar, kıyaslamalar ve yargılamalarla mevcutta bilinmeyen olgulara ilişkin sonuçlar ve hükümler çıkarabilir.

Kişinin davranışlarını belirleyen ve yönlendiren unsur sadece akıl değildir. İnançları, önseleri, heyecan, korku ve arzuları davranışların oluşmasında büyük rol sahibidir ve zaman zaman akılla ciddi çelişkiler içerisinde bulunabilir. Bu durum aklın doğru karar vermesine büyük bir engel teşkil eder. İman etmemiş ve akıllı bir bilim adamını ele alalım. Akıllı sayesinde bilimsel birçok gerçeği idrak edebilir ancak aklının önündeki perdeler onun aklını bozar ve iman etmesine engel olur.

Akıllı bir bilim adamının inancında akla ve bilime aykırı bir husus söz konusu değilse akli bozulmaz; normal işleyişini sağlıklı karar verme ve bilgi edinme gücünü olumsuz etkilemez.

İnandığı dinde akla aykırı taraflar varsa, bilim adamı ya inançla akli ve bilimi birbirinden ayrı tutacak ya da aklını inancına uygun hale getirecek; yani bozacaktır.

İnançları bakımından akli bazı guruplara ayıracak olursak: İslâm akli, Müslüman akli, batıla inanan kişinin akli şeklinde bir genelleme yapabiliriz. İslâm akli, bütün hak dinlerde ortak olan tevhidi akıldır. Bu akıl ilâhî kaynaklıdır, insanı yaratan ve dini vahyeden Allah tarafından bahşedilmiştir. Peygamberlerin akli bu hususa örnek teşkil edebilir. Fıtrattan kaynaklanan bu tür akıl ile din arasında çelişki yoktur.(Rum: 30/30). Müslüman akli ise hak din olan İslâm'a inanan insanın aklidir. İnsan, hak dinlerde ortak olan saf akli beşeriyeti ve zaafı sebebi ile olduğu gibi alamaz. Bu peygamberlere vahiy yoluyla bildirilmiş onlara has bir özelliktir. Peygamberlere ve onların getirdiklerine iman etmek ve peygamberin sünnetini uygulamakla İslâm akli ile Müslüman akli birleşir. Peygamberler dışındaki insanların akıllarına dış etkenlerin etki etmesinden dolayı karışıklık ve yanlışlar söz konusu olur. Bu eksikleri gidermenin yolu ise kişiyi Rabbine yaklaştıran ve zihnini temizleyen bazı ibadetler ve gerekli birtakım bilgileri edinmesidir. Gece yarısından sonraki zamanlarda Kur'ân'ı düşünerek okumak, başta namaz olmak üzere ibadetlere devam etmek, İslâm Peygamberi'nin (s.a.v.) siretini (hayat hikâyesini ve tarzını) öğrenmek, bu yoldan, bir beşerde tecelli eden İslâm akline ulaşmaya çalışmak edinilmesi gereken hasletlerdendir. Batıla inanan kimsenin akli, hak olmayan dine inanıp bağlanan veya hiçbir dine inanmayan

kimselerin aklıdır. Böyle bir aklın onarımı ancak Müslümanlaşmak ile mümkündür.

İslâmî açıdan insanda-ki manevî güçler "akıl, ruh, nefis, kalp" gibi çeşitli isimlerle anılırlar. Bu terimlere kısaca değinecek olursak; nefis, beşerin manevî varlığıdır, insanla beraber -her ferde mahsus ayrı nefisler olarak- yaratılır, insanla gelişir, insanın dünyadaki ölümünden sonra da devam eder. Kur'an'a göre nefis insanı kötülüğe çeker, asıl körlük kalbin körlüğüdür. Kul dünyada imtihan için bulunmaktadır. Dünya hayatı gerekleri olarak duyular, güdüler, arzular verilmiştir. Dünya ve içerisindeki nimetler nefse hoş gelir ve onu aşağı çeker, hemen yanı başındaki ilâhî ruh da onu yukarıya çekmeye çalışmakta ayrıca Peygamberle gelen vahiy ile onun örneği de bu keşiş yardımcı olmaktadır. Müslüman aklı nefsi, ruhu ve kalbinin bütünüdür.

Kur'an'ın üzerinde önemle durduğu kavramların başında gelen ilim kavramı sözlükte; bilgi, bilmek, herhangi bir konu, olay ve hususta bilinen şey, malûmat, aklın ve duyuların mevzuuna giren her şeyin tanınmasını sağlayan vasıf; sağlam ve kesin bir biçimde bir şeyin gerçeğini bilmek gibi anlamlara gelir.

İslâmî terminolojide ise ilim, akıl ve duyu vasıtalarıyla elde edilen veya Allah'ın vahiy yoluyla doğrudan doğruya gönderdiği, içinde asla şüphe ve zan bulunmayan kesin bilgiye denir.

İlim kavramı türevleriyle birlikte Kur'an'da, 750'ye yakın yerde geçmekte olup, Allah ve O'nun yarattıklarından şuur sahibi olan insan ve melekler için kullanılmıştır. Bununla birlikte, okumak, düşünmek, ibret almak, akıl, nazar, hikmet, fikir, ayet gibi ilim ile ilgili kavramlar da dikkate alındığında, Kur'an'daki her dört ayet-ten birinin ilimle ilgili olduğu görülür.

Kur'an-ı Kerim, ilk inen ayetlerinde "Yaratın Rabbinin adıyla oku! O Allah, insanı bir alak (kan pıhtısı)'tan yarattı. Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir. O Rabb ki, kalemle insana yazmayı öğretti. İnsana bilmediği şeyleri öğretti" (Alak, 96/1-5) ibareleri ile biz Müslümanları ilim öğrenmenin en önemli yolu olarak okuma-

İslâm aklı, bütün hak dinlerde ortak olan tev-hidi akıldır. Bu akıl ilâhî kaynaklıdır, insanı ya-ratan ve dini vahyeden Allah tarafından bahşedilmiştir. Peygamberle-rin aklı bu hususa örnek teşkil edebilir. Fıtrattan kaynaklanan bu tür akıl ile din arasında çelişki yoktur.(Rum: 30/30). Müslüman aklı ise hak din olan İslam'a inanan insanın aklıdır.

ya, yazmaya, düşünmeye, araştırmaya teşvik etmiştir. Bunun yanında Kur'an, temel bilgi vasıtaları olarak kalem, mürekkep ve yazıdan bahsetmiş, ilme sahip olanlarla ilimden mahrum olanların asla eşit olamayacağını (Zümer, 39/9) bildirerek ilmin önemine işaret etmiştir. Hz Peygamber de (s) "Hikmet, mü'minin yit-tik malı gibidir, onu nerede bulursa onu almaya herkes-ten daha çok hak sahibidir" (Tirmizî, İlim 19; İbn-i Mâce, Zühed, 17) buyurarak bizleri ilim öğrenmeye teşvik etmektedir. Peygamberimizin bu tavsiyesini bir ders olarak algılayan Müslümanlar çok değerli çalışmalar ortaya koymuşlar ve

birçok şehri ilim merkezi haline getirmişlerdir.

Kur'an'ı Kerim'de en çok Yüce Allah'ın bize nasip ettiği ilahi ilim üzerinde durulmaktadır. Şüphesiz ki Rabbimizin ilmi her şeyi kuşatmıştır ve bizlere hidayet vesilesi olarak gönderilen Kur'an-ı Kerim başlı başına bir ilim kaynağıdır. "Sana ilim (Kur'an) geldikten sonra onların heveslerine uyma" (Bakara, 2/120, 145) ayetinde 'ilim', "Ey insanlar! Size Rabbinizden bir burhan (Kur'an) geldi" (Nisa, 4/174) ayetindeki 'burhan', kesin ve ispatlanmış ilmi ifade eder.

Müslüman'ın aklını ilim ile muhafaza etmesi ve kâinattaki yaratılmışların sırlarını keşfederek Rabbin tanımayla çalışması bir vazifedir. Allah Resulü (s) bir hadislerinde; "İlim talep etmek her Müslüman'a farzdır." (İbn-i Mace) bu hadisten de anlaşıldığı üzere Müslüman şahsiyetin ilim talep etmesi bir lüks değil zorunluluktur. "Rabbim ilmimi artır" (Taha, 20/114) diye dua etmemiz gereklidir, bunun en temel sebeplerinden birisi ilim amelin önderidir, önce ilim sonra amel vardır.

İslam, ilmi nur ve izzet; cehaleti ise zulmet ve karanlık olarak nitelendirmiştir. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de bilenlerle bilmeyenlerin asla eşit olamayacağı (Zümer, 39/9), ilim ehline üstün dereceler verildiği (Mücadele, 58/11), Allah'tan en çok ilim ehlinin korktuğu (Fatır, 35/38), insanın cahillerden olmaması (En'am, 6/35; Hud, 11/46), cahillerden yüz çevrilmesi gerektiği (Bakara, 2/67; A'raf, 7/199) bildirilmiştir.

Peygamberimizin de (s) ilim üzerine pek çok hadisleri mevcuttur. Peygamberimiz (s): "Kim ilim öğrenmek için bir yol tutarsa, Allah da onu cennete giden yollardan birine dâhil eder. Melekler, ilim öğrenmesinden hoşnut olarak o kimseyi korurlar. İlim öğrenen için göklerde ve yerde olanlar, hatta denizdeki canlılar bile istiğfar ederler. Âlimin ibadet edene üstünlüğü, dolunaylı gecede ayın diğer yıldızlara olan üstünlüğü gibidir. Âlimler peygamberlerin vârisleridir. Peygamberler, ne dinar ne de dirhem miras bırakırlar, ama ilim miras bırakırlar. Kim ilme sahip çıkarsa, büyük bir nasip elde etmiş olur." (Buhari, İlim, 10; Tirmizî, İlim 19) buyurmaktadır.

Bu hadis-i şerif'te de görüldüğü gibi İslam, ilme ve ilim öğrenene büyük bir değer vermiştir. Öyle ki ilim yolunda gayret gösterene cennetin yolu açılır, melekler onlar için koruyuculuk yaparlar. İlimle meşgul olanların günahlarının bağışlanması için gökteki, yerdeki, denizlerdeki varlıklar dua ederler.

Yine Peygamberimiz (as) dualarında: "Allah'ım! Bana öğrettiğin ilimden beni faydalandır. Faydalanacağım şeyleri bana öğret. İlimi artır. Bulduğum her hal için Allah'a hamd olsun" (Tirmizî, Daavât, 128), "Ey Allah'ım! Faydası olmayan ilimden sana sığınırım" (Müslim, Zikir, 73; Tirmizî, Daavât, 68) diye dua etmiş ve bu vesile ile de bizlere bu duayı öğretmiştir.

"Allah Âdem (as)'e isimlerin hepsini öğretti, sonra onları meleklerle gösterip: Haydi sözünüzde sadıksanız bana şunları isimleriyle haber verin, dedi." (Bakara, 2/31). Böylece insana eşyaları nesneleri yapma, isimlerini bilme, onları kullanma yeteneği ve bilgisi verildi. Bu ilâhî lütuf Hz. Âdem ile başlamış ve günümüze zamanımıza kadar artarak devam etmiş ve kıyamete kadar da devam edecektir. İnsanlar çok çeşitli yollardan, özellikle peygamberler ve onların getirdiği kitaplar, ilahî mesajlar aracılığı ile bilgilendirilmiş ve aydınlatılmıştır. Kur'an-ı Kerim'de de vurgulandığı gibi kendilerine hikmet verilenlere gerçekte büyük hayır verilmiştir (Bakara, 2/269). Zira tefekkür etmek, bilmek ve anlamak insanı şerefli kılar.

İslam, insanın yaratılışına uygun son ve mükemmel bir din olduğu için bütün Müslümanlara ilmi farz kılmıştır. Her Müslüman'ın dinî vecibelerini yerine getirecek, helal ile haramı, Hakk ile batılı birbirinden ayırt edecek kadar ilim sahibi olması farz-ı ayındır. Nitekim Hz. Peygamberimiz (s): "Kadın ve erkek her Müslüman'a ilim öğrenmek farzdır" (İbn-i Mâce, Mukaddime, 17) buyurmuştur. İman, ilme dayanmazsa onun

doğruluğu veya yanlışlığı bilinemez. Dolayısıyla ilim, imana götüren bir rehberdir. İlim sahih bir akılla mümkündür. Dinî yükümlülüklerde akıl aranır ki; "aklı olmayanın dini de yoktur" (Buhârî, Hudud, 22, Talâk, 11) hadisi bu gerçeğe işaret eder. Sahabe Efendilerimizin (Allah cümlesinden razı olsun) "Gelin, biraz iman edelim" sözleriyle "Gelin, biraz ilim müzakere edelim, tefekkür edelim" manasını kastetmeleri onların ilme, tefekküre, araştırmaya verdikleri önemi çok iyi ortaya koymaktadır. Zira iman olgusunda; ilmin ve aklın yeri büyüktür. Şöyle ki, iman aklî verilere yani ilim temeli üzerine oturmazsa zan, şüphe ve tahminden ibaret kalır ki, bunun Kur'an açısından hiçbir değeri yoktur. Bu yüzdendir ki Kur'an-ı Kerim, ilmî düşünce ve tefekküre dayanmayıp körü körüne atalarından devraldıkları kültürel miras üzerine hareket etmelerinden dolayı müşrikleri eleştirmektedir. (Bakara, 2/170; Mâide, 5/104; Zuhûrûf, 43/22).

İslam âlimleri ilim talep etmenin ömrün sonuna kadar devam etmesi gerektiği konusunda hemfikirdirler. İmam Abdullah Bin Mübarek'e ne zamana kadar ilim talep edeceksiniz diye sorulduğunda; "Ölünceye kadar, kim bilir belki de faydalanacağım kelimeyi yazmamış olabilirim" diye cevap vermiştir.

Yine Süfyan b. Üyeyne'ye ilim talep etmeye insanlardan hangisi daha muhtaçtır diye sorulduğunda; "En fazla ilim sahibi olanlar" diye cevap vermiş ve bunun nedeni sorulduğunda ise "Onun hatası hataların en çirkinidir" demiştir.

Büyük müfessirlerden Fahreddin Razi'nin (ki şehre geldiğinde herkes onun ilminden faydalanmak isterdi) tavrı konuya bakış açımızı birazcık değiştirecektir. Şöyle ki; nesep ilmi konusunda ilim sahibi bir öğrencisinden kendisine bir kitap hazırlamasını, dolayısı ile bu konudaki bilgisini artırmak ister. Eserinin tamamlayan öğrencisi eseri kendisine sunduğunda onu kendi makamına oturtur ve kendisi de öğrencilerin yerine oturur. Öğrencisi bundan çekinir ve oturmak istemez. Ancak hoca onu azarlar ve kendi makamına oturarak kendisi de öğrenci makamında iken kitabı sonuna kadar okur ve sorular sorar. Münazara bittikten sonra öğrencisine "şimdi dilediğin yere otur" der ve kendisi kürsüsüne geçer.

Benzer bir olayı Emir'ül Mü'minin Hz. Ömer'den hatırlayalım; bir Cuma günüdür ve Hz. Ömer bir çocuğun telaşlı telaşlı bir yerlere koştuğunu görür. Çocuğu durdurur ve nereye yetişmek istediğini sorar. Çocuk Cuma namazına yetişmeye çalıştığını söyleyince; "sen daha ço-

cuksun" der. Çocuğun cevabı o heybetli Ömer'i hayretler içerisinde bırakacaktır; "Ölenler hep yaşlımıdır ya Ömer ..." bizlere Allah'ı hatırlatacak sözün sahibinin kim olacağını bilemeyiz.

Kur'an'a göre bütün âlem, Rabbimizin bir ve tek gerçek ilah oluşunu haykıran sayısız delillerle doludur. Nitekim şu ayet buna çok iyi bir örnektir, "İnsanlar, devenin nasıl yaratıldığına, göğün nasıl yükseltildiğine, dağların nasıl dikildiğine, yeryüzünün nasıl yayıldığına ibretle/ tefekkürle bakmazlar mı?" (Gâşiye, 88/17-20). Biz mü'minlere düşen görev, Kur'an'ın ayet olarak isimlendirdiği bu işaretleri doğru bir şekilde düşünmek ve anlamak, imanımızı söz konusu işaretlerden edindiğimiz ilmi verilerle güçlendirmek olmalıdır.

Yine ibadetlerin muhtevasını öğrenme, ibadetleri doğru ve makbul bir şekilde ifa etme noktasında da ilmin çok önemli bir yeri vardır. Kadın erkek her Müslüman'ın farz-ı ayın olan (zarureti diniye) ilimleri öğrenip ibadetleri buna göre yapması da insanın başta gelen sorumluluklarındandır. Bu sorumluluk yerine getirilmediği zaman, ibadetlerde eksiklik ve hata söz konusu olacaktır. Böylece denilebilir ki, ibadet noktasında imanın olduğu kadar ilmin de önemli bir yeri vardır.

Bu gerçekler ışığında ayrıca ilimde önceliklerin iyi belirlenmesi hususunun da gözden kaçırılmaması gereklidir. Müslüman'ın zamanı çok kıymetlidir ve zaman kaybına tahammülü yoktur(olmamalıdır). Öncelikle insanlığın kullanma kılavuzu olan kitabımız Kur'an'ı tanımalı, tecvit ve tefsirini öğrenme gayreti içerisinde olmalıdır. Biz biliyoruz ki ne dünyamıza nede ahiretimize faydası olmayan şeyleri terk etmemiz bizim kulluk görevlerimiz arasında yer alır.

İhtisaslaşma konusunda da biz Müslümanlara önemli görevler düşmektedir. Çünkü bir Müslüman gayri meşru bir işte çalışması söz konusu olmadığı gibi yaptığı işte ikinci sırada da olmamalıdır. Bakış açısının geniş tutulması, mesleki konuların dışında güncel ve toplumsal konularda bilgi sahibi olunması artı bir özelliktir. Hobi olarak dahi olsa farklı konularla ilgilenmek zihni rahatlatır ve gelişmesine yardımcı olur. Yapılan araştırmalar çeşitli konularla ilgilenen insanlarda beyindeki aktif hücre sayısının arttığını ve bunama belirtilerinin daha geç oluştuğunu göstermektedir. Özellikle yabancı dil hususunun öncelikli geliştirilmesi gereklidir. Kitabımız Kur'an-ı Kerim'i anlamak adına Arapça'dan başlamak âlimlerin tavsiyeleri arasındadır. Peygamberimiz (s) İslam'ın ilk dönemlerinden itibaren yabancı dil eğitime ehemmi-

yet vermiştir. Günümüz İslam toplumunun ise bu konuya her zamankinden daha fazla önem vermesi gereklidir.

İlmî hazırlığın İslam daveti açısından önemine değinecek olursak; Peygamberimizin (s) en önde gelen sünneti İnsanları Allah'ın dinine davet etmesi ve Allah'tan aldığı emirleri insanlara aktarmasıdır. İnsanların hidayetine vesile olacak bu görev ki Allah Resulünün ifadesi ile "üzerine güneş doğan her şeyden daha hayırlı" olan ameli ifa edebilmek için olmazsa olmazların başında ilmi hazırlık gelmektedir. Hak ile batıl, hayır ile şer, doğru ile yanlışın analizini yapabilme yetisine sahip olmak gereklidir. Ayrıca genel konular hakkında malumat sahibi olunması başarıda önemli rol sahibi olacaktır. Tebliğ erinin insan psikolojisi ve kişiliği üzerine bilgi sahibi olması gerekir. Hazırlıksız yapılacak bir davet hüsrana sonuçlanabilir.

İslam ilme ve ilim ehline büyük bir önem vermiş, biz Müslümanları ilim öğrenmeye, araştırmaya, tefekkür etmeye teşvik etmiştir. Bizlerde Allah'ın rızasına talip cennet sevdalısı Müslümanlar olarak hangi yaşta ve konumda olursak olalım ilim talep etmeli, bu konuda gerekli fedakârlık ve özveriyi göstermeliyiz. Dikkatle üzerinde düşünmemiz ve unutmamamız gereken husus ahireti kazanmamıza vesile olacak amellerin önderliğini sahip olduğumuz ilim yapacaktır.

Selam ve dua ile...

Büyüyünce Ne Olacağım?

Betül GÜLER BULUT

Ömrün özellikle ilk safhasında karşılaşılan öncelikli sorulardan birisidir 'büyüdüğünde ne olacaksın?' Çocuksu heyulanın verdiği cevaplar da aynı seyirde klasikleşmiştir. Öğretmen... Doktor... Mühendis...

Ebeveynler özellikle zorlaşan hayat şartları karşısında işlerini atalar tabiri ile sağlam kazığa bağlama adına evlatlarının en azından memur olmalarını arzulamaktalar. Bu istek dahi eskidi desek isabet etmiş oluruz. Kitap okumanın neredeyse yok denecek kadar azaldığı günümüzde kısa yoldan köşeyi dönmek için çocukları, çok küçük yaşlarda TV'nin verdiği etki ile futbol, tenis, bale, artist vb. sosyal aktivelerle başlayıp sonu 'sanatçı' sıfatıyla haizlenen esasen sanatçı biihaber insanlığın kucağında savrulmaya mahkûm bırakıyorlar.

Öyle bir an geliyor ki temeli sağlam atılmayan o güzide çocuklar hayattan daha ağır darbeler vuruyorlar kendilerini yetiştiren ailelerine. O darbenin acısı bağırılarını yaka dursun geçmiş tahlil edildiğinde suçlunun ebeveynlerde olduğunu öğrenen aile ikinci çöküşü yaşayarak hüznü yok etmeye katık arıyorlar.

Çocukların robot misali kurgulu bir gaye ile yaşam statüleri oluşturulmaya çalışılıyor. Bu kurgu ilkökul sıralarında başlıyor. Yetenek ve ilgileri bakımından güçlü alanlarda geliştirilmek yerine belirli periyotlarla beyinlerine yüklenen, yüklenilmeye endeksli bu küçük robotlar kapasitelerine göre aldıkları bilgilerle gerçek hayata adım atıyorlar. Avrupa'da yaklaşık on sekiz yaşlarında bir gencin yeni öğrendikleri bizim ülkemizde ilköğretim sıralarında verilmeye başlanıyor. Üstelik sınıfta kalmanın kalktığı bu zaman diliminde

başarısız öğrenciler her geçen sene kaldıkları yerden hiç ilerleme kaydetmeden hayatı göğüslemeye devam ediyorlar.

Tarihi çok eskiye, doksanlı yıllara dayanan eğitime bu minvalde yön veren bir film izlemiştim. Üç arkadaş akademide yaşadıkları seyri anlatıyorlar. Doğar doğmaz mesleği belirlenen çocukların özgün iradelerinin bertaraf edilmesinin zararlı olduğunu, insanların komutsal bir bakış açısıyla yetiştirildiğinde makinelerden farksız olacağını anlatıyordu film. Filmin kahramanı en sonunda karşımıza bir bilim adamı olarak çıkıyor.

'Yerdeki Yıldızlar' adlı filmde ise disleksi (öğrenme bozukluğu) hastası olan bir çocuğun farkına varan öğretmeni aracılığıyla topluma kazandırılışı anlatılıyor. Algısal farklılıktan dolayı okul sıralarında öğrenme zorluğu yaşayan Ishaan hayal gücünün oldukça kuvvetli olmasına rağmen okuma ve yazmayı beceremiyor. Kendisinden büyük abisi okulunda hep derece alırken Ishaan'ın başarısızlıkları babasını kızdırıyor, okuldan kaçarak bir gününü dışarıda geçirmesi kendisinin yatılı okula gönderilmesinin dönüm noktası oluyor.

Gidişini özgün dünyasının çizgileriyle buluşturduğu halde bu resim becerisinin farkında olan kimse yoktu. Hayata karşı tüm özgüvenini kaybettiği bir anda okula vekâleten tayin edilen resim öğretmeni bu çocuğun farkına vararak kendisini ona adıyor. Zihinsel özürlü insanların öğreticiliğini yapan bu eğitmen etrafındaki yetkilileri ikna ederek hem onun okuma ve yazmayı öğrenmesine hem de resim dalında düzenlediği yarışma ile derece almasına ön ayak oluyor.

Bu süreçte ailesiyle de iletişim kuran öğretmen dönemin sonunda hatanın yalnızca çocuktan kaynaklanmadığını ebeveynlere de öğretmiş oluyor.

Biz anne babalar günlük rutin işlerimizden dolayı çocuklarımızın eğitimiyle çoğu zaman tam olarak ilgilenemiyoruz. Öyle ki çocuklarımızın ilginç tespitlerine, kavrayış güçlerine geç varıyoruz yahut elimizden akarak gidiyor fark edişlerimiz.

Belki bir şekilde okuma yazma öğreniyor hayata atılıyor her bir yürek. Amaçsız, hedefsiz üstünlük ve yarış üzerine kurulu düzende sağlam şahsiyetler olamamışlarsa yürekleri temiz kalabilecek mi?

Bir minik yüreğe öğretmenden, doktordan hatta bir pedagog olmaktan ziyade Allah'a yarasır bir 'kul' olma çabası, bakış açısı, vahye dönük bir hayat yaşanma gayesi verilmemeli mi?

Zaten imtihan olan yaşam sürecinde zorlukla bir şekilde karşılaşılabilecek hırsın, intikamın kısaca menfi duyguların tavanda olduğu yeryüzünde madde eksenli bakış açısı onları, düştükleri zaman ayağa kalkacak gücü sağlayabilecek mi?

Geçmişte kardeş desteğiyle ayakta durabilenir mantığını şimdilerde 'babana bile güvenmeyeceksin' senfonisine dönüştüren besteciler arasında değil miyiz?

'Zahmetsiz rahmet olmaz' düsturunu, "her koyun kendi bacağından asılır" safsatasına tercih eden biz değil miyiz?

Çocuklarımızı bilerek yahut bilmeyerek yaşam standartlarında olabilecek en değerli mevki gösterip asıl hayattan soyutlayarak yaşatan bizler değil miyiz?

Kapitalizme paraya endekli hayatlara inat ben çocuğumun büyüdüğünde 'Âlim' olmasını istiyorum! Diyebilecek kaç yürek var ki toplumda?

Tarihin unutulmayan liderleri arasında yer almasını, öncelikle ahiretini kurtarmasını istiyorum.

Ben çocuğumun bir Malcolm X olmasını, Ebu Hanife olmasını, bir Gazali, bir Nevevi olmasını istiyorum.

Bir Kutub, bir Mevdudi çıksın istiyorum hahemden. Bir Âlim istiyorum hakikati bilen özümseyen.

Rahman'ın dünyada da ahirette de iyilikler verdiği insanlardan olsun istiyorum.

Ben çocuğumun Habil olmasını istiyorum, diyebilen var mıdır acaba?

Kariyer sahibi olma adına şahsiyet kalitesini kaybettiğimiz çocuklarımızın değerini yükseltecek tek diploma ahirete yönelik cennetlik bir yaşamdır. Allah'tan layıkıyla korkan her insan bulunduğu ortamda vâd edenin haşyetiyle yalandan, riyadan, hasetten vs. uzak bir tevazu ile insanların da gönlünü fethetmeye adaydır.

1. Mü'minler gerçekten kurtuluşa ermişlerdir.
2. Onlar ki, namazlarında derin saygı içindedirler.
3. Onlar ki, faydasız işlerden ve boş şeylerden yüz çevirirler.
4. Onlar ki, zekâtı öderler.
5. Onlar ki, ırzlarını korurlar.
6. Ancak eşleri ve ellerinin altında bulunan cariyeleri bunun dışındadır. Onlarla ilişkilerinden dolayı kınanmazlar.
7. Kim bunun ötesine geçmek isterse, işte onlar haddi aşanlardır.
8. Yine onlar ki, emanetlerine ve verdikleri sözlere riâyet ederler.
9. Onlar ki, namazlarını kılmağa devam ederler.
10. İşte bunlar varis olanların ta kendileridir.
11. Onlar Firdevs cennetlerine varis olurlar. Onlar orada ebedî kalacaklardır. (Mü'minin Suresi)

Ben çocuğumun büyüdüğünde makine öğretmeni değil muallim olmasını istiyorum.

Ben öldüğünde dahi yaşayacak olan ayaklı bir Kur'an olsun istiyorum?

Ya siz?

Modern Dünya'nın Modern Kadın Kuralları

Ahmet FURKAN

İslam'da kadının yeri hakkında ne yazık ki çok yanlış düşünceler vardır. Bunlardan biri İslam'ın kadına değer vermediği ve hatta onlara ikinci sınıf insan muamelesi yaptığı düşünülmektedir. Bu konu hakkında tartışırken bir Avrupalı size, Müslüman kadının sadece ev hayatıyla sınırlandırıldığını, yeteri kadar bağımsız olmadığını (ev içi veya ev dışında önemli bir yerinin olmadığı ve bu bağımsızlıktan aslında dışarıda çalışmamayı kast eder), eşitlik ve benzeri konular ile pişkin bir şekilde itirazlarda bulunur.

Profesör B. Jazzo'nun yaptığı araştırmalar sonrasında kendisi çok şaşırarak şunları söyler: "Kızların büyük bir çoğunluğu hayatın amacı olarak bağımsızlığı ve rahat yaşamayı düşünmektedir. Çok az sayıda ise aile taraftarı olmaktadır". Aile taraftarı olan gençlerin ise 'çağdaş aile' olarak adlandırılan fakat yemeğini çalışma masasında yemekle zamanını daha değerli kıldığını sanması gerçekten çok üzücü bir durumdur.

Fakat gerçekte İslam'da Müslüman kadının hayatı sınırlandırılmakta mıdır? Müslüman kadının bu sınırlandırılmadaki hoşnutsuzluğunun nedeni acaba Avrupalı olamadığından dolayı mıdır yoksa yeterince İslam'ı yeterince bilemediğinden mi? Aslında bu durum, sadece dışarıdan gelen boş sesler yüzünden tereddüde düşmemizden başka bir şey değildir.

KADININ SADECE EV HAYATIYLA SINIRLANMASI:

İslam'a dil uzatanların en çok ileri sürdükleri konulardan biri İslam toplumunda kadının hayatının büyük bir kısmını evde geçirmesidir. ABD ve Avrupa ülkelerinde de görülen bu nor-

mal durum sanayileşme döneminden sonra büyük bir kriz olarak ortaya çıktı. Çocuk bakıcıları ve hizmetçiler annelik görevini aşağılayıcı bir durummuş gibi göstermekten başka bir işe yaramadı. Çocukların, anne sevgisinden uzak büyümeleri sonu gelmeyen problemlere yol açıyor ve anne-babaların bu durumu fark ettiğinde ise artık müdahale için çok geç oluyor. Amerikan psikolog Renne Spitz; zengin ailelerin bakıcılarla büyüyen çocuklarının, hapishanede anneleriyle büyüyen çocuklardan daha ileri olmadığını sonucuna varmıştır.

Kadın sadece annelik görevini üstlendiğinden değil aslında mutlak bir değere sahiptir. Kadının çocuğuna ve sevdiği kişiye verdiği sevgi çok büyüktür. Bir kadının hâkim olması ideal bir durum olamaz çünkü vereceği kritik bir karar anında sevgisi onu sadece gözyaşı dökmesine zorlar. Böyle bir sevginin sadece evde hissedilmemesi bile o evde mutsuzluğa kapı açar.

İslam ise bu konuda kadının dışarıya çıkması, misafir ya da akraba ziyaretinde bulunması ve hatta çalışmasında herhangi bir engel koymamaktadır. Fakat kadının bulunduğu evin asıl yaşam kaynağı olduğunu unutmamalıdır. Kadının evde kalması sadece Peygamber (sav) hanımları için olmakla beraber Kur'an'da şu ayetlerle belirtilmektedir:

"Ey peygamber hanımları! Siz diğer kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer takvalı kimseler iseniz, edalı ve yumuşak söylemeyin. O takdirde kalbinde hastalık bulunan kimse(ler) umutlanır. Siz hep uygun söz söyleyin. Evlerinizde oturun, ilk cahiliyetinki gibi açılıp saçılarak salınıp yürümeyin. Namazı da dosdoğru

kılın, zekâtı verin, Allah'a ve Resulü'ne itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, Allah sizden ancak kiri giderip tam anlaşıyla sizi temizlemek ister." (El-Ahzab 33: 32-33)

BAĞIMSIZLAŞMA:

Modern dünyamızda kadının bağımsızlaşması denildiğinde aklımıza ilk gelen şüphesiz kadının dışarıda çalışması ve erkeklerin de gelebildiği konuma gelebilmesidir. Avrupa'da başlayan "çalışan anne" seli ne yazık ki İslam ülkelerine kadar uzanmaktadır.

Bu konuyu tartışmadan önce şu soruyu düşünmemiz lazım, gerçekten de AİHM'den tutup holding sahiplerinin "kadınların da çalışma hakkı ve en yüksek tepelere kadar konumu var" sözü evin güzelliği olan kadınları düşündükleri için mi yoksa her gün aynı, monoton işleri yaptırabilecek birini bulmaları için midir? Aslında ABD'de, Rusya'da ve Almanya'da çalışan 67,5 milyon kadının sadece %2'den daha da az bir oranın hekim, sanatçı ve sözde yüksek makamlarda olduğu bilinmektedir. Geriye kalan kısmın ise fabrikalarda, alışveriş mağazalarında veya çiftliklerde rutin ve monoton bir iş ile en düşük maaşı almaktadır. İşte bu nedenle kadın erkeğin gelebildiği her mevkie gelebilmeli diyorlar.

Çalışan anne karakterinin (istisnalar haricinde) eşinin eve para getirdiği gibi kendisinin de eve kazanç kaynağı olarak gösterilmesinin yanlışlığı yapılan israflardan açıkça görülmektedir.

Çalışan bir kadının isyanı şöyledir: "Sabah 6'da kalkıyorum, çocuklarımla birlikte uykusuz bir şekilde kreşin yolunu tutuyoruz ve sonra ofisime geçiyorum. Burada öğleden sonra saat 2'ye kadar kalıyor ve ardından telaşla çocukları kreşten alıp eve geçiyoruz. Öğlen yemeğini hazırlıyor sonra çamaşırları yıkıyor, evi düzenliyor, çocuklarını yediriyor, çocukların çamaşırlarını yıkıyor, çocuklarını tekrar yediriyor ve sonra ütü yapıyorum. 1 senedir sinemaya gidemiyorum. Tek arzum vardır; iyi uyku almak, özel hayatıma gelince, var olmadığımı hissediyorum". Kızların büyük bir çoğununun hayatın amacını rahat ve bağımsız olmak diye görmesi sonucu düştüğü hayat tarzı "çalışan kadın" olarak yer

Avrupalı yaşam tarzı, her bir yuvanın içinde eşlerin tüm kararları beraber almalarını ve hatta ortak bir anlaşma olmama halinde kadının fikrinin üstün olmasını ister. Bu düşünce sayesinde ise binlerce evlilik yıkılma noktasına gelir. Yapılan boşanmalarda ailelerin neredeyse büyük bir çoğunluğunda cinsiyetlerin görevlerinin ve rollerinin yer değiştirildiğinin görülmesi önemli bir sorunla baş başa kaldığımızın bir göstergesidir.

alır. Oysa anneliği daha az değerli kılan hangi iş vardır?

EŞİTLİLİK:

Avrupalı yaşam tarzı, her bir yuvanın içinde eşlerin tüm kararları beraber almalarını ve hatta ortak bir anlaşma olmama halinde kadının fikrinin üstün olmasını ister. Bu düşünce sayesinde ise binlerce evlilik yıkılma noktasına gelir. Yapılan boşanmalarda ailelerin neredeyse büyük bir çoğunluğunda cinsiyetlerin görevlerinin ve rollerinin yer değiştirildiğinin görülmesi önemli bir sorunla baş başa kaldığımızın bir göstergesidir.

İslam'a göre kadın eşit midir? Cevabı ise hem evet hem de hayırdır. Erkeklerin

zekâsı daha çok dışarı dönük ve özgür iken kadının zekâsı ise daha az dışarı dönük ve daha duygusaldır. İslam'ın 5 şartı ve farzları hem kadın hem de erkek için aynı iken, aile ve toplum içerisinde kadının görevi erkek ile aynı olamaz. Günümüzde annelik artık dışlanıp çocuklar kreşlere gönderilmektedir. İşte Avrupalıların gözünde annelik; mühendislik, veterinerlik ve diğer mesleklerden daha az değerli görülmektedir.

Üstünlük ve aşağılık aynı tür veya çeşit eşyalar için karar verilebilir. İki televizyon arasında bir üstünlük söz konusu olabilir fakat iki farklı cins meyve arasında üstünlük mümkün olamaz. Bu nedenle de kalbin akciğerden üstün veya aşağı olması gibi bir soru komik olur. İşte İslam ise kadın-erkek arasındaki üstünlüğü böyle gösterir.

Sonuç olarak kadının yeri hem İslam'da hem de hayatımızda büyük bir yer kapsamaktadır. İslam'da kadının dışlandığı tarzda ortaya atılan itiraz ve şikâyetler günümüzün gelişmiş ülkelerinde olan problemleri dışarıdan bulaşmış bir hastalık olarak göstermekten başka bir şey değildir. Yoksa neden kadınların erkekleştiği, erkeklerin ise kadınlaştığı bir topluma doğru yol izlediği bu dünyada, İslam'a giren kadınların İslam'ın kendilerini korumak istediğini görmelerini söylesinler? Yine unutulmamalı ki yeni Müslüman nesli yetiştiren teknolojik aletler veya modernlik değil annelerdir.

Peygamberimiz'den (SAV) Gençlere Öğütler

M. Tayyip SAYAN
tayyipsayan@hotmail.com

01. İhlâsla kelime-i tevhidi söyleyin ve kalbi-nizle tasdik edin. (Buhari)

02. Bir takım kelime ve fillerle tevhidinizi muhafaza ediniz. (Tirmizi)

03. İlim tahsil ediniz. (Müsned ve Ebu Davud)

04. Zorda-darda kalanlara yardım ediniz. (Buhari)

05. Allah'ı Teâlâ'ya çok secde ediniz. (Müslim)

06. Bol bol sadaka veriniz. (Tebarani)

07. İki rekât kuşluk namazı kılın, her aydan üç gün oruç tutunuz. (Buhari)

08. Tesbih namazı kılınız. (Ebu Davud)

09. Allah'tan bağışlanmayı ve afiyeti dileyiniz. (Tirmizi)

10. Oruç tutmaya devam ediniz. (Buhari, Ne-sei)

11. Günahlarınızdan Allah'a tevbe ediniz. (Müslim)

12. İslam'ın temel şartlarına önem veriniz. (Tirmizi)

13. Ana-babaya iyi davranınız ve ihsan ediniz. (Müslim)

14. Farz namazlara önem veriniz ve cemaatle camide eda ediniz. (Müslim)

15. Güzel ahlak sahibi olunuz ve görgü kurallarına dikkat ediniz. (Tirmizi)

16. Namazlardan sonra söylenen zikir, tesbih ve duaları ihmal etmeyiniz. (Ebu Davud, Buhari ve Müslim)

17. Günlük zikir ve evradınıza devam ediniz. (Tirmizi)

18. Nefsinizi terbiye ediniz ve dizginleyiniz. (Tirmizi)

19. Günahları bırakın, Allah'a itaat edin ve Allah'ı zikretmeye sıralanınız. (Buhari, Tebarani)

20. Sabah namazının iki rekât sünnetine önem veriniz. (Müslim)

21. Namaz içinde sağa-sola dönmeyiniz, namazlarınızı tadil-i erkânla kılınız. (Tirmizi)

22. İhlâslı ve samimi olunuz. (Hâkim)

23. Allah'a bir hacetiniz olduğu zaman, hacet namazı kılınız. (Tirmizi)

24. Kendinizi nefsinizden ve afetlerinden koruyunuz. (Buhari)

25. Allah rızası için isteyenlere veriniz, yani yardım ediniz. (Ebu Davud)

26. Fatiha suresini anlayarak ve esrarını düşünerek çok okuyunuz. (Buhari ve Müslim)

27. Kur'an'dan daha çok şu sureleri okuyunuz: İhlâs, Nasr, Bakara'nın son iki ayeti, Ayetel-kürsi, Felak ve Nas surelerini okuyunuz. (Kütüb-i sitte)

28. Benim sünnetimi ihya edip-yaşayın. Sünnetime sarılıp, bana ittiba ediniz. (Tirmizi)

29. Dünyaya önem vermeyin, bir garip ve bir yolcu gibi olunuz. (İbn-i Mace)

30. Cehennemden kurtulmak için sabah ve akşam namazlarından sonra yedi kere: (Allâhümme ecirni minennar) duasını okuyunuz. (Nesei, Ebudavud)

31. Cennetlik adam olmak için, sizi cennete götürecek amelleri işleyiniz ve akidinizi pekiştiriniz. (Buhari ve Müslim)

32. İstihare namazı kılınız. (Buhari)

33. Üzüntü ve kederinizin giderilmesi için bir takım duaları okuyunuz. Örneğin: (Lâhavle velâkuvvete illa billahil-aliyyil-azim). (Buhari)

34. Gece namazlarına ve nafilâ namazlara önem veriniz. Ki, çok secde etmiş olasınız. Çünkü çok secde insanı yüceltir ve cennete götürür. (Kütüb-ü sitte)

35. Yemek yediriniz, selamı yayınız, gece namazı kılınız ki, cennete giresiniz. (Müsned)

36. Komşularınıza ikram ediniz. (Müslim)

37. Fakir ve yoksulları seviniz ve onlara yakın olunuz. (Müsned)

38. En büyük zenginlik gönül zenginliğidir. Siz mal zengini değil, gönül zengini olunuz. (İbni-hibban)

39. Allah'a karşı gelmekten sakının! İttika ediniz. (İbni-hibban)

40. Kur'an'ı tedebbür ve tefekkür ederek çok okuyunuz. (Müsned)

41. Mal ve imkânınızdan hayır yapınız ve paylaşınız. (Müsned)

42. Borcunuzu kolay ödenmesi için gerekli duaları okuyunuz. (Ebu Davud)

43. Yatınca uyumadan önce gerekli duaları okuyunuz. (Buhari ve Müslim)

44. Cihad ederek insanların en hayırlısı olunuz. Emr-i bil maruf ve nehy-i anil-münker'i yerine getirerek misyonunuzu yerine getiriniz. (Buhari)

45. Sohbet, vaaz ve nasihat meclislerine gidiniz. Meclis keffareti olarak gereken duayı okuyunuz. (Ebu Davud, Tirmizi)

46. Zikir ve tesbihlerinizi sürekli yerine getiriniz. Örneğin: (Sübhanallah, Elhamdulillah, Allahu Ekber, Sübhanallahil azim, Sübhanallahil-azim ve hamdihi, Lailahe illallah Muhammedun Resulüllah ve benzeri tesbihat okumak gibi. (Ezkerunnebi)

47. "Seyyidül-istiğfarı" çok okuyunuz. Özellikle sabah ve akşam. (Buhari)

48. Akrep sokmasına ve zararlı şeylere karşı gereken duaları okuyunuz. (Bismillahillezi la yedurru measmihî şey'un fil-ardı vela fissemâi ve hüvessemiul-alim) Bu duayı sabah ve akşam üçer kere okuyunuz. (Müslim)

49. Fatiha suresini okuyarak tedavi olunuz ve tedavi ediniz. (Buhari)

50. Rızkınızın genişlemesini ve gelişmesi için gerekli çalışmalarınızın yanında gerekli duaları okuyunuz. (Tebarani)

51. Hayır yollarına fisebilillah harcama yapınız. (Buhari ve Müslim)

52. Sabah ve akşama erişince ve evinizden çıkınca, evinize girince, camiye girerken ve çıkarken gerekli dualarınızı okuyunuz. (Kütüb-ü sitte)

53. İdarecilik ve memuriyet istemeyiniz. (Buhari ve Müslim)

54. Evinizin bir köşesini, yani bir odasını mescid edininiz ve temiz tutunuz. (Tirmizi, Müsned ve Ebu Davud)

55. Gününüzü fikir, zikir, şükür ve sabır ile geçiriniz. Zira bütün bu öğütlerin özeti bu dört kelimedir. (İhya-i ulumuddin)

Meşru Yolumuz

Serdar GÜRBEY

Hz. Peygamber(sav) bâtilı bâtıla kaldırmak için gönderilmedi. Âdem (a.s) ile başlayan tevhid mücadelesi aynı metodla diğer çağlarda devam etti. Bu Peygamberler zincirinin en son halkası olan tüm âlemlere gönderilmiş olan son örnek son model eksik kalmış evin son tuğlası olarak yerini aldı ve gelen vahyi en güzel bir şekilde yaydı.

Hz. Muhammed (s.a.v) siretine baktığımızda nübüvvet hâleti ruhiyesini çok iyi analiz etmemiz gerekmektedir. Arap yarım adasında başlayan mücadele Peygamber (a.s)'ın sabit duruşu, dinde herhangi bir taviz vermeyerek istikamet üzere devam etmesi, almamız gereken en güzel metod'dur. Nitekim yüce Allah (c.c) da bu metodun, bu yolun devam etmesini istemiş ve bizim önümüze bir şablon olarak çıkarmıştır. Ayet-i celile'de "Sen gönderilen Peygamberlerdensin ve dosdoğru bir yol üzeresin" (Yasin 3-4) buyurarak onun yolu doğru olandır denmektedir. Yine Allah Rasulu (s.a.v) bir rivayetinde "Eline bir değnek alarak düz bir çizgi çizer, sonra düz çizginin yanlarına da çapraz çizgi atar ve sonra şöyle der: Bu düz çizgi doğru yolunuzdur. Sonra der ki: Yana gi-

İnsanlar İslam şemsiyesi altında ilerlerken gerek zamanın şartları gerek nefsi istekler bu tevhid çizgisinden çıkmaya itmiştir. Peygamberi bir metodu bırakıp dinde sentez (ek yapmak) gibi veya analizlere ayırtıp (dinden kırpma) gibi birçok yol deneyerek ve haddini aşmış yaptıklarına meşruluk kazandırmak için dini kullanarak istedikleri makamlara gelmek istemektedir.

den yollara şeytan sizi çekmek ister" buyuruyor.

İnsanlar genel olarak kendisinin doğru olduğunu bu doğru çizgi üzerinde istikamet ettiğini zanneder.

Şeytan ise mesaisinin büyük bir bölümünün bu kişilere ayırır. Ayette söylediği gibi "Senin doğru yolun üzerine oturacak sağlarından, sollarından, önlerinden ve arkalarından yaşayacağım çoğunu şükredici bulamayacaksın" buyuruyor. Yüce Allah'ın kelamı "Onların çoğu Allah'a şirk koşmaksızın iman etmezler" (Yusuf 106) buyruluyor.

Yüce Allah, hak ile batılın karıştığı, şirkin bulaştığı bir imanı kabul etmeyeceğini bildiriyor.

İnsanlar İslam şemsiyesi altında ilerlerken gerek zamanın şartları gerek nefsi istekler bu tevhid çizgisinden çıkmaya itmiştir. Peygamberi bir metodu bırakıp dinde sentez (ek yapmak) gibi veya analizlere ayırtıp (dinden kırpma) gibi birçok yol deneyerek ve haddini aşmış yaptıklarına meşruluk kazandırmak için dini kullanarak istedikleri makamlara gelmek istemektedir.

Dinimiz İslam ruhsata izin vermiştir. Bu Ammar bin Yasir (ra) üzerine inen ayetle sabittir.

Ancak bu mücadele içerisinde bir gedik açmış ve büyüdükçe büyümeye devam etmektedir. Sistemi meşru kılmak, geleceğimiz zaman adaleti getireceğiz diye Hz. Ömer'in adaletini örnek vermek gerçektende dini bilmemek demektir. Başta söylediğimiz gibi meşru bir yola gayri meşru bir yolla gidilemez. Aynı içkiyle tedavi olmadığı gibi. Laik bir devletin içinde adil olmak ancak sistemin işine yarar. Hz. Ömer (ra) laik bir sistemin içinde değil İslam devleti içinde adalet sağladı.

Peygamber (as) bir bölgenin adamı olmak, mevcut bir sistemin lideri olmak isteseydi Arabistan buna çok müsaitti. Faaliyet sahası oldukça genişti. Eğer Hz. Muhammed (s.a.v) böyle bir iddiada bulunsaydı, Kureyş ve diğer Arap kabilelerini bir bayrak altında toplayarak kuvvetli bir Arap birliği kurabilir ve bu birliğin kumanda mevkiine geçebilirdi. Şüphesiz açılan

bu bayrağın altında ilk toplananlar Ebu Cehil ve Utbe gibi insanlar olurdu. Utbe bin Rebia vasıtasıyla "Eğer reislik istiyorsan bütün bayraklarımızı sana açalım ölünceye kadar başımızda reis kal" demişlerdi. Eğer Hz. Muhammed (s.av) böyle bir teklifi kabul etseydi Arap süvarileriyle İran devletini yıkarak mazlum Arap devletini zafere ulaştırırdı.

Yine Habeş ve Yemen'e saldırarak bu komşuları yeni doğan Arap birliğine bağlayabilirdi. Şu gerçektir ki Hz. Muhammed (sav) bâtılı bâtıla kaldırmak ve kavmiyetçilik için gönderilmedi. O'nun (sav) gayesi, insanları kula kulluktan kurtarıp tek bir Allah'a (cc) yöneltmek, insanlık âlemini dünya sıkıntılarından çekerek dünya ve ahiret saadetine çıkarmaktı ve lâ ilahe illallah'ı yeryüzünde hâkim kılmaktı. Allah (cc) zafer nasip etti ve fethi gerçekleştirdi.

Bir Annenin Günlüğünden

Betül GÜLER BULUT

Her Gözyaşı zalime zulmünde boğulsun
diye dillendirdiğimiz bir haykırıştır.

Her haykırış yüreğin susup eylemlerin konuştuğu bir nakıştır.

Her nakış ilmeğinde tüm duyguların barındığı bir bakıştır.

Ne mutlu hayata karşı Rahmani bakış taşıyanlara!

HER KELÂM; KALEMİN UCUNA BIRAKILAN BİR SERZENİŞTİR!

Betül Güler Bulut'un, Büşra Alim mahlasıyla Genç Birikim Dergisinde yayınlanan yazılarından derlenen

"Bir Annenin Günlüğünden" kitabı çıktı.

Kitap : Bir Annenin Günlüğünden

Yazarı : Betül GÜLER BULUT

Yayınevi : Meneviş

